Machine Translated by Google

Идеологи а

Том 1 - 4

транскрибирано од
þ Midwinter

2023 CE

Machine Translated by Google

Предговор на уредникот

Следните текстови се транскрибирани од скенирања на „СС идеологи а“, том 1 до 4 , од Карл Хамер, датирани од 1988 до 1994 година. Скеновите се обележани со WWW.THULE-ITALIA.ORG; веро атно самите автори на скенирањата. Не се прона дени физички копии, ниту пак скенирања со повисок квалитет.

Текстовите се прикажани по хронолошки редослед на об авување, а не по редоследот на об авување од Карл Хамер. Во Содржината, секо текст е наведен со референца за томот на Карл Хамер во ко е об авен.
транскрибирано од, како и референца на германскиот текст од ко е набавен Карл Хамер (каде што е достапно).

Додадени се наслови во некои делови кои беа го пропуштам, за полесно користење. Умлаутите се преведуваат со е по дадената самогласка. Очигледните правописни грешки се исправени таму каде што се прона дени, а мораше да се изврши и одредена претпоставка за да се дешифрираат некои од пикселизираните зборови на скенирањата. Голема благодарност до анонимните при атели чии очи помогнаа да се проби ат пикселите кога моите откажаа. Неколку несмасни фрази се малку изменети без да се промени нивното значење. Зборот „Weihnacht“ (буквално света ноќ) е преведен од „Божиќ“ на Карл Хамер во зборот „Јул“.

Уметничките дела и илустрациите се целосно изоставени, како поради лошиот квалитет на скенирањето, така и за да се олесни печатењето на документот.

Machine Translated by Google

Содржина

1941

Вовед...1 Hammer vol. 3; Од: Germanische Leithefte, том 1, бро 1, 1941 година The Task of the “Germanische Leithefte”... 3 Hammer vol. 3; Од: Germanische Leithefte, том 1, бро 1, 1941 Нашиот Ра хсфирер ....4 Чекан кн. 3; Од: Germanische Leithefte, том 1, бро 1, 1941 година Европа повторно ќе стане здрава... 6 Чекан том. 3; Од: Germanische Leithefte, том 1, бро 1, 1941 Протокот на наследноста...14 Чекан кн. 3; Од: Germanische Leithefte, том 1, бро 1, 1941 година Ауд и Далила...15 Чекан кн. 3; Од: Germanische Leithefte, том 1, бро 1, 1941 Rieke Gehrmann..18 Hammer vol. 3; Од: Germanische Leithefte, том 1, бро 1, 1941 Херо на битката ка Јитланд...21 Чекан кн. 3; Од: Germanische Leithefte, том 1, бро 1, 1941 Под водство на Адолф Хитлер...24 Чекан кн. 4; Од: Germanische Leithefte, том 1, бро 2, 1941 Пресврт на сезоната, пресврт на судбината..33 Чекан кн. 4; Од: Germanische Leithefte, том 1, бро 2, 1941 година Летен солстици 1941 година!...37 Чекан кн. 4; Од: Germanische Leithefte, том 1, бро 2, 1941 A Germanic Mistress..45 Чекан кн. 4; Од: Germanische Leithefte, том 1, бро 2, 1941 Дете и брак.. 49 Чекан кн. 4; Од: Germanische Leithefte, том 1, бро 2, 1941 Германска мисла...50 Од: Germanische Leithefet, том 1, бро 2, 1941 A Father's Request...51 Hammer vol. 4; Од Germanische Leithefte, том 1, бро 3, 1941 г Од дневниот ред на корпусот...52 Hammer том 4; Од Germanische Leithefte, том 1, бро 3, 1941 Неутралност и германски напор..54 Hammer том 3; Од Germanische Leithefte, том 1, бро 3, 1941 До првиот... 60 Hammer том 3; Од Germanische Leithefte, том 1, бро 3, 1941 Германски копнеж... 62 Hammer том 4; Од Germanische Leithefte, том 1, бро 3, 1941 Полесниот пат...67 Hammer том 4; Од Germanische Leithefte, том 1, бро 3, 1941

Machine Translated by Google

Многу нешта...71
Хамер том 4; Од: SS Leitheft, 15 ануари 1941 година
Тро ниот печат..72 Хамер
том 2; Од: SS Leitheft, 15 ануари 1941 година
Не зиното момче...77
Хамер том 2; Од: SS Leitheft, 15 март 1941 година

1942

Х устон Ст уард Чембрлен...82 Чекан кн. 4;
Од: Germanische Leithefte, том 2, бро 1, 1942 Зем а на
слободата.. 84 Чекан кн. 4;
Од: Germanische Leithefte, том 2, бро 1, 1942 Финска
ло алност..91 Чекан кн. 4;
Од: Germanische Leithefte, том 2, бро 2, 1942 Финска
1918/1919..97 Чекан кн. 4;
Од Germanische Leithefte, том 2, бро 3/4, 1942 Витезите на германската
куќа..99 Чекан кн. 4; Од Germanische Leithefte,
том 2, бро 3/4, 1942 година Горна
Шлези а..102 Чекан кн. 4;
Од Germanische Leithefte, том 2, бро 3/4, 1942 Germanic Life
Will...106 Hammer том 2;
Од: Germanische Leithefte, бро 5, 1942
Yamato...107 Hammer
том 2; Од: SS Leitheft, март 1942 Rather to the
Devil in Hell...116 Hammer том 2; Од:
SS Leitheft, април 1942

1944

Европски фронт...124
Хамер том 2; Од: СС Ла тхефт, февруари 1944 Ко
може да се ожени со млад човек?..131
Хамер том 2; Од: СС Ла тхефт, февруари 1944
Тво от живот им припаѓа на твоите луѓе!...140
Хамер том 2; Од: СС Ла тхефт, март 1944 Мора
да се надмине „мртвата точка“..144 Хамер том 2; Од:
СС Ла тхефт, ма 1944 Вечното
срце... 150 Хамер том 4; Од: СС
Ла тхефт, ма 1944 Скршените
раце...153 Хамер том 3; Од: СС
Ла тхефт, ма 1944 Душа и
тело...162 Хамер том 2;
Од: SS Leitheft, уни 1944 година Ма ка
Зем а - Татковина...164 Hammer том
2; Од: SS Leitheft, август 1944 година Од ист
вид..166 Hammer том 3; Од:
SS Leitheft, август 1944 година

Machine Translated by Google

Златен медал за храброст...175
Hammer том 3; Од: SS Leitheft, септември 1944 година
Да останеш чист и да станеш зрел...181 Hammer том 3; Од: SS Leitheft, септември 1944 година Тоа беше
доста добар човек...186 Hammer том 3; Од: SS Leitheft, октомври 1944 година

НЕПОЗНАТИ

цитати...191 Хамер том 3
Погрешно
разбрано другарство...193 Хамер том 2; Од судските записи на СС Последната вол а на еден СС
човек...195
Чекан том 1
Однесувањето на во никот 199
Чекан том 1 од
Детето... 204 Чекан том 1
Бог живее само во горди срца.. 207 Хамер том 1
Животно дрво и
Светско дрво.. 213 Хамер том 1
Храброст за радоста на животот...219
Чекан том 1
Чудната средба на кралот Олаф 224
Чекан том 1
Замок на планината..235 Чекан том 1
Каленберг 1683... 236 Хамер том 1 Крвта на
браќата ....236 Хамер том 1 Принцот
Евген.. 242
Чекан том 1
Кралската пресуда..250
Чекан том 1
Вечните нешта...259
Чекан том 1
Померани а...268 Чекан том 1

Machine Translated by Google

Година на об   авување

1941 година

Machine Translated by Google

Вовед

„Исто како што знаењето за орбитата на Зем ата околу сонцето довело до фундаментална трансформаци а на општиот поглед на светот, така ќе биде и Националниот Соци алистичко движење, засновано на учењата за крвта и раса, резултираат со трансформаци а на знаењето и оттука и погледот на истори ата на минатото на човекот и иднина.“

- Адолф Хитлер

Ова знаење за судбоносното значење на природните закони на крвта и расата а формираат основната иде а за СС. Тоа е ред од одбрани нордиски мажи заедно со нивните кланови.

Со помош на законите што самата ги избира, СС сака да даде жив придонес за триумфот на иде ата за крв во Европа. Таа сака да а зачува и постави како пример за на високите доблести како што се ло алноста, храброста, другарство и благороден ум. Тоа е тим ко , во германската ло алност на следниов, е безусловно посветен на Фирерот.

СС е чувар на внатрешната безбедност на Ра х и на тешката борбена во ска против надворешноста

Machine Translated by Google

непри   ател. Сегашната борба е насочена против животозагрозувачките сили на меѓународното евре   ство, неговиот со   узник Све

Болшевизмот, а исто така и алчниот, англиски, зависен од Евреи владеење на парите и слободното ѕидарство.

Целта на сегашниот, бурен конфликт е формирање на природен и на то   начин траен Нов Поредок на Европа. Ово   Нов Поредок е преземен од Ра   хот, што се базира на поголемиот германски разво   , во тесна соработка со храбри со   узници.

Сепак, Европа треба да на   де тра   на основа за прекрасна иднина во активната заедница на судбината германските народи. СС се бори за оваа благородна кауза. И така, во СС на Фирерот се собрани за битка - покра   во   ниците на Ра   х-германската СС - етнички Германци од сите делови од светот, особено од Романи   а и остатокот на   угоисточна Европа.

За прв пат волонтери од Фландри   а, Холанди   а, Шва   цари   а, Данска, Норвешка, Финска и Шведска исто така се борат заедно со во   ниците на Ра   х-германската СС.

Machine Translated by Google

Задачата на „Германската служба“

...треба посто ано да се предлагаат големите и заедничка лини а на СС до овие другари од соседните германски зем и, а понатаму и на ги об авува големите цели и принципи на СС во татковина на овие луѓе. Оваа публикаци а треба да претстави асен израз на духот на СС заеднички за сите германски народи. Затоа, таа ќе биде посто ан повик за сите кои се доволно сигурни во себе за да станат следбеници од на тешкиот и на силниот ред во германската истори а.

Machine Translated by Google

Нашиот Ра хсфирер

Од говорот на Ра хсфирерот-СС Ха нрих Химлер

1935 година

СС е формирана по наредба на Фирерот во нововоскреснатиот германски народ.

Секо опис на организаци а, задача и проширување на СС не може да се разбере освен ако не се обидеме да да ги сфати внатрешно со сво ата крв и своето срце. не може да се об асни зошто ние, толку малкумина на бро , го имаме ова силата во нас.

Не може да се анализира со логика зошто денес секо од нас ко носи црна униформа, без разлика каде се наоѓа, се носи со силата на оваа наша заедница - било да е тоа дека седи на коњот на тркачкиот коњ или се двобо ува во стадион, без разлика дали служи како службено лице, или дали е тоа што то владее на висока владина функци а или а извршува сво ата должност како во ник, или да е тоа што ги проучува делата на германскиот дух од нашиот вид - секо , можеби невиден, мора да стои сво зем ата како човек.

Секо знае дека не стои сам, туку дека оваа невидена сила од неколку стотици ил ади мажи кои се заколнати заедно му дава неизмерна сила, токму како што то знае дека, како

Machine Translated by Google

Како претставник на ово црн корпус на неговата заедница, то мора да го прави тоа чест преку своите на добри достигнувања.

Значи, ние сме собрани и маршираме според нефлексибилни закони како националсоци алистички, воен ред од одбрани луѓе. и како заколнатa заедница на нивните кланови по патот во далечна иднина; посакуваме и веруваме дека не сакаат да бидат само внуците кои подобро се бореле, а не предците на далечни

генерации неопходни за вечниот живот на Германците-Германски народ.

Machine Translated by Google

Европа повторно ќе стане здрава

Ние, луѓето, живееме во свет во ко сè станува, живеењето, созревањето и минувањето се одвиваат според непопустливи, побожни закони на природата. Подредени на нив се ѕвездите, небото и зем ата, морето и камењата, како и животот на растени ата и животните.

Нико што ги поседува неговите пет способности не се сомнева во тоа човечкиот живот исто така тече според истите закони. Исто така, разликите меѓу луѓето се одредени од законите на наследноста.

Во здрава, природно расположена заедница, на пример во селскиот живот, болниот е спречен да се размножува, а здравиот повторно се поврзува со здравиот. Само животот во големиот град, отуѓен од природата или економскиот размислувања, за жал предизвикуваат многу здрави лице да стапи во брак со болна личност.

Потоа, сепак, природата се одмаздува за непочитување на неговите закони: потомството може да стане болни или носат во себе тенденци а кон болест.

Селанецот ко сè уште живее врзан за природата отсекогаш познато е дека, ка секо вид животни и растени а, линиите и расите мора да се разликуваат, што не може да се

Machine Translated by Google

неселективно вкрстени. Тоа би а уништило расата.

Меѓу луѓето, исто така, посто ат различни раси.

Првично, нашите предци ги почитуваа овие бариери, создаваа од страна на творецот. Подоцна одредени духовни и политички тенденциите постепено го потиснаа чувството за природно разлики меѓу луѓето. „Сè е исто“ што има човечко лице“, тоа е она што го рекоа на времето на Француската революци а. Либерализам, марксизам-Соци ализам и комунизам - тоа се пресвртниците во распаѓањето на Европа, заведена од евре ството. За болшевикот, расните разлики се само предрасуди кои мора да бидат надминато. Сепак, сето тоа е човечко отстапување од побожните закони на природата: нело алност кон сопствените сопствена крв, ко а мора да има на сериозен последици за здрав ето и културата на луѓето. Физички оштетување, психолошко растро ство и инфериорност на карактерот често се научно докажани последици од непожелно мешање на раси.

Овие духовни, или подобро кажано антидуховни, тенденции доаѓаат од расно отуѓени и перверзни умови. Овие Учењата воопшто не произлегуваат од законите на природата. Наспроти нив, националсоци ализмот не бара да изгради друго хуманистичко кредо, туку се стреми да прво, асно препозна те го природниот ред создаден од боже. Само ова знаење овозможува повторно да се води

Machine Translated by Google

заведениот човек назад кон природното и оттука здраво начин на живот. Затоа националсоци ализмот го почитува природни разлики меѓу расите. И тоа препознава природни бариери.

Значи, еден националсоци алист, исто така, а гледа иднината на Европа. сосема поинаку отколку што би направил еден либерал. Секо Национал-соци алистите инстинктивно би а отфрлиле паневропската од американски вид. САД е мешавина од луѓе и раси. Во Европа, различните луѓе имаат во текот на нивниот разво земен врз различни фолклорни карактери, биде ќи и други европски раси се измешале заедно - во различни пропорции во различните делови на Германи а и неговите соседи. Сепак, сите тие имаат заедничко, повеќе или помалку голем дел од нордиската крв.

Оваа нордиска крвна компонента е затоа онаа што се врзува европските народи. Поблизок со уз на германските народи оттука е не само можно, туку и дадено од природата. повеќе или помалку нордиска крв присутна во другите европски народи е првенствено од германско потекло.

Ако Европа не сака да а изгуби сво ата единственост, тогаш, пред сè, доминаци ата на нордиската раса мора да биде обезбедено. Нордиската раса, сепак, на многу страдаше со разво от на цивилизаци ата во последните неколку векови. Така, нордиската раса делумно речиси престанала да се овековечува во големите градови. Оваа вредна раса

Machine Translated by Google

застапен и претставува не само ка германскиот, туку и ка сите други европски народи, водечкиот сегмент. Ово факт е особено значаен, биде ќи делот од неговата крв посто ано се намалува.

Поранешната, таканаречена европска цивилизаци а има исто така имаше штетно вли ание врз здрав ето на луѓето. Болните, слабите и неталентираните се унапредуваат со секо ресурс, додека здравите затоа честопати морале страдаат под на лошата соци ална неправда. Во природата, болните и слабите автоматски се прочистуваат и само силните и здравите доаѓаат да се размножуваат. Меѓу таканаречените културни луѓе, кои создале неприродно средина во нивната цивилизаци а, оваа „природна селекци а“ недостасува.

Тука доаѓаат мерките на националсоци ализмот во игра. Во последниот час, тие спречуваат белиот расата пропаѓа во догледна иднина. Да одредиме расно добриот и физички и духовно здрав дел од народот со сеопфатниот концепт „здрава германска крв“; па сите мерки на Националното Соци ализмот што го промовира ово дел се нарекува „мерки за промоци а на здравиот германски крв“. Овие мерки во Национал-соци алистичка Германи а имаат две насоки: прво, тие го спречуваат штетното и второ, тие го промовираат корисното.

Machine Translated by Google

Националсоци алистичкиот закон за брак предвидува поднесување на брачни документи пред бракот. На ово начин, за доброто на луѓето, бракот на здравиот со вродени болни или здравиот со да се спречат луѓето со заразни болести. Од друга страна, понудата на многу поволни, бескаматни брачни кредити го олеснува бракот на здравите.

Овие штотуку споменати мерки на Националниот Сепак, соци алистичката држава секогаш им претходела, честопати многу години, со слични мерки на СС.

СС-овецот е избран и образован на таков начин дека нема да се меша со расно странци или вродени болни крв дури и без овие закони.

Но, и во други области, дали СС дава добар пример со тоа што однапред тргнува по нови патеки. СС го промовира враќањето на човекот во природни услови на живот преку безбро мали мерки, на пример: промоци а на изградба на едносеме ни куќи, физичко образование и вежбање, враќање на вредни семе ства на зем ата преку промовирање на ново селаниште итн... СС покажува, преку законите на неговиот поредок и неговиот пример, патот по него што може да биде за акнување на нордискиот крвен дел постигнати. Слични редови веќе постоеле, расфрлани низ истори ата, на пример, Викинзите на Џомс од Балтичко Море, германските Тевтонски витези во Источна и

Machine Translated by Google

Западна Пруси а итн... И овие ордени прифаќаа само вредни, борбени луѓе, а нивните достигнувања беа соодветно спектакуларни. Но, им недостасуваше еден: тие ги ограничи а своите закони на мажи. Така нивната вредна крв не било свесно згрижено. Но, на тоа се сведува во кра на лини а, имено, еден народ, заради сво ата иднина, не само што го зачувува сво от залиха од вредни крв, но исто така а зголемува.

Затоа, Ра хсфирерот СС, веќе за време на тежок период на борба во 1931 година, им го даде на СС сво от споменик „Налог за свршувачка и брак". Во него, на СС-овецот му е дадена должност да а избере сво ата сопруга според истите упатства по кои беше примен во СС. Потоа сопругата е однесена во СС кланот. Таму е таа обврзана на истите принципи како и самиот не зин сопруг. Оттука, таа ужива иста чест и исто високо ниво почит.

Оттука, СС стои на чело во борбата за зачувување и за акнување на германската крв и го покажува патот кон иднината на здрави луѓе. сила и културен расцут. Првиот, креативен работењето на СС за овие идеи за крв беше признаен од Фирерот по тоа што му го доверил на Ра хсфирер СС - зацврстување на германскиот народ.

Machine Translated by Google

Од ова почитување на националсоци алистичките закони на крвта и расата создаваат поредок ко засекогаш ќе обезбеди не само заштита на Ра хот, туку и ќе го отвори патот напред во сите важни прашања на човештвото.
живот. Станува чувар на европската заедница на судбината. Но, особено германските народи се врзани од ово СС-орден преку нивната заедничка крв. Со гордост децата на нашите деца еден ден треба да кажат за нас:

„Ги поставивте темелите на Ра хот на нашата раса!“

Machine Translated by Google

Кога денес патувам низ Германи а и насекаде
ги гледам децата, нашата мала руса младичка, тогаш препознавам
целта на нашето движење: достигнување од
презентира напред во германската иднина.

- Адолф Хитлер

Machine Translated by Google

Текот на наследувањето

Јохан Себасти ан Бак, големиот композитор од Ла пциг, свиреше на оргули со големо ма сторство во Гарнизонкирхе во Потсдам за Фридрих Велики и неговите поканети гости. Бах а излеа сво ата душа како неразбирливо море.

„Што е вечна, божествена музика, господару! Како успеа?“ стекнете а благодатта?“

„Мо от пра-прадедо беше ма стор пекар и музичар, мо от прадедо беше таписерист и музичар, мо от дедо беше градски свирач во...“

Ва мар, мо от татко беше музичар на дворот и градот А зенах, а мо от чичко градски органист во истиот град. Речиси 300 години музичари со тогашно име

Бах живеел во Тиринги а и Саксони а. Значи, оваа особина секогаш се пренесуваше.“

Machine Translated by Google

Ауд и Делила

Тоа беше во времето кога Норвежаните се населиле на Исланд и а доживеале сво ата херо ска ера. Тоа беше околу една пред ил ада години. Во северозападниот дел од островот живеел еден човек по име Гисли, ко бил восхитувачки човек. Но, бил презрен од моќните луѓе кои му завидуваа, па затоа то талкаше наоколу без мир. Неговата сопруга, Ауд, останала со него во неговата голема потреба и се грижела за него со бескра на ло алност. Сепак, непри ателите на Гисли сакале да го фатат, па се обиделе преку трикови.

Нивниот водач отиде ка Од и рече: „Сакам да направам да се справиме со тебе. Ауд, кажи ми каде е Гисли, и ќе ти дадам 300 сребрени марки. Покра тоа, ќе организирам брак за тебе ко е подобар од тво от сегашен."

Таа одговори вака: „На неверо атното нешто е тоа што..." ми се чини, дали ми организираш брак исто толку добар како мо от сегашен. Но, вистина е: златото е за вдовица на добра удобност, како што велат. Дозволете ми да видам дали вашите пари се како изобилство и добро како што велите."

Па ги истури парите во не зиниот скут. Таа си играше со го со не зината рака, но то го изброи и ѝ го покажа. Гудрид, не зината посвоена ќерка, почна да плаче.

Machine Translated by Google

Гудрид излезе надвор, истрча ка Гисли и му рече: „Мо ата посвоителка сега го изгуби разумот и сака да да те предадам!“ Гисли рече: „Тешете се, сè додека смртта ми се заканува само од Ауд, не треба да се плашам за моите живот.“

Потоа дево ката си отиде дома и не кажа каде беше.

Е олф ги изброи парите. Од рече: „Тво ата парите во нико случа не се помалку или полоши од она што го кажавте; сега ќе ми дозволиш ли да правам со тоа што сакам?“ Е олф со задоволство го прифати тоа и рече дека може да се справи со тоа. како што таа посакуваше.

Ауд ги зеде парите и ги стави во голема торба. Потоа Таа стана и го удри Е олф по носот со торбата од сребро толку тврдо што веднаш беше покриен со крв. Таа додаде: „Земете го тоа за вашата лековерност! И секо несреќа исто така! Дали веруваше дека ќе го продадам мо от сопруг на негодник како тебе? Прими го тоа и навредува се и срам, исто така! Целиот тво живот треба сети се, негоднику, дека жена те удрила - и дека не си го постигнал ниту она што си сакал!“

...И мажите мораа да се повлечат од срам... (Туле, том VIII)

Machine Translated by Google

И имаше еден човек во Израел, Самсон, ко имаше неверо атна сила. Филисте ците го мразеа и се обидоа да го уби ат. Биде ќи не беа успешни на то начин, тие го пробаа со измама. Отидоа ка неговата љубовница, наречен Делила и ѝ рече: „Убеди го да предаде“ ви а откриваме та ната на неговата голема сила. Потоа ќе ви а дадеме вие по 1000 и 100 сребреници, секо од нас!“

И Делила отиде ка сво от маж и се обиде да а отклучи та ната на неговата сила, биде ќи парите многу а привлекуваа многу. Три пати а избегнуваше, но конечно откри сè за неа, затоа што многу а сакаше. То рече: „Косата на главата никогаш не ми е исечена. Да беше сечено, ќе станам слаб како и секо друг маж.“

Кога а дозна та ната, му а предаде на неговиот непри атели. Тие до доа ноќе додека то со доверба спиеше. Му а исекоа косата и го фати а, му ги извади а очите, и го одведоа во затвор.

Ауд и Далила - два света!

Machine Translated by Google

Жена од фарма: Преносител на наследството на наци ата

Рике Герман

Врз основа на поема од Рут Гид

Кога Рике Герман се омажила само за кошула време, една есенска ноќ, таа и не зиниот сопруг штала зафатена од пожар. Можеше да се види пожарот од три мил и оддалеченост, но додека животните од фармата завиваа, можеше да се чуе секогаш оптимистичкиот глас на Рике Герман кон неа. семе ство: „За што се жалите? Нашата куќа е сè уште стои, нели?“

Кога, една година подоцна, болеста на добитокот, а со тоа и големата катастрофа, го погоди целиот регион, Рике Герман се разболеше. не зиниот прв син. Многу од не зините скапоцени животни ги загуби а животите, но сепак можеше да го утеши сво от сопруг: „Тоа е навистина лош удар, но на кра от на краиштата, сè уште го имаме нашиот син.“

Кога Рике Герман беше во брак дванаесет години години, цело време напаѓа ќи а не зината работа на фармата година секо а година со истиот непоколеблив дух, Биде ќи шталата одамна била обновена, таа им рекла на своите градски братучеди: „Опушти се? Пензионира се? Откажи се? Никогаш! Имам седум синови кои бараат да бидат одгледани!“

Во ната избувна кога Рике Герман имаше четириесет години. Три од не зините синови станале жртви на странски боишта, но, секогаш горда и храбра, таа им велела на сите: „Мо от

Machine Translated by Google

Синовите умреа со на добрата смрт што може да а умре секо човек - боре ќи се за нивниот Фирер и нивниот народ.“

Кога Рике Герман наполни педесет години, не зиниот сопруг почина, со кого сподели толку многу радост и тага низ годините. Сепак, то станал премногу стар и болен за да работи, а неговата смрт ѝ се чинела подеднакво дел од космичкиот циклус како и сите други настани во животот, и Таа а поднесе сво ата осаменост со храброст и вера во иднината.

Неизбежно до де време во кое градот и индустри ата ги употреби а своите искушувачки лукавства, наведува ќи многу момчиња од зем ата да ги напуштат фармите и да ораат како начин на живот. Но, Рике Герман успеа да го задржи и создава ќи за своите момчиња дом каде што вистинските вредности беа сакани и негувани. Како резултат на тоа, сите не зини преживеани синови станале зем оделци како нивниот татко.

Дури и кога белезите на Рике Герман почнаа да се брчкаат и избледат од тешкиот, но богат живот исполнет со работа на фарма, таа сè уште а покажуваше веселоста на срцето ко а секо а баба се грижи за дом на добро воспитани и ветувачки деца. И како што тие станаа доволно возрасни за помага ќи со домашните работи, Рике Герман беше во можност да наоѓа сè повеќе време да а сподели сво ата мудрост со генераци ата што расте во не зиниот дом.

Machine Translated by Google

Сепак, еден ден, дури и животот на Рике Герман заврши, и умира ќи, таа им рече на своите синови: „Злато и сребро, момчиња, нема да наследите, биде ќи целиот мо животен труд и целиот мо влог беа вложени во вас и во...“ фарма. Многу ми е жал...“ И додека гласот ѝ почна да бледнее, не зиниот на стар син се приближи и, полева ќи а раката со солзи, извика: „Ма ко, целиот тво живот беше за нас и ние сме горди на она што го постигна.“ Тво ата крв - тоа е нашето вистинско наследство. Значи, ние, тво ата верни синови, исто така ќе а исполниме нашата должност да а продолжиме вашата бесмртна работа“. Овие зборови беа на Рике Герман последна радост.

Machine Translated by Google

Херо од Битката ка Јитланд

Битката заврши. Фонтаните вода се уриваат, густи облаци од чад се лизгаат по површината на водата.
Последните бранови на оклопниот колос од 25.000 тони се тркалаат низ морето, кое е разбрането од школки.

Човек го гледа уништувањето на битката: „Луецов“ лежи со прамецот длабоко во водата; „Се длиц“ е листата, бо ата гори на надворешниот мотор, а од оџакот од огромни, силни пламени посто ано се извишува нагоре високо како арболот. На „Се длиц“ експлодираше граната извади голем лист оклоп од задната купола. Ова црвено-удрил, блескав метал, а потоа паднал во куполата врз патрони, кои се запали а и пламнаа. Топлината е неверо атно. Целиот кислород во длабоката кула е искористен изедени и сите таму се мртви.

Пламените горат од седмата палуба во шестиот. Касетите во просториите за складирање на шестиот кат, исто така, се запали.

Густи столбови чад! Сè е жешко како бело! нарачката доаѓа преку гласовната цевка и телефонот од командната палуба: поплавете ги просториите за муници а! Ако пожарот

Machine Translated by Google

стигнете до просториите за муници а, целиот брод ќе се издигне

во воздух! Нема одговор. Сите се мртви! Пожарот стигнува до

петта палуба. Истите пламени создаваат таква топлина што

Челичните ѕидови почнуваат да светат. Повторно се испраќаат наредбите:

„Поплава! Поплава!“ Сите на бродот знаат: ако пожарот стигне до

просториите за муници а, „Се длиц“ ќе се распадне. Сите

прашуваат: Дали просториите за муници а биле уништени?

поплавени?

„Не, нема одговор!“ Сега 1400 мажи сто ат внатре

запечатени соби, секо а чека ќи го моментот кога собите за

муници а ќе експлодираат и ќе бидат разнесени во атоми. Нико

не се осмелува да а напушти сво ата станица; ова се

секунди и минути од на страшната вознемиреност! Потоа

доаѓа пумпџи ата Милер. То знае дека има

резервен поплавен вентил на задната оклопна палуба.

Додека стои пред оклопната палуба, гледа дека

е жешко. До него се пет морнари и

котларите, кои сакаат да ризикуваат со истиот чекор: „Не можеме

да поминеме, оклопната палуба свети жешко!“ И

пумпачот гледа дека палубата навистина свети. То

знаат дека нивната судбина ќе биде решена за неколку секунди.

До него е котларот со дрвени влечки:

„Да ми ги твоите дрвени влечки!“ Пумпџи ата Милер ги

навлекува преку чевлите и брза преку оклопот.

палуба.

Machine Translated by Google

Чевлите се запали а. То стои пред поплавата вентил. То сака да го отвори последниот вентил ко ќе ги поплави просториите за муници а - конечното спасение на бродот - еден единствен стисок! 1400 луѓе чекаат на ово стисок, ко ќе одлучуваат за животот и смртта. Пумперот Милер се загледува во вентилот за поплавување и гледа: то е жежок!

И си вели: Сѐ уште стоиш на „Се длиц“, 1400 другари се сѐ уште живи под тебе, ти мора да ги спасиш, мора да ризикуваш да се зграпчиш од жешката врала вентил! Човекот што ги врти пумпи Милер - прво вресна, потоа цврсто го зграпчи и го заврти - потоа повторно го зграпчи и го заврте уште малку додека неговите голи прсти буквално зготвено.

Пумпџи ата Милер го спасил „Се длиц“ и 1400 германски другари!

Machine Translated by Google

Лидерот на Данската Национал-соци алистичка работничка парти а:

Под водство на Адолф Хитлер

од Фритс Клаузен

Кога заѕвони а ѕвоната за мир по првата голема во на, моќен нагон за живот, ко беше задржан толку многу многу години од во ната, повторно се разбуди во луѓето.

Сега сè што беше пропуштено поради во ната требаше да се надомести, сега сè што го уништила требало да биде обновена. Среќната иднина треба да овозможи сеќавањето на не зините ужаси да биде заборавено, а радосната потврда за животот треба да ги исуши солзите од страдањето. Но, се чинеше како - заедно со многу храбри и способни луѓе, кои во ната ги зафати далеку, и со многуте силни жени, кои ги беше скршила - целата сила што требаше да а формира оваа иднина исто така исчезна.

Младиот, ко сонувал да му биде дозволено да се покаже нивната сила, сега наместо тоа мораа да а доживеат бедата на невработеноста. Мажите кои се стремеа да го прошират домот и работното место мораше да препознае дека вработувањето и платата веќе била хипотекарна и дека тие самите мораа да а платат таа хипотека. Старите и болните, кои се надеваа на поддршката и помошта на младите и од силните мажи, мораа да просат за да гладуваат од лишување и потреба.

Machine Translated by Google

Крвопролевањето на во ната продолжи крваво. бунтови и борби, во кои селаните се спротивстави а селанец. Нова омраза и ново непри ателство се по ави меѓу народот. Силите што негираат и уништуваат, кои се направиле господари за време на во ната, не а губат сво ата власт дури и по не зиниот кра .

Сонот за среќа се претвори во немирен лов за профит. Желбите за моќна иднина мораа да направат начин за барањата на денот. Нечувствителна, животоодрекувачка моќ на парите ставила силен стисок врз луѓе и создадени од животна афирмаци а, замор од животот, така што посто ано растечки бро на луѓе доброволно го заврши а сво от живот. Нечувствителната моќ на парите создаде исто така бесчувствителна и животоодречна генераци а, ко а - наместо да го фиксираат погледот преку длабокото море на вечноста и бесконечноста - а фиксираа на световното конечно и земско и оттука го сруши а мостот што ги поврзуваше, преку вечниот синџир на генерации, со вечноста.

Со слепа лекомисленост и неодговорна рамнодушност, народите на Европа се приближи а кон сво от пад и уништување. Тоа не се случи само во тие зем и ко а учествувала во крвавиот конфликт, не само што се случило меѓу луѓето кои биле поразени, наместо исто така и меѓу оние кои не учествувале во се мачам воопшто.

Machine Translated by Google

Одговорните шефови на држави и водечките политичари не сакаше да види и да раскине со разво от на настаните во кои силите на негирање и уништување насекаде поседуваа доминантно вли ание. Тие се сооч и а со сите анти-животни и субверзивни напори без чувство или акци а.

Владетелите само се трудеа да остават впечаток за своите сопствена неопходност преку учество во многуте меѓународни конгреси и конференции кои го одбележаа повоениот период, или со посета на многуте бескорисни парламентарни преговори. И додека овие Парламентарните преговори сè уште беа во тек, негирачките сили се направи а себеси неограничени господари во една од на големите и на богатите зем и во светот. Над планини од трупови и неопислива беда, тие ги оствари зборовите на Фридрих Енгелс дека „Општото уништување е првиот предуслов за светот" револуци а".

Од импери ата чи а основна форма некогаш била создадени од нордискиот викиншки дух, тие одново и одново а прогласи а како сво а цел нивната желба да го изгаснат и уништи го целиот ово дух и другите формативни сили на светот што го создадоа. Оттука, тие го насочи а раст на комунистичките партии на сите зем и, кои, како што самите го информираа светот за време на нивниот свет конгрес во 1928 година, беа само делови од големата, светски опфатена комунистичка парти а.

Machine Translated by Google

Тука тие а организираа Црвената арми а, чи а задача беше насилно да а избрише единственоста на народите и сè што беше создадено во однос на вредностите од оваа единственост во различните зем и.

И еден дури ги прими своите гласници во овие зем и, а еден им овозможи на шефовите на држави да го потресат рацете на овие гласници, кои сè уште беа црвени од крв на на блиските роднини на овие шефови на држави.

Но, исто како што водечкиот човек на Европа се соочи со ово разво на настаните, заслепен и неодговорен, така се по ави а сили во сите зем и кои се побуни а против нив. Многу од имињата на оние кои се обидоа да го променат ово разво на настаните се заборавени, а многумина никогаш не беа... знам; за нивните обиди да се борат против уништувањето останале заглавени прерано или тргнале по погрешни патишта.

Така, конечната победа на победничкиот германски слободен корпус беше одземена, биде ќи тогашната демократско-марксистичка влада на Ра хот - попушта ќи пред притисокот на светските демократии - ги принуди да се откажат од сво ата борба.

Во Итали а се издигна силен отпор, каде што капларот Бенито Мусолини, ко беше тешко ранет во светска во на, го изгради фашистичкото движење за борба против колапсот.

Во време кога комунистичката Црвена Република имаше веќе беше прогласена во ужна Германи а и Унгари а, а советската власт се чинеше дека е целосно обезбедена во

Machine Translated by Google

Руси а, то ги собра своите фашистички борбени формации и ги предводеше ги во Рим, каде што беше именуван за министер-претседател на Итали а од страна на кралот. За време на реконструкци ата на силна и енергична државна власт, Мусолини успеа да ги собере своите луѓе од многуте партии и бездни што имаа го раскина. Неговата цел беше повторно да ги разбуди силните државотворните сили на големиот антички Рим. То виде соработката меѓу светскиот капитал и марксизмот и не зините ефекти во големите та ни ложи на слободното ѕидарство.

Во Германи а, Адолф Хитлер се борел против истите непри атели и нивниот заеднички евре ски извор. То продолжил од иде ата дека животната содржина на луѓето мора да биде регенериран.

То им а даде задачата на германскиот народ да размислуваат за тоа. оригинална ачина.

То а разбуди оваа сила во општество чи главен силните страни веќе беа длабоко закопани од силите на субверзи а... во народ во ко сите веќе стое а против сите други... во држава чии темели веќе беа потресени од непосреден комунист

револуци а. Народната сила новоразбудена од него беше толку силен што не само што го победи субверзивниот сили во неговиот народ, туку можеше да ги уништи и нив насекаде каде што им се закануваа на Германи а и Европа од други зем и.

Machine Translated by Google

Кога генералот Франко ги повика овие сили да се разбудат Шпанскиот народ во 1936 година, со цел да го запре комунистичкото уништување и црвените убиства што а мачеа зем ата, Леги ата Кондор на Адолф Хитлер, заедно со шпанските и итали анските со узници, можеше да а обезбеди победата. Адолф Хитлер не само што го разбуди сво от народ кон да станат свесни за потребата од решение за многу барања на времето; то го доведе до препознавање на вечните барања на животот. То повторно го разбуди во сво от народ сонот и копнежот да се стреми низ времето и просторот; то а разбуди вол ата да му даде форма на ово животен поглед во времето и просторот. То знаеше колку блиску е човекот врзан за сво от клан, и како сигурноста лежи прецизно тука за да може да изгради мост кон иднината. То знаеше дека ова признавање на големото чудо на крвта-односот и наследноста водат до увид во то божествен закон ко го одредува животот и тоа е на високиот израз на секо а човечка заедница.

Преку ова признание, повикот на Адолф Хитлер се прошири многу подалеку од само германска миси а; то е далеку... повеќе од само заштитник на европските зем и во општа смисла. То е големиот откривач и архитект на европските народи, а не на малку оние луѓе чиешто тесно крвно сродство со сопствениот народ то самиот толку често силно стресирани.

Machine Translated by Google

Значи, неговата миси а важи и за Данска.

разво от во Данска воопшто не се разликува од

оно во другите европски зем и, а ако Данска

припаѓа на оние зем и кои за време на Првиот свет

Во ната донесе пари, како и повоениот период овде,

дава ќи го сво от белег од невработеноста, економските кризи, со

нивните банкроти и присилни аукции, соци алната потреба,

растечки криминал и самоубиства, како и опаѓачки наталитет.

И во оваа зем а, дали неко се обиде да го спречи ова

разво . Еден се обиде да ги промени законите во то

формираа нови политички партии, чии цели и патишта, сепак, беа

заборавени; еден се обиде да ги разбие старите

забави; но мажите што го презедоа ова умреа во сиромашти а

и заборавени.

Еден создаде движења и подготви масивни

трансформации на државата, без да можат, сепак, да

елиминира те ги силите што негираат и уништуваат, и без

може ќи да се спречи истото уништување да се случи

Данска, ко а беше планирана за европските луѓе,

ако Адолф Хитлер не ги беше победил овие сили.

Доколку Данска, сепак, повторно доживее национален

будење, тогаш тоа не треба да се припише само на

надворешна одбрана - ко а Адолф Хитлер а создаде за нас,

исто така, против силите на уништување - наместо на ово голем

миси а да им го покажеме и на нашите луѓе патот до колекци ата

на неговите оригинални вредности.

Machine Translated by Google

То е и за нашето време единствената замислива сила што може да формира фигура на Один во Данска од мртвото тело на Имир, така што и духот и вол ата можат да на дат заеднички израз во достапна фигура. То не само што ни го покажа нам, Данците, то пат назад кон подлинискиот животен поглед на херо ската ера, туку а водеше и нашата младина кон
нова борба против светскиот непри ател во таа во на
театар каде што некогаш ни беше даден нашиот национален симбол, Данеброг, од страна на моќните небесни сили. То , исто така, а разбуди верата во нас дека повторно можат да се по ават прекрасни уметнички и архитектонски дела слични на оние што сè уште сведочат за стремежот на нашиот народ низ вселената.
и кон сво от сон низ времето - за разлика од тие животи-
негирачки и мртви монструозности произведени во нашата празнина време.

Само преку ово голем животен напор, можеме ли Данците повторно да го достигне то прав, радосен и активен живот овде на зем ата што Грундвиг пее, и повторно одиме по исправениот чекор на нашите благородни татковци, повторно живееме со истата вредност во замоци и колиби, и повторно гледаме со очи кои беа
создаден да гледа кон небото, буден за сè убаво
и одлично овде долу, а сепак интимно со
длабок копнеж и исполнет со с а от на вечноста.

Machine Translated by Google

Големиот норвешки поет Хенрик Ибзен му пишал на сво от при ател, писателот од Шлезвиг-Холшта н, Штродман, за внатрешната граница на Скандинави а со новопо авената Германски Ра х:

„Јас го гледам скандинавското човештво само како средна фаза кон обединување на целиот, голем германско племе“.

„Ако мислев дека, сепак, ќе застанеме со изолирано скандинавско општество, тогаш никогаш повеќе не би го ставив пенкалото на мастило за да го промовирам ова нешто.“

Machine Translated by Google

Пресврт на сезоната, пресврт на судбината

Пламенот гори до пламен, сѐ додека не изгори,
Огнот добива живот како огнено семе -
Човекот, исто така, а пренесува искрата.
Народниот пламен никогаш не згаснува.
- Од Еда

Со милиони и милиони години нашата планета е орбитира ќи околу сонцето, околу ма ката на целиот живот нашата зем а.

Но само преку гледање, барање и разбирливиот дух на нордискиот човек го направи благородниот, вечен редот на Сончевиот систем влегува во свеста на човештвото.

Во летните и зимските краткоденици, тие препознаа немилосрдниот закон на „умри и стани“ и го потврди со пркосно прифаќање.

Неделите беа нивни празници, но краткоденицата беше света за нив. Во ноќите на летната краткоденица тие се запали а огнови на височините како знак на животната вол а и креативноста- ќе се спротивстави на силите на ноќта и негирањето.

За нив зимската краткоденица - со посто аното враќање светлината - беше симбол на вечноста на борбениот живот.

Machine Translated by Google

Значи, тие го уредувале сво от живот во рамките на божествен ред. Во оваа вера тие го носеле сончевиот знак, свастика, како нивен свет симбол.

Со оваа вера и под ово знак, индогерманскиот луѓето влегле во светлината на истори ата пред 5000 години.

Каде и да одеа на нивните далечни патувања, хаос се повлекоа пред наредбата, зем ата процвета и плодноста и жетвата го благослови а нивниот пат.

Без разлика дали навлегле во далечните степи на северна Руси а како носители на факели на човечкиот поредок или формирани држави во Ази а, без разлика дали пееле на многу прекрасни песни за светлината како ариевски Перси ци, или како Хелените го запали а олимписки от оган, без разлика дали славеа фестивалот на непобедливиот човек во римскиот сенат и оттука да создадат светска импери а; каде што нивните гореа пожари, имаше пресврт на судбината од темна ноќ во асен ден.

„Човекот, исто така, а пренесува искрата. Народниот пламен никогаш излегува.“

Младите го продолжи а древниот обича на солстициски оган по нивниот пат, генераци а по генераци а, како носители на светиот ред и на светлината на културата.

Германскиот народ влегува во истори ата.

Machine Translated by Google

Кимбри ци и Тевтонци, Вандали и Шваби ци, и многу други германски племиња воведуваат нова, с а на ера за време на стекнувањето на нова зем а.

Во борба долга повеќе од ил ада години, Градежниот германски човек се бори против нередот и против силите на уништување во Европа.

Неговата родна селска сила создава од мочуриште и исконска шума богатството на европските полиња. Од духовната сила на креативниот германски човек извира пред сè, висината на европската култура. Но, само херо ската величина на германското воинство а брани животната заедница на Европа во одлучувачките битки против посто ано напаѓачките номадски народни маси од Блискиот и Централна Ази а.

Ло ален на оваа судбоносна традици а, на силната и на обединетата сила на нордиско-германското човештво , Ра х, денес а води безмилосната борба за егзистенци а Животот на Европа.

Под силното водство на Дуче, Итали а покрива ужниот дел од континентот во тврдоглава битка: за денес силите на темнината повторно се спротивстави а носителите на културата-вол а на човештвото.

Погодена од слепило, англосаксонската плутократи а од неговиот танц околу златното теле а предава честа на неговиот сопствена германска крв.

Machine Translated by Google

Оштетени од отровот на евре скиот болшевизам, масите милиони Совети водат горчлива битка за еден свет револуци а, за бунт на инфериорните.

Со строгоста на законите на природата, моќта на светлината е повикана на одлука против ужасите на вечното ноќ.

Ден или ноќ -

Живот или смрт -

Со пламен пламен нашите предци а потврди а моќта на светлината, и животот.

И треба да пламнат и нашите пламени, нивните потомци.

Machine Translated by Google

Летна краткоденица 1941!

Никогаш порано во истори ата немало толку огромна во ска... сила собрана на краткоденицата за судбоносната битка како аснатаноќ на 21/22 уни 1941 година.

Светата сериозност ги обзеде сите што препознаа што е тоа станувавше збор за: постоење или непостоење на ариевска крв и оттука и самата европска култура. Од Арктичкото Море до Црното Море, колоните на Германи а и не зините со узници во ските се удриле во непри ателските маси. Ужасното слика од смртната опасност што им се закануваше на луѓето од Европа стана видлива:

Огромни непри ателски маси во безбро советски армии, со огромен арсенал оруж е, беа подготвени за се фрлаат во срцето на Европа, кога ударите на Германските вооружени сили ги нападнаа.

По првите победнички битки ка Б алисток и Минск, на Сала, Смоленск и во Украина се бореа, шокантното сознание беше асно дека светот никогаш не претходно видено вакво нешто.

Она што беше масовно насобрано против Ра хот и Европа беше огромна банда крволочни и инфериорни - но тврдоглави - суштества.

Machine Translated by Google

Ако Хуните и коњаниците на Џингис Кан беа невол а на човештвото што а зафати Европа, потоа во оваа борба херо ската младина на Европа а разгледа подмолен поглед на систематски брутализиран и анимализирана монструозност.

Русио, добра и прекрасна зем о, во такви раце!

Четири пати во истори ата беше направен обид да се... интегрира те а оваа голема зем а во сферата на Европа култура.

Првите носители на културата биле индогерманците. луѓе. Нивното креативно работење е потврдено дури и денес од нивните нордиски градби (камени насипи), и тие преживуваат во нивните гробишта како вечен споменик.

Но, нивната сила не беше доволна за да се смират диви народни маси во огромниот простор.

Ил адници години подоцна, во вториот век пред нашата ера, нови гласници на европскиот морал и култура навлезе во областа помеѓу Дипер и Днестар.

Тие биле германски народ од народното семе ство на Готи.

Повторно германските зем опоседници и воини а освои некултурата на широката зем а. Во обид да многу векови тие а прошири а големата импери а на Готите од Балтичкото Море до бреговите на Црното и

Machine Translated by Google

Каспискито Море, со своите широко распространети, независни центри на населување.

Зем ата како да е освоена за Европе ците животна заедница.

Меѓутоа, во ово период, мешањето на расите во Римскиот светската импери а веќе добила заканувачки форми.

И повторно, германскиот народ не бил бро но доволно силен - а не доволно свесен за можностите за нивната комбинирана сила - до истовремено напредуваат против Рим и ги покриваат своите источното крило против народните маси на Ази а.

Значи, оваа готска импери а стана жртва на нападот на Хуните во четвртиот век.

Ноќ и длабока тишина повторно се спушти а над оваа широка зем а.

Поминаа векови.

Потоа, сепак, нордискиот огнен дух ги протера новите племиња до знача но создавање.

Дури и пред кра от на времето на големиот, германски стекнување на нова зем а, околу 860 година, Викинзите од север навлезе во неоткупената зем а и создаде Викиншка држава.

Новгород и Киев станаа главни градови на оваа импери а и економски центри од на големо значење.

Полињата повторно раѓаа плод, зем оделството и тргови ата цветаа.

Machine Translated by Google

Богатите зем и на исток и Блиска Ази а, и Европските зем и, се надополнуваа со интензивна тргови а во ово природен животен простор.

Сепак, се подготвуваше нова бура од уништување во далечната сивина на широките степи на Ази а:

Џингис Кан а проширил сво ата моќна монголска импери а од Тихиот Океан до Шлези а. Во 1224 година Киев бил освоено. И кога неговите во ски маршираа кон уг и запад, светлината на ова ветувачко создавање на Викинзите беа изгаснати.

Остатоците од неговата крв беа апсорбирани во. Словенско население. Со векови зем ата повторно спиеше самракот на безкултурата.

Околу 1700 година, рускиот благородник, а подоцна и царот, Петар Велики, се обидел да владее со Руси а на европски начин. Но, со бро но премногу мала креативна сила на Германците од Балтикот и исто така од Шведска, секако, на долг рок беше невозможно да се даде цврсто водство на оваа гигантска зем а држава.

Обидот траел два века. Но, оваа држава остана мртва фасада. Зад неа беше скриен безличноста на десетици етнички групи, кои биле измешани заедно во шарена мешавина за време на народната скитања од Ази а кон Европа.

Machine Translated by Google

Оваа народна мешавина, погодена од дивост на степски раси, низ целата сво а истори а беше растргната помеѓу култура и некултура, помеѓу дисциплина и недисциплина и помеѓу скромната побожност и безбожноста. Тоа беше соодветното оруж е за убиство за вечното Евреин против ари ско-нордиското човештво на Европа.

Како резултат на крвавата жртва на руската владе ачка слоеви во Втората светска во на, патот за подчовечност и Евреите беа отворени, и затоа болшевизмот можеше да триумфира во 1917 година.

Преостанатата нордиска крв беше заклана, а почетоците на европската култура се елиминирани.

Многу милиони луѓе станаа жртви на ова евре ско-Болшевик [1] интоксикаци а.

Она што потоа се случи во Руси а може само да се илустрира. со пример од животно:

Нашите домашни миленици се по ави а - повеќе или помалку многу пред генерации - од диви животни преку мерки за размножување.

Ако неко им дозволи повторно да див ат неколку години генерации, или ги става во лоши раце, тие ќе ги стават во нивните дивината станува уште пораскината и почудна од нив беа во сво ата природна дивост.

[1] краток нечитлив збор се наоѓа помеѓу „болшевик“ и „интоксикаци а“ во текстот на Карл Хамер.

Machine Translated by Google

Според ово принцип, под евре ско водство, рускиот народ бил намерно камшикуван во дивост на глутниците.

Ова го замислил ѓаволскиот демон на Евреите, моќна група милиони Ази ати кои се диви треба да се искинат одвоено од луѓето од Европа.

Само во бездушен свет, лишен од нордиско-германски луѓе, дали Јуде а веруваше дека е можно да се постигне ова темно светско владеење.

Имаме примери во на ново време од силувани гранични држави Литвани а, Латви а и Естони а.

Почнува ќи од уни 1940 година, Советите не само што ги уништи а целиот ариевски владе ачки сло , убива ќи десетици ил адници во процесот, но во Литвани а и Белата Руси а, исто така, започна, директно на границата со Германи а Ра х, да ги населат Киргизите, Калмуците, Татарите и членовите на другите номадски племиња.

Европа требаше да стане номадска, а не зината Богатиот културен пе заж, по грабеж, би станал дива природа лишена од луѓе.

Посудбоносно од кога било досега, Европа застана против пред старата задача за борба против силите на уништување.

Исто како што луѓето од Европа за време на големиот историски одлуките од минатото стое а, под водство на

Machine Translated by Google

Германски мажи, решени да се одбранат од
заеднички непри ател, па затоа маршира те и во овие денови, на добриот
дел од европската младина на страната на Ра хот кон
победа и пресврт на судбината.

Никогаш порано во истори ата германскиот народ не...
поседуваше толку голем водач каков што имаме ние денес, добриот
среќата на поседувањето.

Сепак, целта на оваа борба е конечната
надминување на вечната опасност од исток.

Што имале индогерманските народи, Готите и Викинзите
не можеше да се постигне на долг рок, тоа сега мора да се направи
донесено до одлука и обезбедено за секогаш.

Пред повеќе од ил ада години, Викинзите создале
нивната уредна импери а во областа околу Новгород и
Киев, херо ски и сами.

Во истата област се бори и денес - со истата храброст
и во рамките на германските вооружени сили - а
германска дивизи а ко а го носи името Викинг со
гордост, за европски пресврт на судбината.

Machine Translated by Google

Архиепископот од Кентербери, поглаварот на Англиканската црква, во декември 1936 година, из ави:

„Предупредувам за опасноста од безбожност. Тоа е само премногу добро познато дека во Советскиот Со уз голем човек заедницата е проголтана од агресивен безбожноста и од антихристи анските учења на класна во на. Човек мора да биде буден за да спречи ово дух продира и во англискиот народ.“

На кра от на ули 1941 година:

„Ожалува ќи се на жртвата, длабоко сум трогнат од прекрасната храброст и сила на рускиот народ, ко високо го држи знамето на цивилизаци ата во борбата против фашизмот. Убеден сум во вашата конечна победа.“

Machine Translated by Google

Германска господарка

од Гисласага

Сега Од Вешта нштохтер стана сопруга на Буел и а престигна фармата заедно со Асгерд. Шеесет глави добиток стоеше во шталата. Не помина долго време пред луѓето да забележат дека, од сите исландски жени, таа сигурно беше прва кога стануваше збор за грижа и способност. Од во не зиното однесување можеше да се препознае не зината досетливост и не зината трудољубивоста и не зиното искуство во многу работи.

Но, исто така, се покажа дека таа никогаш не станала арогантна. Над сите други жени, таа беше праведна и при ателска кон не зините подредени, а таа беше и дарежлива.

Гисли Торб орнсон често се смешкаше несвесно кога а виде Од на работа; се стопли и се радуваше со иде ата дека таа му станала сопруга. Неговиот брак со неа имаше мирен, топол живот заедно, меѓусебна грижа и создавање за за акнување на кланот.

Однадвор, не се забележуваше многу од оваа длабока врска: биде ќи Гисли и Ауд беа и штедливи и резервирани во своите изрази на чувства, исто како што научи а од нивните предци според вистински германски манир.

„Ставањето раце во скут значи ставање на погрешно место!“, честопати велеше Од додека им се смееше на своите млади слугинки. А младите слугинки се вцрвенуваа ако Од

Machine Translated by Google

ги фати а како сонуваат, а потоа работеа со двоен ентузи азам. На почетокот веро атно ово или оно мрмореше, но мрморењето наскоро престана.

Како може неко да не работи и кога самата сопруга да постави добар пример.

Ауд стана долго пред зори за да подготви урда и да пече леб.

Имаше многу други станари во Буел; сите сакаа да станеш полн.

И колку добро знаеше Ауд Вешта нштохтер како да подготви храна!

Малата ку нска слугинка Хрефна доброволно ѝ помогна.

Другите домашни обврски до доа по раната работа.

Кога мажите се по ави а во салата, веќе имаше пареа каша од оброк на масата, и аромата на свежо печен леб исполнет со широк простор.

Од ги поттикна да се вклучат. Шегите се повторуваа.

Да, имаше добар дух на взаемна среќа во Буел!

Еден радосно а презеде секо дневната работа, и секо радосно Започнатата задача се одвива добро.

Надворешната работа беше поделена меѓу зем оделците, но дома Од и Асгерд ги надгледуваа задачите на слугинките, триењето и чистењето, печењето леб и подготовки од медовина и храна.

Machine Translated by Google

Во лето се береа бобинки и градинарски растени а грижа за - во зима жените пределе и ткаеле.

Прекрасна, шарена облека излезе од под Ауд вешти раце. Воодушевени, другите видоа како таа влечеше златен конец по златен конец низ црвената свила на еден фестивалска облека. Понекогаш таа ги насочуваше своите зборови кон слугинките и нека ѝ раскажат за нивната татковина, за родителите и браќата и сестрите.

Се сложуваа добро, слугинките и нивната господарка. Честопати Хрефна и Торгард и Вигдис зборуваа за тоа како различно беше Брил од Од Вешта нштохтер управувана и администрирана таму како сопруга.

Machine Translated by Google

„Очекувам сила од човекот; то а одржува

достоинството на законот. Но, само по благодат владее жената.“

- Фридрих Шилер

Machine Translated by Google

Дете и брак

од Фридрих Ниче

Млада си и посакуваш дете и брак.

Но, ас ти велам: дали си човек ко треба да посакува... дете?

Дали си победник и самопобедник,

Господарот на сетилата, владетелот на твоите доблести?

Па затоа те прашувам.

Или животното и похотата зборуваат од желбата?

Или осаменост? Или незадоволство од себе?

Сакам тво ата победа и тво ата слобода да посакаат дете.

Треба да изградиш жив споменик во тво ата победа и твоето ослободување.

Треба да градиш над себе. Но, прво, за мене ти мора да бидеш изграден, квадратен во тело и душа.

Треба да се размножувате не само напред, туку и нагоре!

Нека градината на бракот ви помогне во тоа.

Machine Translated by Google

[НАСЛОВ ДОДАДЕН ОД УРЕДНИКОТ]

Германска мисла

од Курт Егерс

Германската мисла не гради нереални теории и надеж за чуда, туку го вреднува човекот според неговата важност за заедницата.

Го мери животот на поединецот во однос на животот на целокупниот народ.

Ја мери сегашноста со мерката на иднината присутен.

Така, вредноста на поединецот станува мала? пред величината на заедницата.

Така, вредноста на личноста станува голема во во однос на неговиот примерен ефект врз заедницата.

Machine Translated by Google

Барање на татко

Една канцелари а на СС го примила следново писмо од татко на тешко ранет холандски СС-во ник:

„Миделбург, 24 септември 1941 година“

„Со ова потврдувам дека го примив - и ви благодарам за - вашиот писмото од 15-те ти од ово месец. Можам да ве известам дека добив писмо од мо от син во кое ме информира дека неговото лево око е толку оштетено што не може повеќе не гледам со него.“

„Сепак, то е весел и весела. Повторно и повторно читам во неговите писма дека цената што а платил за сво ата Фирер, не е превисоко. Но, во неговите писма забележувам еден страв и едно барање: стравот од прогласување за неспособен за должност. Неговата желба е да продолжи да се бори за Европа регенераци а.“

„Мо от син Ханс има само една желба: да не биде отпуштен,“ туку да продолжи да а извршува сво ата должност некаде како во ник.“

„Нашата желба би била Ханс да биде тука на отсуство за кратко време. Начинот на ко нашиот Ханс е исечен, на лошото нешто што може да му се случи би било да биде отпуштен како неспособен за должност. Затоа, ве молам да направите сè за да се спречи тоа.“

Machine Translated by Google

Од дневниот ред на корпусот

од страна на Генералниот командант

По една од жестоките битки на североисточниот фронт од Јелња, групата Фоерстер на мотоциклот 1./SS батал он - ко имал миси а да а чува четата лево крило - беше прона дено на следниов начин:

Водачот на групата, SS-Unterscharfuehrer Foerster, со неговата рака на прстенот за детонаци а на последната рачна граната, застрелан во главата.

Првиот стрелец, СС-Ротенфирер Киалбер, со митралезот сè уште му е на рамото и куршум во него цевка, застрелан во главата.

Втор стрелец, СС-Штурман Бушнер, и трет стрелец, СС-Шуце Шима, мртов во нивните лисичници.

Соло гласник, СС-Штурман Олдебоершуис, клекнат мртов пред сво ата машина со раката на волан, паѓа ќи во моментот кога то беше требаше да а прими последната порака.

Возачот, SS-Sturmmann Schwenk, починал во сво от лисичарница.

Од непри ателот, само еден виде мртов - леже ќи на половина круг околу позици ата на групата - во рамките на рачна граната опсег.

Machine Translated by Google

Пример за концептот на „одбрана“! Со почит стоиме пред такво херо ство!

Предложив овие имиња да бидат об авени на почесна страница на германската арми а.

Machine Translated by Google

Неутралност и германски напори

„...и ова го кажувам асно - сакам да знам и да слушнам“ ништо од неутралност... ако до дам до граница, мораш прогласи се за ладен или топол, зашто Бог се бори против ѓаволот е тука. Ако сакаш да се држам до Бога, тогаш до ди за мене. Но, ако претпочитате да се држите до ѓаволот, тогаш вие сигурно мора да се бори против мене. Терциум без дабитурен, нема трета опци а, тоа е сигурно. Каква работа е тоа? Дали е тоа - неутралност? Не го разбирам тоа.“

- Густав II Адолф, крал на Шведска, до Георг Вилхелм од Бранденбург, во 1630 година.

Во овие недели и месеци се одлучува судбината на Европа за целата иднина. Германски волонтери со здрав инстинкт од германските зем и на нашиот континент одлучи а да се борат на страната на Ра хот. Понатаму дека цели луѓе храбро се собрале за борба за Европа, дури и оние кои не се директно поврзани по крв со германскиот народ, но кои се тесно поврзани...
врзани за него како соседи или преку заедничка истори а.

Од друга страна, имало и има држави чии позици ата првично не беше асна. Тие се ави а и се ави а себеси „неутрални“.

Machine Translated by Google

Со текот на времето стана асно дека дури и безбо ните ставови на овие другите не беа сосема такви неутрално како што првично изгледаше; биде ќи кога стана сериозно, тие одлучи делумно за Англи а и Евреите, па оттука и против Европа и не зиниот Нов Поредок. Владе ачките плутократски слоеви од овие „неутрални“ луѓе никогаш не размислувале навистина за останува ќи неутрални. Тие веќе, долго пред избувнувањето на во ната, се откажуваат од сво от национален суверенитет со тоа што тие прво ги стави а своите територии на располагање на духовниот напредок на непри ателите на Ра хот; т.е. тие ги предадоа своите новински служби, печатот и радиото и ги толерираа со узничките шпионски организации на нивните „неутрална“ зем а.

Чест, гордост и независност - што направи а овие работи? лошо за нив само ако нивните полни садови останат недопрени! Колку горди, од друга страна, можат да бидат тие мажи и жени кои, наспроти сите прогонства, уште тогаш ги потврди идеите за новиот милениум во тие зем и!

Но она што нивните идеолошки противници таму го нарекуваа неутралноста, во на добар случа беше самоизмама. Сепак, обично, тоа беше обид лукаво да се измами Ра хот и нивните луѓе. Нико од нивните жичари не веруваше во долгорочен успех на оваа илузорна политика. Долго пред тоа тие собраа храброст за „тешката одлука“ - „за

Machine Translated by Google

„за доброто на нивниот народ“ - да а напуштат зем ата, нивните авиони стое а тенковирани и подготвени. Ово жален лет беше само логичен заклучок на целата нивна работа, исто како и окупаци ата од страна на германската во ска на зем ите што ги имаа заведени. Така нивните напуштени луѓе во нивната потреба мораа го направи а првиот чекор за да а разберат нивната ситуаци а. Тоа значи дека тие мораа да препознаат дека, со помош на нивните плутократи, тие едноставно беа вовлечени во во ната плановите на Велика Британи а како пиони. Тие мораа понатаму признаваат дека Англи а а почитувала нивната независност и го оставала лебот во нивните кошници само додека биле корисни како пиони. Ова признание мора биле горчливи. Исто толку горчливо како што е секогаш кога човек мора призна те фундаментална грешка за ко а се обидевте да изгради целото свое постоење.

Широките кругови во окупираните „неутрални“ области сè уште се не е склона ниту делумно да а разбере ситуаци ата. Зошто и што за оваа неплодна состо ба на тврдоглава раздразливост? Затоа што нашите непри атели беа во можност - од една страна - навистина да ги „неутрализираат“ овие луѓе. Имено, тие им а одзедоа визи ата за нивниот историски, германски потекло, за сопственото достоинство, за политичката реалност и вистински европски однос на моќ. Во тоа што тие беа помогнати во последниве години од евре ските емигранти од Германи а. Во со уз со нив, тие беа во можност да

Machine Translated by Google

постигнуваат целосна парализа на политичката мисла во малите демократии од германско потекло: секо непристрасен, независен разво на политичката мислењето таму беше изгаснато до на малото остатоци. Самата по себе здрава желба за поседи, здравиот инстинкт за стекнување и просперитет, повеќе не значеа само поддршка на животот, туку беа воздигнати до содржината и целта на самиот живот.

Значи, честа и гордоста мораа да станат закржлавени. Ко и да е во овие зем и, кои се гордее а со поседувањето „слобода и човекови права", а искористи а слободата да размислуваат и де ствуваат поинаку од системот, отколку „општеството" или отколку масите, беше бо котиран и економски пропаднат. Така, духот на трговецот се крена и го задуши секое сеќавање на херо ското потекло на Германски народи, како и вол ата за асна одлука. Еден живеел само за денот и а пикнал главата во песок. Следствено, нико ни оддалеку не веруваше дека еден ден, и навистина во блиска иднина, одлуките ќе бидат бараше нешто со кое не можеше да се преговара или да се поткупи пари.

Дека ово дух на опуштеност и бесчестие не целосно да ги заразат луѓето е докажано од храбрите мажи и жени кои веќе многу рано ги понуди а своите поседи и нивната крв за победата на а

Machine Translated by Google

Националсоци   ализам во нивните зем   и. Не помалку важни беа овие селски кругови, па оттука луѓе кои не живеат како инсекти за еден ден, туку кои се навикнати да гледаат преку неколку генерации, било да е тоа со растени   а, било да е тоа со одгледување животни, или со себе од наследна фарма до наследна фарма. Овие националсоци   алисти не само што зборуваа дека неутралноста имала никогаш навистина не постоеле во овие зем   и, и дека овие зем   и биле врзани за Велика Британи   а. Не, овие национални Соци   алистите отидоа подалеку: просторните врски на нивните зем   и, подлабокиот увид во историските врски и вистинскиот европски однос на моќ ги доведоа до следното признание: Неутралноста е во то   момент морално невозможно кога крвно сроден народ се бори за сво   от живот и за животот на своите браќа. Според ова признание, ил   адници волонтери од овие германски зем   иштата што се граничат со Ра   хот потоа се леваа кон фронтот. Нивната крв, ко   а тече за заедничката борба, еден ден нераскинливо ќе ги поврзе германските држави заедно.

повторно.

Сепак, ние, Германците и „неутралците“, мора да размислиме и обидете се да го замислите следново: Како би стоело со честа и почитта на овие „неутрални“ луѓе ако овие доброволци не до   доа од нивните редови?! Овие волонтерите преку своите напори и како први

ги отвори а портите на своите зем и за да овозможат влез во нова, голема судбина. Преку нивниот асен став за Ра хот како животворен центар на континентот, тие ги ослободи а своите народи од вековна состо ба на изолаци а и феминизаци а. Овие волонтери земале грижа дека истори ата на нивните зем и во иднина ќе биде повеќе од истори а на матери алното уживање во животот. Целиот „неутрален“ народ еден ден ќе - ако тие а препознаваат оваа во на како одлучувачка пресвртница во нивните истори ата на животот, исто така - искрено призна те дека херо ството и чувството за жртвување на нивните млади синови беше на големото дело во нивната истори а со векови.

Machine Translated by Google

До Првиот

Од првиот говор на тогашниот командант на I./SS Nordland до првите дански волонтери на батал он на 25 уни 1940 година:

Вие данските националсоци алисти гледате меѓу себе и во Германи а истата крв. Крвта, расата се посилни отколку азикот и етничката припадност.

Јазикот и етничката припадност треба да продолжат да живеат, слободни и неограничени, во нова Европа предводена од Германците, но тие никогаш повеќе не треба да ги делат германските мажи, па дури ни да прават ги претвори во непри атели.

Ова е почеток на една нова, голема ера.

Го разбравте ова.

Сакате да се борите заедно против смртните непри атели на свастиката, против евре ството од целиот свет и многуте сили заведени од тоа.

Вие сте првиот од претставниците на Северна Германи а, ко а - во чест на вашиот народ - го прона де пат до Германи а, шампионот во борбата.

Имате гордост и чест да служите и да се борите во негова гарда под на големиот човек на сите времиња, под Адолф Хитлер!

Machine Translated by Google

Еден ден децата и внуците ќе велат за тебе:
„Тие припаѓаа на првично малкутемина кои препознаа за што се водеше оваа светска борба и“
ко не предаде германска братска крв со
кукавичка неутралност.“

Machine Translated by Google

Германска копнеж

Во секо вистински, германски човек, стариот Викинг копнежот е сè уште жив денес; потрагата по големото авантура на животот, борба заради борба.
Оваа желба за авантура го тера германскиот човек да да го управува бродот на сво от живот во височините на опасноста постоење со цел да се предизвика таканаречената судбина на дуел. Во борбата со судбината срцето докажува како силна е, и душата на воинот ко заминал да се бориме колку е од нордиска крв.

Сопственото срце, за да се прона де сопствената душа е оттука и кра ната цел на оваа германска копнеж. Она што ние врати дома од патувањето во големото авантура е она што ние сè уште денес на нашиот азик го нарекуваме - искуство!

Оно ко никогаш не тргнал во големата во на на Зем ата затоа никогаш нема да стане посед на тоа искуство кое го прави некого попаметен, позрел, и посилно. Затоа нордискиот човек го презира „Човек зад шпоретот“ зошто се држи до здолништето на жената и кои никогаш не можат да „се вратат од далеку“.

Вистинската желба за авантура не треба да се меша со желба за плен. Вистинскиот воин не

Machine Translated by Google

оскверни му го срцето заради плен: на победникот, секако, нека му припаднат имотите на поразените!

Во херо ските песни на нашата нордиска раса, ниеден човек не се слави како пример за храбар живот ко постигнува почит врз основа на нивните поседи, поточно оние кои, безгрижно, ризикуваа скок во непознатото, кои се впушти а во битка и кои беа во можност да им го одмерат срцето.

Држењето со кое го дадоа одлучувачкиот меч удар - или ако се сретнат со супериорен непри ател - го прими а, сами беше достоен за интерес.

Големината на човечкото срце се докажа во пркос, во бунтовнички „Сепак“ против животната средина. И ко и да можел да го стави печатот на сво ата вол а врз средина, дури и во смрт, беше „херо “. Ово идеал му овозможи на Бетовен, во време кога глувоста (на лошото судбина за музичар!) го снаоѓаше сè повеќе и повеќе, да зборува бунтовните и горди зборови: Сакам да допрам до вилиците на судбината!

Човекот ко возвраќа, ко се осмелува да се побуни против состо ба ко а се стреми да го свитка или скрши, е господар, не креаци а, на неговата судбина.

Германската копнеж за искушени а а родила креативната желба за авантура, од ко а Викинзите...

Machine Translated by Google

ги презедоа нивните - не деструктивни, туку сосема спротивни, воени експедиции кои донесоа култура и создадоа држава.

Во борбата за знаење, Германците истражувачи и откривачи, уметници и научници имаат ги создадоа своите величествени дела, без кои денес не би имало култура, нема живот во заедницата, нема цивилизаци а.

Човекот од Северот е принуден на дело за да да го докаже своето постоење, со цел да ги развие своите силни страни. Во ова смисла дали а добива сво ата „вечност". Зашто, така е напишано во Еда , „вечни се само познатите дела на мртов"! Без судење нема можност за дело кое докажува вредност. Без опасен напор, нема потврда за искреноста на повикувачкиот копнеж!

Ко и да стане пример за своите другари преку потврдно дело, живее во нивното сеќавање, останува незаборавен, поседува слава на дело и е оттука „вечен". Германскиот копнеж кулминира во барањето за „вечност" во ово свет, кое е врзано за судбината на расата. Нордискиот човек може да се бори само за сво от раса, и во оваа раса борете се, сака те се, умри и биди вечен. Секо а авантура, секо а подготвеност за во на, секо ризик само има значење ако служи за разво на силата на расата, и оттука, во кра на лини а, се стреми кон

Machine Translated by Google

целта да стане плоден. Тоа е позитивното значењето на креативната, германска немирност.

Исто така, постои и инстинктивна, деструктивна немирност на номадите, желба за авантура ко а не поседува креативни предности: такви ловци на плен наоѓаме меѓу Ориенталци, првенствено меѓу Евреите. Ги презираме поради гордата самосвест на нашата раса, ко го користи мечот за да извршува задачи.

Оваа во на ни претстави нам, германските мажи, големи... креативни задачи. Пред нас лежи Европа, ко а мора да биде ослободена од сво ата поделба, од сво от „магичен сон“ - во ко бил потонат од окултни, меѓународни сили - ако треба да ни стане нова татковина.

Се смееме со гадење на погрешното разбирање на луѓе заглавени вчера, кои не се во можност да разберете го значењето на оваа борба и ко можеби сакаат да нѐ сметаат за „лудаци“.

Знаеме дека сме силни во нашата вера, дека сме од претсто ното време, дека утре и ден потоа ќе ни припаѓаат нам, дека иднината е наша. Не сакаме милост, туку правда! Затоа станавме во ници на Фирерот, ко го презема Новиот поредок на Европа од гледна точка на правата на младите луѓе.

Меѓу нашите предци, тоа веќе се сметало за... чест да ни биде дозволено да се бориме под водство на херо ски водач. Ние

Machine Translated by Google

се среќни, не само што им е дозволено да живеат во време кое се карактеризира со на големото херо ско востание на Германски мажи, туку да бидат во ници на Фирерот ко го дал мечот на германските копнежи.

Она што вчера беше сè уште сон, денес стана реалност. Ако вчера сè уште копнеевме по искушение и страсно дело, тогаш денес Фирерот ни го даде историски час на судење. Знаеме дека претсто ната Европа ќе биде силна сè додека постои германската вол а за моќ, разбуден од Фирерот, останува жив и буден.

И од нас зависи одново и одново да предизвикаме нашите копнежи, нашата желба за авантура, нашата подготвеност и нашата потврда да се влееме во борбата за живот-
право на нашата раса.

Machine Translated by Google

Полесниот пат

Имаше единица на СС-овци во едно мало гратче во Шлезвиг-Холшта н. Овие луѓе биле за акнати од многу борби. Тие се нивните сопруги и деца кои живееле свесно во согласност со законите на редот, кои им биле дадени од Ра хсфирерот-СС. Еден ден еден млад човек по име Крецмер до де во нив и побараа да се при ават во единицата. Но, ко и да посака за да се запише во СС прво мора да се провери дали неговиот личноста е соодветна за барањата на редот. Кречмер призна дека е во тек судска постапка. против него. Но, то беше цврсто убеден во ослободителна пресуда. Потоа, водачот на СС-единицата Бродерсен го одложи барањето до одлуката на судот.

По неколку недели Кречмер повторно извести. То а презентираше одлуката на судот - асна ослободителна пресуда. На во исто време, сепак, СС-човекот Петерсен, ко живеел во истата област како Крецмер, се по ави пред единицата водач и рече: „Водачу на единицата, мора да го отфрлиме ово човек; во во моите очи то е кукавица.“ Ова обвинение беше тешко и водачот на единицата Бродерсен нагло се сврте кон Петерсен и остро рече: „Неговата чест повторно беше утврдено, судот одлучи и го ослободи од слобода.

Machine Translated by Google

Како сакаш да го оправдаш тво от строг суд?“

Петерсен видел дека водачот на единицата, ко бил добро познат поради неговата особено праведна природа, беше лут поради неговата приговор. Но, неговото држење беше цврсто, а погледот слободен како што одговори: „Според законите на државата, Кречмер е ослободен; но според
непишан закон на СС, морам да го прогласам за виновен.“

Потоа Петерсен извести што дознал за
Крецшмер само неколку часа порано:

„Знаете дека пред неколку месеци ова беше опасно колегата Јозеф Мамзак се пресели во Но минстер - од кои никогаш не беше асно дали припаѓа на црвените или на реакционерите. Дури и да сме тука половина ден патување далеку од Но минстер, сите ние имаме сепак слушнав за нападот на ово Мамзак против Гертруд Јенсен. Според доказите на судот, Кречмер не бил на 50 метри од местото на настанот. кривичното дело. Затоа обвинителот претпостави дека Кречмер учествувал во нападот. Во меѓувреме, Кречмер можеше да а докаже сво ата невиност во ово поглед, и затоа судот го ослободи од обвинение. За државата и пошироката авност, тоа беше кра от на работата, но не за нас, СС-овците! Зашто, како пристоен човек, Крецмер сигурно ѝ помогнал на дево ката. То не го направи тоа. Затоа, то е кукавица.“

Machine Translated by Google

Владеењето на водачот на единицата Бродерсен беше, мирно и под сите услови околности, прво да се сослуша обвинетиот пред да се суди. Затоа сега го повика Кречмер. Мораше да признае дека пиел со суровиот Мамзак и раскажува ќи презриви приказни за жени. Откако си замина то веднаш се одвои од него. Всушност, подоцна слушна дево ката врескаше, но биде ќи Мамзак беше познат како насилен човек со нож, то не се чувствуваше рамноправен со него. Затоа, то си тргнал по сво от пат.

Водачот на единицата остана навидум смирен. Неговиот одговор беше кул и отфрлачки: „Кречмер, судбината те стави во пред одлука во то час: да се оди по тешкиот пат без грижа за опасноста по себе и да стоиш од дево ката, или да го изберете полесниот пат за да го заштитите вашиот сопствени коски. Неодамна на конференци ата на раководството на Ра хот, Ра хсфирерот повторно ни кажа дека човекот од СС мора секогаш одлучува за потешкиот пат. Не можеш прави го тоа, затоа те отфрламе.“

Machine Translated by Google

Човек не греши против ло алноста и честа само кога неко , преку неактивност, дозволува честа на себеси или на СС да биде повреден, а пред сè ако неко не го стори тоа а почитува честа на другите или се потсмева на работи што се свет за другите, или не стои, машки и присто но, за отсутните, слабите и беспомошните.

- Нашиот Ра хфирер, 1935 година

Machine Translated by Google

Многу работи

од страна на Ра хсфирерот СС

Многу работи можат да се простат на ово свет, така ги учиме луѓето од СС, но едно нешто никогаш не може да се прости: нело алноста. Оно што а крши ло алноста, се исклучува себеси од нашето општество.

Ова е така, биде ќи ло алноста е функци а на срцето, а не на главата. Главата може да погреши, а тоа понекогаш е штетно, но никогаш не е непоправливо. Од друга страна, срцето е должно секогаш да чука во истиот ритам, и кога ќе застане, човекот умира на ист начин како што умира еден народ - кога а крши ло алноста.

Тука зборуваме за ло алност од секаков вид: ло алност кон Фирерот, а со тоа и кон Германците и

Германски народ, и кон нивната мудрост и нивните начини; ло алност кон крвта, па оттука кон нашите предци, чичковци и кон нашиот клан или етничка припадност; ло алност кон нашите другари; и конечно ло алност кон непроменливите закони на доброто живеење - на чистотата и витештвото.

Човекот греши против ло алноста и честа не само кога пасивно дозволува неговата или честа на Шутстафелот да биде компромитирана, туку пред сè, кога не а почитува честа на другите, кога се потсмева на работите што другите ги сметаат за свети или кога нечовечки и непристо но не успева да застане во одбрана на слабите, беспомошните и оние што не се присутни да се бранат.

Machine Translated by Google

Тро ниот печат

од Дороте а Холац

Поради големата количина на работа, еден мораше занемарила да а подготви младата сопруга за по авувањето на не зиниот сопруг, ко бил донесен во болница, тешко ранет, за време на кампањата против Англи а, или доволно да ѝ а об асни природата на неговите рани.

Кога медицинската сестра а отвори вратата од собата, ко а то делено со уште два ца ранети мажи, сопругата стоеше беспомошен меѓу креветите, биде ќи сите тро ца мажи беа преврзани глави и не можеше да им ги види лицата. Медицинската сестра помогна неа покажува ќи кон прозорецот и покажува ќи кон табличките со имиња на чело на секо кревет, каде што можеше да се прочита ко лежи скриен зад мумификаци ата. И така сопругата мораше да верува, поради името на местото, дека неподвижната фигура пред неа беше не зиниот сопруг, кого патуваше две ноќи да го посети. Се наведна над него, го повика тивко и а стави раката на неговата десна страна. рака. Се слушна движење, бленда помина низ тело, но то молчеше. Ја зеде втората рака од под покривките. Двете беа неповредени. Медицинската сестра турна столче до креветот за сопругата и а праша да не да остане во собата повеќе од десет минути.

Machine Translated by Google

Додека сопругата ги држеше двете раце на сво от сопруг и не се осмелуваше да постави никакви прашања, биде ќи се плашеше дека нема да добие одговор, а можеби и повеќе затоа што мораше да го препознае сво от животен другар и татко на неа. деца само од неговите раце, не од неговите очи, уста или говор, во не зиното срце се по ави страшен страв дека то може да биде одземен од неа засекогаш и можеби веќе не беше полн таму. Таа сакаше да го праша другиот маж, од другата страна од собата, што се случило со не зиниот сопруг, но ова другиот човек, како и третиот, лежеа неподвижни со преврзани глави, и ништо не укажуваше дали тие, под нивните тешки завои, можат да слушаат или зборуваат. Па таа седеше некое време и не знаеше што да прави.

Ранетиот сопруг, ко почувствува потреба и беспомошноста на неговата сопруга, а крена раката и затропа со прстенот три пати на стаклената чини а од неговата ноќ маса, ко а како што веднаш се испостави, беше иста како барање, нешто како: „Помогни ми, другар, знаеш дека сè уште не можам да зборувам“.

Во секо случа , по трите удари следеше човечки, дури и ако е тешко разбирлив, глас од спроти ѕидот, а од белите обвивки се по ави глас, краток и дисциплиниран како да извршува и наредува: „Треба да ве информирам дека сите бевме застрелани во

Machine Translated by Google

лице.“ И едва чу но потоа промрмори: „Сега
„Веќе не сме убави.“

Во исто време, како придружба на овие судбоносни зборови, раката на не зиниот сопруг се пробиваше по неговата раката на сопругата, преку не зиното рамо кон главата, и го повлече лицето надолу кон неговата рака. И така, гушната во доверливата и заштитничка дланка, не зиното срце се смири повторно, и таа почна да зборува.

Таа случа но зборуваше за малото, незнача ното настани од секо дневниот живот; таа не планираше да зборува за ништо од ова, освен можеби за веста дека малата е добро. Зборуваше за аболкницата во предната градина, од времето надвор, од здрав ето на неговото малата канаринка дома и за корицата на на новото издание на Гете. Дека на при ател му се родила мала ќерка и дека розите цветаат во парк. Таа зборуваше без пауза, тивко, речиси како песна, и дури не знаеше дали го слушнал. Во секо случа , притисокот на неговата рака врз не зината како да го откриваше тоа ги апсорбираше не зините зборови.

Кога виде дека времето истече, почувствува принуден конечно да му го кажам суштинското, да направи да го разбере важното, и таа му шепна дека сега навистина го сака, дека то не треба се грижи за раните или лузните, дека вистинска лузна е

Machine Translated by Google

соодветно за човек од кралството и слично. Таа навистина мораше да се потруди обид да се каже ова толку тивко и речиси рамнодушно, но таа знаеше колку тоа го задоволуваше. И кога неговата рака повторно се пожали на не зиното присуство, како благодарност или поздрав, Таа ги стави усните во отворената дланка и а бакна трипати пати, брзо и како во игра, за да не го почувствува не зиниот шок. Другата рака го доживеа истото, а потоа ги спои двете раце и стана.

***

Кога си замина, остави зад себе друг маж, ко повторно гледаше кон иднината со надеж и среќа. Однесувањето на жената ѝ даде на жртвата на мажот не зина конечно и големо значење. Од тоа растеше неговата сила и исцелување. Ло алноста на неговата сопруга му го вратила храброст да се живее.

Machine Translated by Google

На добриот другар на човекот е (женската) другарка.

- Горч Фок

Machine Translated by Google

Воена приказна за големата љубов на нашите ма   ки

Не   зиното момче

од ЕК

Беше пролет кога ѝ стигна веста дека не   зиното момче беше меѓу исчезнатите во акци   а.

Костенот под ку   нскиот прозорец не

не знам ништо за страдањето и смртта. Тоа цветаше радосно и покра   солзите на ма   ката. Сосетката се обидуваше да утеши што е можно почесто и повеќе.

„Исчезнатото во нико   случа   не е толку лошо како паднатото, госпоѓо.“ Шредер. Само гледа   : Еден ден тво   от Вили ќе до   де дома со сво   от среќен свиреж! Често се случувало. Само минатата недела од г-ѓа Вендловски: не   зиниот Макс, ко   исто така беше исчезнат, бил ранет само во ногата и однесен затвореник сè додека нашите храбри момци повторно не го ослободи   а...“

Старата жена кимна со главата.

„Ми вети, мо   от Вили. Ќе се врати, то   “ рече. Ако не на Велигден, тогаш на Педесетница, и ако работите сè уште не се мирни дотогаш, тогаш сигурно кога костените есен, од ко   а секогаш резбал бродови за твоите деца. Се сеќавате ли, госпоѓо Рихтер?...“

„Да...“ шепна соседката, а потоа избега. од крутата смиреност на сивокосата мала жена.

Три месеци подоцна, г-ѓа Шредер сè уште чекаше за не   зиното момче. Таа не веруваше дека то   може да биде мртов.

Machine Translated by Google

Претходно таа одеше на железничката станица само во недела и седна на клупата пред платформата во попладневните часови, за да чекам нешто што повторно ќе внесе радост во не зиниот осамен живот.

Вили сепак ќе пристигне тука еден ден и то ќе биде многу ми е мило што ме зедоа. Можеби би го направил тоа бил болен долго време или е повреден.

Денес збунетата жена го носеше сво от неделен фустан во средината на неделата. Денес беше роденденот на не зиното момче. Во неговата соба имаше вазна со цвеќе, неговата мала маса и книгите беа средени и свежа постелнина беше поставена на кревет.

Штета што клупата на железничката станица веќе беше окупирана денес. Ма ка Шредер чекореше назад и возбудено напред пред перонот. Токму тогаш воз пристигна од запад. Таа се загледа во напливот патници ко влезе низ портата. Ако се вратеше дома денес, на неговите 25 години ти роденден, не зиниот Вили, потоа сѐ би било во ред. Целата осаменост, целиот копнеж, целото чекање и се грижи за своето единствено дете...

Неко а удри малата, изнемоштена жена. Тешка. багажот тропна и почна да се лизга, стап го погоди цврсто се зазем и, и глас извика: „Старен млад човеку, не паѓа !“

Но ма ката Шредер веќе се држеше до тоа и цврсто држен. Еден полско сив во ник беше до неа, неговиот капут

Machine Translated by Google

збрчкан, капата му избледе, над изнемоштените рамена ранецот спакуван високо, руса крпа и детски очи, сини, бистри, испитувачки, раката преврзана и макотрпно влече ќи една нога.

„Вили!“ несигурно промрмори ма ката Шредер.

Изненаден, а крена главата. Засрамена насмевка се по ави на неговото слабо лице. „Од каде го знаеш моето име?“

Таа сѐ уште го држеше за рака. Гласот беше чуден. Но главата, саканата глава со с а ните очи, драг боже, очите навистина беа очите на не зиното момче.

„Дали треба... дали треба да ти помогнам да носиш нешто?“

Сега навистина се насмеа. „Ако сакаш, мамичко, Топлината го прави човек слаб кога е во болница долго време. Но, ме залажуваш, мало ма ко, дури и ако се викам Вили.“

Таа воопшто не одговори. Одеше покра него и го носеше снопот направен од сива ткаенина. То само направи бавен напредок и таа често мораше да го поддржува.

„Во ред е да те подигнат вака. Ти благодарам, мамичко.“ Само да беше толку љубезен и да ми кажеше ко воз го правам треба да одам до Карлсхорст. Не знам како да се сна дам. тука. Братучед на моите линии во Карлсхорст. Каде треба еднаш, ако неко повеќе нема дом, но има отсуство, можеби засекогаш... за мо ата рака... погледни го, ма ко!“

Machine Translated by Google

„Малечка ма ко“ е она што го слушна. Прстите ѝ се лизгаа преку вкочанетиот зглоб, гале ќи се, внимателно. „До ди, до ди момче. Само по улицата тука и тогаш сме таму.“

То погледна нагоре, сомничаво. „Веќе сме на Карлсхорст?“

„Не, синко мо , таму е домот!“

„Дома?“

То го повтори незамисливиот збор. Што се случуваше со чудната жена? Можеби таа не беше сосема точно во главата? Но, начинот на ко зборуваше и го погледна, нико никогаш не го гледал на то начин целиот негов сиромашен, сирачест живот.

„Но, ас навистина сум неко друг...“

„А де, човече!“ само инсистираше таа, а солзите ѝ потекоа. по долга вкочанетост за прв пат во мирна состо ба, искупувачка река. „Мо от Вили е исчезнат, а денес е негов роденден. Ставив свежа постелнина на неговиот кревет и испеков торта од цреши. И, па... па си помислив, сакав... а де, синко мо , ти немаш ма ка, а ас немам син. Тоа оди добро заедно.“

Па така, младиот, чуден, бездомник во ник тргна по него. Одеше како победник и покра куцата нога.

Ма ката Шредер имаше за што да се грижи и да љубов, а тоа е на потребното нешто за една жена.

Machine Translated by Google

Година на об   авување

1942 година

Machine Translated by Google

Х устон Ст уард Чемберлен

Х устон Ст уард Чемберлен е роден на септември 9, 1855 во Саутси покра Портсмут во Англи а. Неговата младост На прво го поминал во Верса . Откако сменил престо во различни зем и, особено во Шва цари а, живеел во Германи а од 1885 година. Во 1908 година, Чемберлен се оженил со Ева Вагнер, на младата ќерка на Ричард Вагнер. Во 1909 година се преселил во Ба ро т, каде што живеел до сво ата смрт на 9 ануари 1927 година.

По образование и професи а Чемберлен беше природен научник. Како таков, то го напиша првиот фундаментален дела за улогата на човечките раси во текот на истори а. Со ова дело то исто така стекна непристрасна проценка на германската суштина, не зината политичка миси а во светот. Фактот дека ова беше гласот на неко однадвор, особено оно на разумен Англичанец од еден од истакнатите семе ства на островот, а зголеми а тежината на неговите дела. Со нив Чемберлен се стрча напред неговото време, а исто така останал неразбран во Германи а на почетокот на векот. Адолф Хитлер напишал во 1924 година во „Мо ата борба“ дека офици алните канцеларии на германската влада рамнодушно го занемариле сознанието на еден Х устон Ст уард Чемберлен.

Machine Translated by Google

То   факт не можеше повеќе да го потресе Чемберлен од Несреќата на Германи а во Втората светска во на. До сво ата смрт останал убеден во големата миси а на Ра х. Според него, само во Ра хот може навистина ќе се по ави голем, ефикасен противник против светското евре ство и оттука ќе започне спасението на преостанатите луѓе.

Machine Translated by Google

Зем а на слободата

од Х устон Ст уард Чемберлен

За време на Втората светска во на, еден од ретките слободни Англичани, Х устон Ст уард Чемберлен, напиша следново под насловот „Германски поглед на светот“:

На знача но е што разумно, целосно Англиски Англичанец со либерални убедувања, ко , сепак, имаше огромно, длабоко засновано знаење - Џон Ст уарт Мил - из авил околу средината на 19 век ти век:

„Само во Германи а се знае каква е слободата на...“ дух е!“ Ве молам добро да забележите: „само во Германи а!“ Тоа беше искрен мудрец! То потврдува она што на добрите Германци го знаеле и го кажале, но она што многумина од нас - заведени од политичка страст, заведени и ментално далтонисти - не знам, не разбирам и не сакам да призна те: дека единствената Германи а на зем ата е засолниште на еден вистинска слобода... Оваа слобода е донесена на зем ата преку одредени луѓе како сопственост на душата. Не може да се подарува ниту да се одзема.

Човекот е слободен, не станува слободен - освен ако не... ставови како „станување“ на разво от на семето кон цветање, кое можеби е забавено или потиснато од

Machine Translated by Google

надворешни пречки. Нико човек не може да му даде слобода на друг, но може да му го покаже патот до неа.

Нашиот почитуван Клопшток го дава точниот германски азик дефиници а на концептот кога вели: „Ко и да е самиот мисли, и ретко имитира, е слободен човек.“ Непогрешлив знак на ово германски концепт за внатрешна, вистинска слобода е безусловно почитување на слободата на секо друг човек... Гете вели: „Можам да на дам радост само во оно човек ко знае што е корисно за себе и за другите, и ко работи на ограничување на неговиот каприц.“

Тоа е клучната поента! Зашто ако Џон Ст уарт Мил вели дека само во Германи а се разбира каква слобода на духот е, тогаш можеме да додадеме: дека тоа е затоа што само во Германи а го гледа каприцот како спротивност на слободата и го препознава каприцот како уништувач на слобода.

Понатаму, многу е знача но што Гете вели: „работи“ за да го ограничи неговиот каприц... Тие заслужуваат да бидат наречени слободни на кои им е дадена тенденци а да се борат против нивниот сопствен каприц: за целата вистинска слобода - на поединецот како и на тоталитетот - се потпира на карпестиот падина на само-контрола и самонасочување. ... Германската слобода не може да биде дарувана, таа лежи како особина во душата и мора да се освои преку внатрешна борба и внатрешно созревање; тоа е дело, тра но држење... тоа е жив поглед на светот. диференци аци ата на оваа германска слобода е очигледна,

Machine Translated by Google

Каде и да може да се бара споредба: Французинот, на пример - биде ќи ги истерал своите хугеноти и го убил своето франко-германско благородништво - воопшто не знае што значи концептот на „слобода“; туку го гледа едноставно како неограниченост на каприцот на поединецот, па оттука и спротивното од вистинската слобода.
Ко и да патувал во Франци а, таму нашол, во сè области, шире ќи развратност.

Освен тоа: ко сака еднаквост - а тоа е доминантната страст на Французите - не може да сака слобода; биде ќи еднаквоста е присилно владеење на израмнувачката вол а на немото мнозинство, во забраната на секое разликувачко, посебно... битие.

Сепак, многу поинтересна е споредбата со во голема мера крвно поврзаните Англичани, кои сè уште денес (1914), среде преовладувачката конфузи а, на повеќето им се чини дека се добар пример за слободни луѓе - и кои исто така се сметаат себеси за такви. Добрата анализа припаѓа на доказот дека Англичаните сто ат далеку зад Германците, а всушност поседуваат само измамен изглед на политичка слобода. Како сите морепловци - како што се жителите и на германските кра брежни области - вистински формираните Англичаните во голема мера поседуваат карактеристика на самодоверба; тоа е „стоење на сопствени нозе“ и самодоволност. Во кра на лини а, тоа се навраќа на обича от на секо дневна борба против деструктивното

Machine Translated by Google

елементи. Така се негуваат храброста, будноста и упорноста. Само будала може да негира дека ово народ имал, има и ќе продолжи да има прекрасни луѓе - биде ќи дадените околности посто ано ќе ги развиваат.

Шкотски поет од 14 век. ти век пееше: „Слободата е да се да биде пофален повеќе од целото злато на зем ата“. Значи, се гледа дека на благородниот концепт за слободата би можел се создадени од такви природни тенденции. Но, истори ата ги насочи работите поинаку. Додека Германи а го искуси на тешкиот школ на тестови со кои некогаш се соочил еден народ и имаше повеќе од доволно можности да научи како да го „ограничи каприцот“, Англи а, опкружена со заштитни мориња, доживеале токму спротивното: штом стана внатрешно мирно, целиот свет стоеше отворен за грабеж и потиснување. Водечкиот принцип беше Оттогаш па натаму: Англичаните како слободен народ, сите други народи плен даден од Бога - било да е за денес, било да е за утре. Од то момент па натаму, политиката на Англи а беше во суштина грабеж. Но, видовме дека - според германскиот поглед на светот - слободата исто така го условува почитување на слободата на другите: веќе од ова се покажува дека таков народ-крадци може навистина да не биде слободен.

Неговата многу фалена парламентарна влада отсекогаш служела на владеењето на малцинството: на парламентот никогаш не му било дозволено да управува со надворешните работи, ниту пак има право...

Machine Translated by Google

одлучувачки глас во однос на об авувањето на во на или мировните договори; многу мала клика од повеќе или помалку мрачни господа денес владее деспотски, луѓе кои се тесно зависни од моќниците на парите и од целосно расипаниот, криминален печат.

Колку и да се нецелосни работите во германската држава (од 1914), стои високо како планини над Англичаните во однос кон човековото почитување, човековото достоинство и човековата слобода. Од самиот почеток, Англичанецот под слобода разбирал отсуство на должности кон државата, ништо повеќе. Веќе во на славните денови на големата англиска револуци а, тоа главно дело „врховно владеење на народни собрани а“ (Лилбурн, 1643) из авиле дека никогаш не треба да се воведе принудна воена служба, биде ќи тоа би а суспендирало слободата. Секо морален Оттука, недостасува врска помеѓу поединецот и тоталитетот. Врз таа основа ниту поединецот ниту народот не постигнуваат вистинска слобода. Затоа Англичаните со задоволство дозволуваат нивните битки да ги водат странци - во Европа обично Германци, во Ази а...

Инди анци; Англичанецот беше рамнодушен кон сè како се додека можеше да ги врати своите неизмерни богатства зад ѕидот од бранови околу неговиот остров на безбедно. Истори ата на проширувањето на англиската импери а е веро атно на неморалната позната во светската истори а. На одвратната работа е обврската за лицемерие, ко а има

Machine Translated by Google

е воздигнат на закон на животот. Зашто како што брановите ги штитат неговите златни прачки, така е и вол ата за ограбување на оваа состо ба. се забарикадира зад океан од лаги, сè додека дури и Повеќето чесни луѓе веќе не знаат што е вистината.

Она што го доживуваме во оваа во на (1914) со чудење и шок - кампањата на лаги против Германи а - е само последното отровно овош е од векови пракса. За сè што сме слушнале и слушаме за Ирска, Инди а, Африка, Кина и Египет - сè е лага. Кога целото државно постоење се темели на лаги, каде дали слободата - било да е на поединецот, било да е на народот - од каде доаѓаат? Индивидуалниот англичанец е сè уште на високо ниво степен вистинољубив, благороден, љубезен - но сепак обврзан на лагата. То е затоа слуга лишен од сè вистинска слобода на духот, ко секогаш мора да остане со заповедна лини а во сите авни прашања на религи ата и држава.

Колку е голема германската слобода во споредба! Како што веќе често е забележано, може да се сумира како слобода, како вистина. Слободата е вистинитост. Ко и да е навистина, тоа значи целосно според неговата суштина, е Целосно во хармони а со сво ата природа, то е слободен.

Machine Translated by Google

Machine Translated by Google

Финска ло алност

од Ир ое фон Грунхаген

Не е случа но што на нордискиот човек му се припишува ло алноста како негова посебна карактеристика. Исто како едноставната, сериозна природа, такви се и не зините луѓе: едноставни, асни, дело ориентиран, низ тешка судбина малку тежок и намерен, но сепак во исто време полн со хумор, и пред сè: ло ален. Цврста и непогрешливо судбоносна е ло алноста на голем човек и на татковината.

Личното искуство треба да покаже колку длабоко традици ата и духот на татковците се вкоренети во Фински селани.

Нашиот клан поседуваше имот во плодна, прекрасна област во ужна Финска. Во 1888 година, мо от дедо, како последниот од нас, беше погребан покра средновековната црква на село. Колку многу се случило од то период до денес. Тешки борби за татковината, зимата во ната во зимата 1939/1940 година - а потоа обновата и процутот на новата зем а што станува независна. Така се случи што едва можев да се сетам на времето и светот на мо от дедо.

1942 година, за време на воената служба, мо от полк беше стациониран недалеку од предците на мо от

Machine Translated by Google

предци. Па така, едно слободно попладне одеднаш го направив одлука да одам таму. Два ца другари сакаа да придружете ме. Можеби тие сè уште беа живи селани Ко го познаваше мо от дедо? Особено размислував за стариот Саари, за кого ми пишуваше татко ми. Неговиот кланот служел со генерации на нашите имоти.

На влезот во селото се виде старец како седи на мост, пуше ќи луле и замислено гледа ќи во расто анието. То веќе имаше 80 години, ако не и повеќе, но то беше цврст како дрво кое толку ги удрил своите корени длабоко во зем ата за да не може ни бура да го сруши. Отидов да него и го праша дали еден селанец по име Саари е сè уште жив, и ако да, каде што неко би можел да го сретне. Неговиот длабоко поставени очи под белите веѓи фрлаат мрморечки поглед кон мене. Лицето му се стврдна пред овие странци и со недоверба нè погледна сите тро ца.

„Што тогаш сакаш од него?“

„Само сакаме да го посетиме и да разговараме со него.“

„Што велиш?“ зарежа тврдиот глас.

„Па, ако апсолутно мора да знаете! Јас се викам Грунхаген и ас сакаме да знаеме дали сè уште има селани еве ко го познаваше мо от дедо.“

Како да му паднала темна завеса од лицето, се насмевна, да зрачеше од радост.

„Боже, драги“, зборовите брзо му испаднаа од устата. „Јас, ас

Machine Translated by Google

сум Саари - а ти - ти си од Грунхаген! Тоа   ас
сепак треба да доживеете такво нешто! Мислевме дека вие
сите умреа, биде   ќи нико   од вас не до   де овде. Како
задоволна ќе биде жена ми! До   ди, до   ди!“ Нѐ одведе дома,
речиси скокаше од радост. Неговата сопруга исто така се расплака
од радост: колку подолго ме гледаше, толку повеќе
тие течеа.

Моравме да седнеме и да разговараме со старецот додека
сопругата ги постави местата во „господарската соба“. На мо   от
изненадување, видов само три места поставени на масата - за мо   ата
другарите и   ас.

„А ти? Нели и ти ќе   адеш?“

„О, не. Ние само ќе гледаме и ќе уживаме како
се додека ти е вкусно.“

Не чекавме повторно да не прашаат, туку   адевме со
добар апетит. Старците седеа еден до друг,
се нишаше напред-назад и среќно нѐ гледаше.

Веста за нашето пристигнување се прошири како шумски пожар низ...
селото, благодарение на старицата. Не траеше долго
пред да до   дат добра десетина стари селани, кои рака
го познавав мо   от дедо. Тврдите раце на старите селани
се протегаше кон мене со добредо   де и бистри солзи радост
се течеше по лицата на чесните, срдечни стари луѓе
луѓе. Секо   од нив донесе некаков спомен од
сеќавање на моите предци - исто така внимателно зачувано

Machine Translated by Google

фотографии и слики од весници и
списани а, во кои со гордост видоа еден од „нивните“
Гренхагенс.

Старите луѓе седеа околу мене. И покра моите барања, ас не можеа да ги убедат да заземат место на истото маса. Според стариот обича , ми понуди а храна и пи алок, на доброто што го имаа. Оброкот беше како гозба. Сè ми беше достапно, биде ќи истата крв течеше во мене како во човекот кого го сакаа и почитувани во нивната младост.

„А сега, младичу, ќе одиме на гробот на тво от дедо.“

Пред мене не беше гробот на заборавен човек. Гранитниот камен беше мазен како нов и с аен цвеќиња растеа околу него. Не можев да сокри ам колку бев трогнат беше.

„Но, Саари, ко се грижел за гробот?“

Старецот ме погледна и се виде дека го стори тоа не го разбираат прашањето. „Кого го интересира тоа? Ние, моите сопругата и ас, секако. Мо ата сопруга ги пере и полира камен секо а пролет, а секо а недела носиме нов цвеќиња.“

Мо от дедо почина во 1888 година. Биде ќи почетокот на векот нико од семе ството немал

Machine Translated by Google

можев да се грижам за гробот. Поминаа триесет години, ас се срамеше.

Дали треба да му се заблагодарам? Саари немаше да разбере. тоа. Неговото дело му се чинеше толку самоочигледно што беше бесмислено е да се дискутира за тоа. Едноставно молчешкум му а подадов раката на старецот, нему и на неговата сопруга, и ветив дека ќе враќање.

Неколку години подоцна, ло алниот слуга си отиде дома ка тоа голема во ска. До гробот на мо от дедо стои едноставен камен со натпис:

Веико Саари

Machine Translated by Google

Состо бата на Европа во следниот век повторно ќе се промени негува те ги машките доблести: затоа што ќе се живее во посто ана опасност. „Универзалната воена должност“ е веќе денес необичниот противотров против женственоста на демократски идеи: расте ќи од борбата на нации.

- Фридрих Ниче

Machine Translated by Google

Финска 1918/1919

Високо во на оддалечениот североисточен дел од тогаш помалиот Европа, малиот народ Финци, ко дотогаш беше под рускиот арем, се побуниле во 1917 година по По авата на болшевизмот во Руси а.

Со тоа асно а афирмираше Европа и стана не зин на ... североисточен бастион против Ази а.

Во 1918 година, веќе освоената слобода беше, особено на финскиот угозападен брег, загрозен од моќни Болшевичките инвазии.

Во ово период, германскиот народ, ко страдал од... меѓународна евре ска блокада на глад, се бореше многу тешки битки на запад, исток и уг од Европа како како и на Блискиот Исток и Африка.

Германи а не можеше храбро да ги гледа финските луѓе потврдува ќи а Европа, повторно предава ќи се во обновена ропство.

Германи а не можеше да им дозволи на болшевиците, веќе одбиен од угоисточниот Балтичко Море, за сега да добие држете се до северниот дел на Балтичкото Море.

Понатаму, напредувањето на Советите во северниот дел Финска ќе воспостави врска со Англи а преку северна Шведска и северна Норвешка - за идните времиња и

Machine Translated by Google

други политички околности - во сферата на

можно.

Што тоа значи е темелно научено од

Луѓе од Вафен-СС стационирани на далечниот север.

Во пркос на сите трикови на современиот Германец

Марксистичката парти а и владините канцеларии, Врховниот

Командата на германската арми а одлучи да ѝ помогне на Финска.

Генералот Лудендорф ги сумираше причините за ова - за

Иднината на Европа е толку одлучувачка - одлука со следново

зборови: „Ги донесов сите мои одлуки со сво а глава;“

одлуката да ѝ помогнам на Финска што а донесов со глава

и со моето срце!”

Machine Translated by Google

Витезите на германската куќа

Тевтонските витези не само што а освои а зем ата по должината на долниот тек на реката Висла, вклучува ќи а Источна Пруси а; тие ги додадоа и балтичките провинции на североисток, Померани а и новата покраина на запад до нивните поседи.

Овие витези првично а обезбедувале сво ата територи а воено. Но, мажите кои знае а како да ракуваат со мечот беа исто така способни администратори и пред сè експерти во зем оделство. Тие знае а дека плугот мора да го следи меч ако нивната државна територи а треба да се освои и зачува за Германството.

Дека Источна Пруси а може да остане германска преку векови дури и под на тешки услови, дека тоа пред сè за време на диктаторскиот Верса ски договор не се предаде ништо од сво ата етничка припадност, може да му се заблагодари на колонизаторските активности на оние селани кои ги основале своите фарми под заштита на Тевтонски витези.

170 години по првото откривање на германскиот источен провинции, зем иштето на редот веќе сместувало 750.000 луѓе луѓе. Тоа беше, мерено во однос на транспортот

Machine Translated by Google

и економските предуслови од тоа време,

невидено достигнување.

За време на основањето и разво от на новиот села, редот користел претприемнички луѓе кои воделе селаните, заедно со нивните семе ства, од Ра х територи а.

За нивните напори, овие луѓе доби а големи зем ишни грантови. како и позици ата градоначалник на селото, ко а беше наследени од нивните потомци.

Честопати тие добивале и таканаречени корисни привилегии, како што се лиценцата за продажба на опо ни droги или селската мелница.

Селаните добиле фарми од два фламански „хуфени“, што значи 30 до 35 хектари. Село нормално се состоел од десет населби. Секо а од нив поседувала сопственик; тие беа наследни според германскиот закон.

На почетокот, фармите беа ослободени од данок. Нивните сопственици не биле обврзани да плаќаат пари или природни производи на наредбата. Селаните биле обврзани на воена служба во милици ата и мораше да придонесе за изградбата и одржување на утврдувања. Одговорноста за навремено исполнување на испораките по истекот на рокот од слободните години, за извршување на авни услуги, и за професионалните подготовки и грижа за ниви, се одмори ка селскиот градоначалник.

Machine Translated by Google

Колку и да беа едноставни прописите на административните односи во основа, толку беа без преседан пречките со кои се соочуваше германскиот селанец горе - без помошните средства на сегашноста, далеку од татковината и сам - мораше да надмине. Не само што мораше да ги чисти шумите, да ги суши мочуриштата и да ги деацидира ливадите, туку и надвор од тоа да стане господар над несигурноста на туѓата зем а, над недовербата и непри ателството на неговите жители.

Сепак, ако економската и народната консолидаци а од оваа област продолжи толку брзо, и ако на врвот пет села беа основани и окупирани од селани во десет дена, тогаш тоа е сведоштво за претприемничкиот дух на селаните од сите германски племиња, како и за организациското и военото остварување на Редот на Тевтонските витези.

Machine Translated by Google

Битката за Анаберг

21 ма 1921 година

Горна Шлези а

Загрозена од двете страни од Пилес и Чеси, Шлези а се прошири далеку на исток по Втората светска во на.

Тоа е чисто германска зем а; не зините полиња даваат изобилен плод. произведува, неговите рудници за цинк и аглен припаѓаат на Европа на голем.

Силези а во германски раце би им пречела на Пол аците напади врз Источна и Западна Пруси а, како и напади против Саксони а од страна на тогашните Чеси контролирани од Со узниците.

Ово германски клин, по сво ата позици а, веќе беше одлучувачко значење за одбраната на лини ата што тече од Штетин до Берлин, Ла пциг и Минхен.

Секако, Пол аците и Чесите беа свесни за ова стратешко значење на Шлези а.

И така, во времето на на големата исцрпеност на Германи а по Втората светска во на - и под заштита на Со узничките трупи стационирани таму - делови од Шлези а беа растргнати од Чесите и Пол аците дури и пред народ- плебисцит. Дури и пруската покраина Позен - по сила на сво ата позици а и големо проширување на утврдувањето на Германски клин во словенската поплава - беше украден од Ра х и даден на Полска без плебисцит.

Machine Translated by Google

Непри ателите беа разочарани од резултатот плебисцитот во пограничните области на источна Горна Шлези а. И покра на лошиот терор пред плебисцитот, убедливо На големиот дел од населението се одлучи за Германи а.

Младите и старите во ници, кои се врати а од Втората светска во на, штотуку почнуваа да воспоставуваат нов живот фондаци а како селани, во фабриките или во универзитети.

Точно во средината на оваа мирна работа до де вест дека полскиот лидер Корфанти - по трет пат, но ово пат со поддршка на неговата влада и на полската арми а - презеде напад против - сè уште Герман - Шлези а. Неговата намера беше да а освои целата Шлези а за Полска, ко а тогаш - без никаква во ска заштита - се чинеше беспомошен против Пол аците страст за грабеж.

Тоа би бил моментот за т.н. Владата на германскиот Ра х да повика на оруж е. Но, црвените и реакционерните владетели во Берлин тропнаа со петиците пред намрштеноста на францускиот амбасадор. Без акци а тие на почетокот дозволуваат работите да си течат по сво от тек.

„Горна Шлези а, да, цела Шлези а е во опасност!“ заѕвони. како крик низ германските зем и, и покра тишината на црвено-реакционерниот печат.

Многумина од нас сè уште не а беа виделе оваа прекрасна зем а.

Machine Translated by Google

Економската и стратешка важност на ово германски рака што се протегаше кон исток, сепак, веќе беше инстинктивно ни е асно. Големото богатство на зем ата и не зината економска улога, од друга страна, беше помалку одлучувачка за нас младите во ници.

Тоа беше прашање на чест.

Значи, волонтери од сите делови на Германи а се упати а, особено од Бавари а, Хамбург и самата Шлези а.

Во меѓувреме, сепак, притисокот од со узниците врз владата во Берлин се зголеми толку многу што се обиде да спречи формирање на доброволни единици.

Само со на големите тешкотии и употреба на секо трик беа единиците и поединците што можеа да стигнат до спорна област.

Нивната опрема беше исклучително недоволна. Пред сè, тешкото пешадиско оруж е и артилери ата беа речиси целосно недостасува. Стари, искусни во ници од Втората светска во на имаа млади, слабо обучени волонтери покра нив,

Но сите беа опседнати со една вол а - многу повеќе отколку само одбрана, да се уништи непри ателот ко веќе толку длабоко навлезе во германската зем а.

Против строгите инструкции на претерано плашливите Берлинска системска влада, доброволните батал они маршираа кон своите позиции во текот на ноќта Од 20 ма до 21 ма .

Machine Translated by Google

Анаберг беше освоен во жестоки борби. Од него мажите гледаа далеку во зем ата, на уг кон Косел на реката Одра и на исток кон обемниот горен Силески индустриски области.

Доминантната висина беше во германски раце, стариот обележ е на цела Шлези а!

Ефектот врз Пол аците беше катастрофален. Периодот на Полските напади врз територи ата на Ра хот заврши а.

Низ цела Германи а - ко а претходните години а имаа доживеа деградаци а по деградаци а - сепак, првиот сладок зрак сончева светлина с аеше низ темнината облак од облаци.

Германски животен тестамент

Секо а во на е крвопролевање на на добрата крв. Многу победата на оруж ето беше истовремено и катастрофален пораз на животната сила и на крвта на еден народ.

Во ово поглед, за жал, неизбежната смрт на На добрите мажи, колку и да е жално, не се на лошите дел.

Многу полошо е отсуството на деца кои не се одгледани за време на во ната од страна на преживеаните и по во ната од страна на мртов.

На големиот подарок за вдовицата на паднатите е секогаш детето на човекот кого го сакала.

Никогаш не сакаме да заборавиме дека победата на мечот и крвта пролеана од нашите во ници немаше да има цел, ако победата на детето и колонизаци ата на новата зем а не следеше.

Од наредбата на Ра хсфиререот СС

од 28 октомври 1939 година за целиот СС и полици ата

Machine Translated by Google

Јамато
од Казуичи Миура

Јамато е име на апонска покраина. Биде ќи исклучителни апонски во ници потекнуваат од ова област, името Јамато стана симбол на храброст и исполнување на должноста. Ништо не може едноставно да биде преземено од туѓ народ на сопствениот народ. Но ние може да се научи од апонскиот пример како храброста и храброста влече корен од религиозните чувства.

Се случи во 1932 година по западно време дека Јапонски ма ор, ранет за време на борбите за Шанга , а изгуби свеста, а со тоа и несреќата да падне во рацете на непри ателот. Потоа то беше ослободен од напредувачките апонски трупи и земен назад. Еден ден печатот об ави дека еден ма ор се самоубил токму на местото каде што бил заробен.

Што ни кажува ово настан? Едноставно затоа што то имал бил ранет и во несвест, службеникот бил заробен; дали тоа беше срам за воин? Зошто си го заврши животот наместо да продолжи да се бори за сво ата татковина, и служе ќи му со своето знаење, искуство, храброст

Machine Translated by Google

и дух? Само од духот Јамато, то дух на апонскиот човек, може да се об асни неговото однесување.

Во сагите на западна Јапони а, традици ата на духот на силниот витез е особено жива; основата за духовното образование на сага-витезот може да се на де во книгата „Хагакуре“, дело за витешкиот кодекс, каде што е напишано: „Ако треба да изберете помеѓу два пата - живот или смрт - изберете го вториот“. Ма орот, ко го носеше ова учење длабоко во себе, отиде патот на смртта. Но, зошто треба да се бара смртта?

Во витешкиот кодекс на денешните апонски воини, „Сенџинкум“ или учењата на воениот логор, тоа е напишано: „Живее ќи, никогаш не треба да го носиш срамот од затвореник; по смртта не треба да а оставаш зад себе лошата репутаци а на вина и несреќа.“ Од дамнина, во Јапони а се смета за голем срам да се живее во заробеништво; прво треба да се умре.

Во современата во на - освен во старите времиња - одредени околностите во кои неко е заробен може да бидат неизбежни. Човек сигурно може да биде на мислење дека не мора нужно да се умре откако неко ќе го направи своето должност со високо напредно модерно оруж е - да, готово на доброто од некого - и дека неко многу подобро ѝ служи на сво ата зем а останува ќи жив и исполнува ќи го сво от повик - било да е тоа во на или во мир. Таквиот став има одредено оправдување;

Machine Translated by Google

но апонскиот во ник размислува поинаку: Ако то продолжи да живее во срамот на заробеништвото, тоа значи дека то не се борел за смртта, дека сè уште имал можност да се бори, и е исполнет со на длабоко жалење што не го сторил тоа борете се до смрт за Тено, татковината и народот.

„Било да е на море, каде што морската вода го крштева моето тело,
било да е на копно, каде што мов ми ги покрива коските во планините,
само со големиот владетел сакам да се борам
без да помислам на себе."

Исто како оваа древна песна, ко а а пееме повторно и повторно, доведува до израз, тоа е сосема незамисливо дека во никот се враќа во живот. Лорд Нелсон рече на неговиот смрт: „Фала му на Бога, а извршив мо ата должност"; Јапонците, сепак, не се борат само заради должноста, туку во за да го жртвува сво от живот. Ервин Баелц, еден од на добрите властите за Јапони а, известува за едно од своите искуства од периодот на Руско- апонската во на: Јапонец познаник го посетил со сво от син, ко следниот наутро требаше да се ави на фронтот. После младиот човек си заминал, д-р Баелц разговарал со неговиот познаник за во ната; старецот му кажал дека То го загубил сво от на стар син четири години претходно за време на Боксерската буна и сега го испрати сво от втор во во на. То продолжи веле ќи дека неговиот почитуван семеен грб сега би

Machine Translated by Google

повеќе немаше нико да го продолжи, биде ќи немаше повеќе синови. Баелц му рече утешно: „Не сите што одат на фронтот се предодредени да паднат; верувам дека тво от син ќе се врати со голема воена чест.“ Стариот татко
Ја затресе главата и одговори: „Не, мо от син оди во битка за да се прона де смртта на херо от, а не за да се „врати се живи.“ Ервин Баелц забележа: Тоа беа смирени зборови, досто ни за филозоф.

Ово став е вистинската причина зошто Јапони а има претходно не изгубил ниедна во на, а во сегашната во на во Голема Источна Ази а, исто така, постигна такви прекрасни успеси.
не е ништо друго освен решителен чин - во на малите замисливи подморници - напаѓа те и потопува те ги на моќните воени бродови на американската флота. Самоуништувањето на апонските летачи има за цел да се сметаат себеси како дел од бомбите и да се нурнат во непри ателот, во за да го исполнат сво от повик. На 12 декември ти од минатата година, Импери алниот штаб извести дека девет од десет поморски авиони успешно се самоуништиле.
Ово херо ски дух е она што а штити Јапонската импери а; ово херо ски дух им овозможи на апонската во ска веќе во годините 1274 и 1281 - со само 50.000 луѓе против далеку понадмоќните Монголци, кои брое а околу 150.000 луѓе - да ги победат убедливо и да се борат против нивните ужасен напад. Во кинеско- апонската во на од 1894/1895 година

Machine Translated by Google

и Руско- апонската во на од 1904/1905 година, с а ните победи на Јапони а беа создадени од ово дух. И тие во ници, кои денес се борат во бескра ниот простор на Пацификот на копно, на море и во воздух, се сите подготвени да а бранат сво ата татковина до кра и да влезат во редови на боговите.

Оние кои го нарекуваат таков духовен фатализам и го сметаат за бесмислено непочитување на драгоцениот човечки живот, се далеку од тоа разбирање на апонскиот во нички дух. Храброста Вооружените дела на апонските во ници се манифестации на ово моќен дух, ко работи за продолжување и чест на Ра хот, за правда и за вистински мир.

Исто така, би била неоправдана грешка да се види на мала трага од примитивна бруталност во ово дух. Љубовта на Јапонецот кон цвеќињата е добро позната. Сепак, неговата естетика не му дозволува да го бара цветот. сам, туку го цени органското соединување на лис ата и гранки; затоа то никогаш не го сече цветот, туку го остава на гранчето. Јапонската цивилизаци а не само што им дала на своите луѓе голема подготвеност за жртвување, туку и чувствително сочувство. Ова сочувство се покажува во однесувањето на апонскиот во ник кон непри ателот, особено заробениот. Еве еден убедлив пример од средниот век: Во 1184 година, во текот на горчлива граѓанска во на, ко а а победи прекрасниот воин Кумагаи

Machine Translated by Google

витез од непри   ателскиот логор, Ацумори, и, според воениот обича   од то   период, му   а зел главата. Ацумори имал едва 20 години, а Кумага   - длабоко вознемирен од неговата прерана смрт - го оставил мечот настрана, го оставил витезот каста и станал свештеник, за да го помине сво   от живот како таков со молитви за благосостo   ба на душата на паднатиот.

За време на претходната светска во   на,   апонските волонтери служе   ќи во канадската арми   а заврши на должност на западен фронт; меѓу нив бил и волонтер по име Изомура, ко   за време на нападот наишол на ранет Германец. Со гестови, ранетиот му дозволил на Изомура знаеше дека имаше ужасна жед и без двоумење Изомура му даде да пие од неговата менза, во ко   а сè уште имаше мала количина скапоцена вода.

Во меѓувреме се по   авил британски во   ник, ко   нападнал ранетиот Германец со сво   от ба   онет. Изомура го фрли се постави меѓу нив и извика: „Не гледате ли дека човекот е сериозно ранет?“ - „Па што“, одговори Британец, „ранет или не, секо   непри   ател ко   е убиен е наш“ добивка.“ - „Каде е тво   ата христи   анска добротворна организаци   а?“ - „Ја оставив во „Дома кога отидов во во   на“, одговори Британецот.

Исто така, за време на Втората светска во   на,   апонскиот волонтер Морука слушнал и исклучително млад противник - кого го нападнал со ба   онет - вика

Machine Translated by Google

„Ма ко!“ Кога го слушна ово збор, знаеше дека може не го забоде ба онетот кон ово непри ател втор пат, и така направи човекот, иако ранет,
да се спасат и подоцна да се вратат во татковината.

Јапонците навистина сметаат дека е под нивното достоинство да бидат заробени, но сепак имаат длабоко сочувство за затворениците што самите ги земаат. Во текот на Руско- апонската во на, многу руски
затворениците беа земени од Јапони а, и нико од нив нема да без благодарност се потсетуваат на великодушниот третман што им беше даден во Јапони а. Таквото однесување кон ранетиот непри ател отсекогаш се сметало за доблест.
во Јапони а. Од нивната истори а е асно дека Коре ците учесниците во монголската инвази а кои паднале во апонски раце не заслужувале посебен третман, но сепак наишле на хуман прием. Царот на
Кора дури сметаше за соодветно да а изрази сво ата благодарност за таквото третман во писмо до апонската влада. Тука мора да се запомни дека монголската инвази а претставувала смртна закана за Јапони а и не зиниот народ. Во руско- апонскиот
Во на против Првата дивизи а и Втората апонска арми а имал задача да се грижи за првите руски затвореници.
беше наредена инспекци а со цел да се запознаат апонските во ници со униформите, ознаките и
ознаки на противникот. Многу од регрутираните мажи од

Machine Translated by Google

Сепак, една компани а не учествуваше во инспекци а. Следното разгледување беше дадено како причина: Беше штета да бидам заробен како во ник, и беше неподносливо да морам да го покажам своето лице на непри тел како затвореник; самура от го разбира чувствата на самура от и го поштедува од ова понижување. Тоа беше причината зошто во ниците не учествуваа во инспекци ата на руските затвореници. Непри ателот офицерите кои дале наредба да се уби ат сите Јапонци, дури и затворениците можеби не го разбрале ова однесување на апонските во ници.

Во еден театар на сегашната во на во Голема Источна Ази а, Филипините, на почетокот на ануари голем бро Јапонските цивили беа масакрирани од американските трупи; во Во истори ата на Јапони а, вакви злосторства не се по авуваат.

Јапонците денес се борат за татковината и за сите луѓе од Голема Источна Ази а, тие се борат во тешка, жртвена-измачена борба во ко а тие поставуваат на тешки барања кон себе; сепак тие имаат длабоко сочувство за другите луѓе, и поради оваа ситуаци а, во текот на борбите, многу знача ни и трогателни настани ќе се по ави, што ќе влезе во истори ата на во на и таму сведочат за духот на Јапони а, на Јамато Тамаши.

Machine Translated by Google

И ако имаме ло алност,
и ништо друго на светот,
тоа е доволно, и нико
стои пред нас.

Нико не може да нè навреди,
ниеден непри ател не може да го одржи темпото,
смртта не може да жнее
со неговиот тврд рез.

Во тебе и мене и во сите,
расте рано и доцна,
и на средина, каде што паѓаме,
таму е посеано.

И ако имаме ло алност,
и ништо друго на светот,
тоа е доволно, и нико
стои пред нас.

- Ханс Бауман

Machine Translated by Google

Наместо тоа, на ѓаволот во пеколот...

од Герхарт Шинке

Еден есенски ден се лизгаше во магливата шир на море. Последната светлина падна од дрв ата, а темнината веќе го започна сво от марш низ зем ата. Вечерта до де влажна и студена. На широко отворениот прозорец од неговата кралска сала стоеше Ратбод. Во каминот гореше оган и а фрли сво ата светлина врз високата фигура. Сериозни беа цртите на неговото аголно лице, чи поглед беше изгубен во магливата сива бо а на безрадосната вечер.

Кралот во своите мисли ги повтори среќата и страдањето од последните денови. Товарот беше тежок врз него рамената. Осамениот човек осудувал себеси и своите зем иштa и морал да а носи тежината на несреќа сама низ ноќите.

Битката ка Вик-де-Дуерстеде беше изгубена. Доаѓање генерации ќе се шегуваат за тоа како за сите битки, ќе забележете го настанот како секо настан во во ните меѓу луѓето. Но никогаш нема да знаат какви мисли горат во умот на човекот ко го виде цветот на сво от народ како умира пред неговиот време! Никогаш нема да знаат како му го скршило срцето кога го замавнал сво от блескав меч против главите на русокосите воини кои се бореле во редовите на непри ателот.

Machine Translated by Google

Фризискиот крал а фрли главата наоколу и се загледа во долго време во огнот. Неговата рака се крена на челото. Од морето од пламени се по ави а фигури кои стое а пред неговите очи. Тоа навистина беше ликот на Алдгисл. Мртвиот крал стоеше како жив пред него. Разговор со него започна:

„Сакаше да го прекинеш непри ателството со при ателство кога“ му дозволи на Вилиброрд, свештеникот, да влезе во зем ата. Ти се надеваше дека ќе се држи до она што го ветил. гласник на туѓата вера само промовираше немири и сееше омраза. То а уништи Фризи ан. Потоа го зедов на мечот и повикан на во на против непри ателот ко а загрози слободата на зем ата. Слободна треба да биде Фризиска зем а биди слободен како бистрите морски бранови, слободен како гром кога рика над шумите. Но, премногу силен беше бро от на непри ателот. Непри ателот триумфираше, Слуша те, мртвиот, триумфираше!“

Од неговите зборови зборуваше оча .

„Племето крвари! Силата опаѓа против десеткратно посилен, биде ќи господарот во Рим секогаш посветува нови армии за осво ување на власта, непри ателот продира во нашата зем а за да а уништи слободата на Север!“

Долго време во собата владееше тишина.

Machine Translated by Google

Ликот на мртвиот крал се по авуваше по асно пред нас на болното око.

„Морам да а зачувам слободата за зем ата, да го спасам животот на...“ народот од туѓа сила. Да, треба да сее и гради, ставете семе во плодна зем а и заштитете ги полињата од поплавите на морето. Фризиската област треба да остане, Насипите не треба да потонат!

„Да, кралу, Фризиска зем а треба да живее! Тво ата цел беше исто како и мо от. Се обиде да го помириш непри ателот кога видовте дека до де во поголем бро . Јас пркосно му го понудив мо от меч. Не сме ли два цата синови на морето, никулци од истата зем а? Ко ѝ а покажа на татковината сво ата оригинална природа? Вилиброд ти пее песна. свештениците ме проколнуваат, затоа што им пружив отпор кога до доа да го измамат мо от народ. Затоа го вознемири а Франкската во ска влезе во зем ата и сега а закопа жетвата од крв што течеше низ нашите мечеви.

„Слуша Алдгисл, сакам да го следам тво от пример... ако можам.“ Епископот на Сен треба да влезе во Фризиска зем а. Јас самиот сакаат да прифатат крштевање! Зашто Фризиска зем а мора да живее!“

Кралот го извади мечот од ножницата, зачекори во светлината од пламенот и го држеше сечилото во светлина. Мечот беше сè уште остар, но не требаше да биде повтори дека мала група пркосни воини се спротивставува на супериорна непри ателска сила со оруж е. Заради животот, то

Machine Translated by Google

беше решен да понуди мир. И одвратноста со ко а го презираше распнатиот бог потона во ово час на оча .

***

Тоа требаше да стане победа на крстот кога кралот на Фризи ците, ко ги побиваше учењата на црквата толку долго, го прими крштевањето од раката на епископот. Рацете на свештениците - лукави и пресметливи - сè подготвиле многу добро. Таму било местото што епископот го избрал за крштевањето (без молитва) куќа стоеше во Фризиска област, во ко а светиот чин можеше се извршени); врз зем ата се заврна ведро утро. Мажи и жени се собрале за да го доживеат спектаклот што го нудела црквата. Дрвениот крст, подигнат од страна на слугите на црквата, стоеше високо. Вилиброрд, Епископот на Утрехт, до де со сво от со узник Вулфрам од Сенс и придружба низ теренот. Тивко триумфално, гласникот на Рим одеше кон возвишеното место. каде што требало да се одржи крштевањето на кралот. Напред на сите очи ќе се излее водата за крштевањето над главата на царот, а народот ќе биде сведок како дури и на пркосниот цар а прифаќа верата во крстот.

Machine Translated by Google

Ржењето на коњите и удирањето на копитата

го на   ави своето пристигнување. До него   аваше Гримоалд, неговиот

сопругот на ќерката. Воини со коп   а и зборови го следеа. Кога

кралот скокна од коњот

и одеше кон епископите, кои веќе ги заседоа своите позиции по

страните на подигнатиот крст, целата гордост на северот му

блескаше во очите.

Нескршениот воин сакаше да   а наведне главата. Нефлексибилен беше

неговиот поглед кон мажите и жените, кои стое   а тивко

во круг додека се приближуваше кон крстот.

Вулфрам, епископот од Сенс, сега почна да зборува

гласно за да се чуе од далеку:

„Во nomine patris et filii et spiritus sancti! Видете, тоа е а

големо време кое се приближува преку Бож   ите претставници на

зем   ата. Царевите и моќните господари почнуваат да   а слушаат

пораката за спасение!“

Со ентузи   азмот на конверторот, то   го повика

зборови:

„Мажи и жени од Фризи   а, како ваш крал денес“

го прифаќа спасителот и станува христи   анин преку

крштевање, па и вие треба да се фрлите пред нозете

на семоќниот Бог, ко   го испрати сво   от син на зем   ата за да

исчистете   а и вашата вина, и да ве спаси од вината и

проклетство!“

Machine Translated by Google

Нико од оние што стое а таму не го разбра значењето на зборовите. Свештениците стое а во фризерки зад епископот што зборуваше со скромен поглед кон зем а. Вооружени франкиски во ници стое а на стража од десно. и лево. Крстот се извишуваше високо како ужасен закана.

Окото на Ратбод талкаше кон епископот, се застана на шарената облека, потоа се крена, го сретна не асниот поглед на делегат од Рим, се вратил повторно и потврдил дека него повторно колку е различен кралот од свештеникот. Зад високото чело се по ави мислата: Непремостлива бариера ги одделува кралевите на Германи а од свештениците во Рим.

Владиката ги измеша латинските реченици во говорот за крштевање. Зборовите од церемони ата летаа како збунети ноќни птици над теренот и никаде не го на доа срцата на слушателите. Така нивниот ефект се изгуби како чад од тем ан. Кулминаци ата на церемони ата изгледаше како да е помината. Очите на Ратбод сигурно и цврсто а собраа групата од неговиот народ, на кои им недостасуваше почит исто како и то самиот.

Свештеникот а прикажа светоста на крстените и го наслика пеколното мачење на проколнатите кои не сакаа да го чу ат зборот на Првосвештеникот во Рим. Сега Вулфрам од Сенс се сврте кон самиот Ратбод:

Machine Translated by Google

„Земи   а тогаш, Цару, водата на крштевањето, за да можеш еден ден, ослободен од сите гревови, да влезеш во ра   от со...“ мноштво верници, да седат од десната страна на сезна   ниот Бог од вечност до вечност, додека сите тие одат во пеколот, кои умираат некрстени“.

Потоа гласот на Ратбод го прекина епископот што зборуваше.

То   праша на   азикот на своите предци: „Ти

рече, свештенику, дека ќе одам во ра   от ако   ас...“ си дозволувам да се крстам? Сега кажи ми, свештенику, каде се моите родители, кои се мртви и никогаш не биле крстен?!“

Терор се ширеше низ редовите на групата свештеници, биде   ќи светиот чин беше толку неочекувано прекина. Епископот, целосно воодушевен од конверзи   ата, ги исфрли зборовите:

„Сите тие се со ѓаволот во пеколот, затоа што тие“ умреа како пагани!“

Потоа Ратбод   а шутна глинената тава со светата вода така што падна на зем   а и се распрсна на парчиња. И ги фрли своите слободни зборови во лицето на свештеникот:

„Тогаш сакам да ти кажам, свештенику, дека би сакал да одам во моите родители и ѓаволот во пеколот отколку со вас свештеници да ра   от!“

Machine Translated by Google

Година на об авување

1944 година

Machine Translated by Google

Европски фронт

Колку повеќе оваа во на ќе вли ае на европските народи, толку повеќе поголеми се енергиите што ги буди ка овие луѓе и става во движење. Застарените идеи за влада исчезнуваат под вли ание на оваа во на како никогаш да не постоеле. Вештачкиот асортман на држави од Верса скиот договор е смачкана, и под страдање и солзи се раѓа нова ера.

Ние самите сме само бран во поплавата што ги движи народите на Европа. Идеите за расата и соци ализмот ги потресуваат народите на Европа и ги туркаат кон нови форми на државен живот. Под

вли анието на болшевичкиот стремеж за експанзи а и подлоста на бомбардирањето на непри ателот, луѓето од Европа неодоливо се зближува, а

се по авува чувство на заедништво кое никогаш не постоело пред во минатите времиња на единствениот очигледен просперитет во Европа. Би било погрешно да се споредува состо бата на Европа со онаа во ко а се на де кога Французите Револуци ата и Наполеон ги потресоа државите и народите. Тогаш брановите на револуционерна поплава погоди а застарена Европа без иде а под водство на реакционерниот канцелар Метерних и го уништи неодржливиот и шуплив систем на европски државен хаос

Machine Translated by Google

под австриско водство. Денешна Европа не се наоѓа во состо ба на само зачувување и одбрана на минатото. Со тоа што стана свесна за сво ата германската традици а, ги руши застарените државни граници и ги обединува луѓето. Стариот свет е претставен од непри ателот на запад и на исток. Капитализмот и марксизмот се само болни врвови на застарената концепци а за целта на животот и за вредноста на човекот.

Новата Европа е носена од енерги ата на револуционерна иде а за соци ализмот и расата. Така, таа се наоѓа истовремено во состо ба на одбрана и напад: напад, биде ќи се спротивставува на еден болен и застарен свет со подобар. Соци ализмот не е само домашен програма на Ра хот, ко а се стреми кон човечки поредок врз основа на остварување, но исто така содржи - гледано надвор од државата - програмата на Нов Поредок на европските народи врз основа на слободниот разво на нивните фолклорни вредности и врз основа на нивните историски достигнување.

Моќта на иде ата за Ра х

Во редовите на Вафен-СС денес се борат Холанѓани, Фламанци, Валонци, Скандинавци, Естонци и Латви ците, а наскоро и другите луѓе ќе ги облечат своите разбудени млади во иста униформа и на то начин го формираат Европскиот

Machine Translated by Google

Напред под симболот на СС, ко е роден од
потребата на ово час и а формира основата на еден
доаѓа ред во Европа. Секо што можеби имал сомнежи за
силните страни на иде ата е поправен кога ќе
денес се среќава со Холанѓани или Естонци во Вафен-СС, кои се
пофанатични и решителни шампиони на
иде ата на Ра хот отколку многу Германци во Ра хот. Со тоа
среќаваме признание дека службата на овие луѓе во
истокот е челичната бања на иде ата за Ра х. Луѓето кои
се бореле таму со Ра хот, германските СС против болшевиците,
ги отфрлиле сите предрасуди што сè уште ги попречуваат
нивните современици кои
не го сподели а единственото, тешко искуство на фронтот. Во
борбата против нашиот на тежок противник, иде ата за Ра х
во сета сво а с а на убавина се преродува. Се по авува
европско чувство за заедница кое повеќе не знае
двоумењата на политичарите заглавени во старата држава
теории. Овие европски доброволни водачи на СС и луѓе од СС
се претходница на европскиот фронт. Тие сакаат
нивната татковина, и затоа што а сакаат оваа татковина
и се лоални на тоа длабоко во себе, тие сакаат како награда од
во на еден нов свет, организиран од силен Ра х ко
само тие се способни да а спасат сво ата татковина и да го
заштитат живото тело на сво от народ. Секако, овие луѓе зависат
малцинства во нивните народи. Светската истори а, сепак, е

Machine Translated by Google

секогаш направени од малкуте луѓе кои имаат храброст да се осмелат на новото. Неодлучните следат дури подоцна. Мора да се прелиста семе ната истори а на еден таков волонтер за да се почувствува колку моќно вли ае иде ата за Ра хот ова младо момче. На пример, има еден Флеминг. То се бори во редовите на Вафен-СС. Неговиот татко е висок белгиски колони ален администратор и сега е во англиска служба; неговиот дедо бил член на белгиската
парламентот, фанатичен претставник на француската култура против фламанската опозици а на сопствената татковина. Внукот ги прифаќа Ра хот и Адолф Хитлер. Каков прекин во епохите се прогласува! Каква силна привлечност е
опседнат од личноста на Фирерот! Како
моќно зборуваат крвта и идеите на Ра хот, дека младите мажи од овие луѓе се из аснуваат како подготвени да умрат за ово Ра х, од ко живееле нивните предци
одвоени со децении, да, со векови!

Европската задача на СС

СС затоа сè повеќе и повеќе се вклопува во сво ата
Европска задача: Ги собира пробудените европски млади во борбата против болшевизмот и евре ските плутократии. Ко
и да мисли дека СС оттука
го губи сво от оригинален карактер или отстапува од строгиот принципите на Ра хот нема разбирање за

Machine Translated by Google

револуционерна иде а за националсоци ализам, ко а се протега преку границите на националните држави. Нико во Европа денес не верува, без оглед на тоа како ќе заврши во ната, во враќањето на вештачкиот државен систем на Верса , ко го должи своето постоење исклучиво на англиското мешање во европските работи. Разбирливо е дека преку вли анието на оваа во на, маската на еден историски разво , ко честопати траел само неколку децении, е избришана.

и сега заедничките корени на европското семе ство на луѓето повторно излегува на виделина. Фактот за германското скитање и поранешната германска населба помеѓу Балтичкото Море и Црното Море до Атлантскиот Океан и Северна Африка го формираше крвното единство на Европа и ги создаде овие луѓе да се по ават на истата основа.

Америка и Англи а немаат вистинска програма за политички Нов поредок на европскиот континент. Тие Европа веќе денес а гледаат само како колони а, што тие намера економски да експлоатираат. Болшевизмот има исто толку малку да понуди на Европа во идеи. Марксизмот не признава вистински народ, исто толку малку може да го прифати концептот на крв во сво от речник. Само националсоци ализмот го потврдува корените на секо вистински народ. Знае дека само оно ко е ло ален на сво ата татковина може да биде ло ален на Ра хот. Револуционерниот соци ализам на Адолф Хитлер значи за Европа не само регулирање на односите на Европската

Machine Translated by Google

луѓе едни на други врз основа на сегашната борба.
Само од светскиот поглед на ова движење произлегува креативната сила на богатата полнота на можните врски на луѓето и нациите на Европа со водството на...
силен Ра х. Мора асно да се види дека внатрешниот и надворешниот ред на Европа можат да произлезат само од длабочините на националсоци алистичкиот поглед на истори ата. СС веќе денес го формира железниот прстен на оние луѓе кои коп
страсни срца за Новиот поредок на Европа под
водство на силна германска средина. Без учество на овие луѓе, новото не може да се по ави. Како нашиот континент да е потресен од висока треска; тоа е
породилна болка на една нова ера, ко а сака да произлезе од темел на крвната заедница на европското семе ство на народи и на соци алистичкиот поредок на нивниот заеднички живот.

Без разлика каков пат судбината ќе нè одведе кон оваа цел, и какви и да се неуспесите што сè уште нè очекуваат, самата цел останува фиксирана. Тоа е единствената цел за ко а воопшто вреди да се живее и да се бориме. СС го знае тоа.
сè мора да се искористи така што другарите од
Европскиот Исток расте заедно со него во еден
заедница на борба исто како оние од западот.
Интелигентен третман, голема мера на способност мора да биде се користи за постигнување на оваа цел. СС останува

Machine Translated by Google

бескомпромисен во своите принципи, во остварувањето на своите практични задачи креативен и великодушен. Мора да биде доволно флексибилен за да се однесува кон секо народ според неговата природа и истори а. Наша задача мора да биде да го формираме Европскиот Соберете а младите заедно на тврд и решителен фронт. Западниот непри ател не е подготвен да умре за повисок свет, биде ќи не го признава. Непри ателот на исток им донесе на луѓето само потиснување и деградаци а.

Ако посто ат неотуѓиви човечки вредности, тогаш тие се бранети од фронтот на германската арми а. На наша страна стои нова иде а. На наша страна на кра от мора да се преврти вагата на судбината, ако останеме цврсти и свесни за целата историска одговорност за оваа борба.

Machine Translated by Google

Ко   може да се ожени со млад човек?

од Ј. Ма   ерхофер

Кога младите СС мажи во собата почнаа да зборуваат за дево   ките, обично не беше многу соодветно. Денес беше различен. Беше сериозен разговор и остана таков.

Тоа беше затоа што на постар цимер му беше даден книга за Јуле, ко   а содржеше разни сериозни животни мудрости, од кои некои им ги пренел на помладите за да размислуваат. Тоа беше книга од 80-годишниот Лоуер Саксонскиот автор Густав Френсен со наслов „Vorland“. На авторот мислел на сè уште неосвоената зем   а пред насипите, „новата зем   а“, но надвор од тоа и на расните и моралните иднината на нашиот народ.

Ханс, постариот другар, ги фати младите - кои често зборуваа лекомислено за жените и љубовта - во поволно време. Беше недела по ручек, времето на „тишината пред бурата“ пред да тргнат во градот. Ханс
Прво прочита   им го ова:

„Младиот Т. сакал да се ожени и му рекол на еден при   ател: „Јас имам братучед со 3000 марки. Потоа то   отиде и се оженил со неа. Младиот Б. и неговиот при   ател виделе две дево   ки оде   ќи пред нив на пат кон танцот. Тие решил дека неговиот при   ател ќе го избере кратката за танцување и вино и то   ќе го земеше високиот, кого подоцна

Machine Translated by Google

оженет. Младиот С. посакувал жена. Еден ден видел една отвори прозорец и на кра от се ожени со дево ката ко а имаше го остави отворено. Младиот Р. првично копнееше по соседката од лево, но кога таа избегала од него, то го зеде оно од десно. Она што се спо ува на ово начин католиците го нарекуваат таинство црква - на добар германски тоа значи та на Бож а вол а. Протестантите велат: „Она што Бог го составил...“ Јас мислам дека ова се само случа ности - и половина од нив несреќни - кои им се случуваат на младите луѓе кои не се правилно подучени од родителите, наставниците или државата, и кои самите, иако пораснале, не им ги отвори а очите.“

„Сите одите во селото секо а недела“, се сврте Ханс. и им рече: „и ако наредникот не беше таму, секо ден ќе бегате ка жените, кои ги правите дури ни посебно не почитуваат, со неколку исклучоци. Само. Само. сетете се на околностите како се запознавте, и ако од Со тоа можеш да извлечеш од селаните пресуда: „Мажите од СС знаат што сакаат со дево ките.“ Тие не само што сакаат..., туку се и селективни и имаат вкус и чувство за чистота, што е половина на карактерот.“ - Ово или оно квалитет, во спротивно, „Не“ благодарам.“

Ханс ги намалил на големина. Но, то исто така ги созреа внатрешно во исто време. Тие потоа

Machine Translated by Google

понуди а критики врз основа на она што го знае а еден за друг. Оние кои повеќе или помалку го поминаа тестот уживаа дозволува ќи им на „фатените“ да го прават тоа на шега. „Престапниците“ дозволуваа нивната неделна коса да биде разбушавена без отпор или да им се три ат ушите уште поцрвенети отколку што веќе беа од срам. Ханс беше задоволен од доброто срце на младите, на кое можеа да вли аат енергични зборови.

„Сега слушнете го ово пасус“, рече то и прочита друг дел:

„Младиот човек, дури и подлабокиот и посериозниот еден, е на возраст помеѓу 24 и 28 години - кога избира неговиот партнер до кра от на животот - во неговото битие сè уште не зрел, сè уште несвесен за сопствената суштина, и сè уште го прави тоа не го познава животот и светот. Секо што го знае целиот човечки живот знае дека маж од 37 години е целосно различен од маж од 27 години.“

„Биде ќи е така - според Френсен - 27-годишникот ги донесува на важните одлуки во сво от живот - на важната одлука во сво от живот... знаеш ли што е тоа? - и обично не го препознава навистина вредно млади жени, оние што сто ат таму во едноставни бои, убаво, силно, тивко и длабоко, создадено од природата и раса специ ално за да бидат ма ки и одгледувачи на нашата раса; наместо тоа, тие многу повеќе се стремат, според нивните незрела природа, кон оние што шарено блескаат

Machine Translated by Google

со мали таленти и трикови, кои им пристапуваат со мали површински шармови.

„Кога овие мажи од на вредниот вид се венчаа, созреваат со текот на годините, тие препознаваат, повеќе асно од година во година, видот на жени кои се вредни, копнеат по нив и ги посакуваат, или наскоро ќе ги имаат та ни љубовни врски. И овие вредни дево ки од другата страна страна, биде ќи тие доживуваат дека не се избрани од младите мажи, а самите не можат и не го прават тоа сакаат да живеат без љубов и се, според нивните сопствена вредна природа, привлечена од овие вредни, зрели мажи, се согласуваат со сво ата желба за љубов. И така, на ово начин, од една страна, овие вредни луѓе живеат во пропаднати бракови, што многу им штети продуктивност, а од друга страна овие вредни жените или живеат без љубов во посто ано незадоволство, или остануваат (повеќето од нив) во текот на целиот цвет и плоден период од нивниот живот, близок бездетен. Ова состо бата е полна со проблеми од човечка гледна точка, и од народната, онаа на голема штета.“

„Полн со проблеми од човечка гледна точка, и од народната голема штета“, повтори Ханс со акцент.

Откако заврши, остана тивко некое време. Но, потоа еден се ави: „Но, не можеме да чекаме толку долго?“ Колку години имаш, Ханс? Доцни триесетти? Тоа е речиси

Machine Translated by Google

средна возраст! Сепак, Ра хсфирерот СС посакува да се ожениме млади!“

„Очекував ваков приговор“, одговори Ханс. „Авторот Френсен не мислел дека не треба да се ожени пред 37 години, туку сака младиот човек да вложи максимални напори, што е можно порано, да стане свесен за вистинските човечки вредности, што природно оди рака под рака со работата на себе. „Човеку, стани суштински!“ рече еден важен човек еднаш рече.

„Дали мислиш дека Ра хсфирерот сакал да се омажиш млада за да можеш да се ожениш глупава? И за да ги отвориш очите дури потоа? Дали мислиш дека Ра хсфирерот ти дал дозвола за лекомисленост? Би се излажале себеси. Тоа е писмо за доверба! Ра хсфирерот мисли дека вие како СС-овци сте досто ни и доволно зрели да се борите за Германи а, а доколку е потребно и да умрете. Но, ако тоа може да се бара од тебе, тогаш може да ти се верува и дека ќе ѝ дадеш нов живот на Германи а. Ра хсфирерот не мисли да а поддржува секо а примитивна љубовна врска. То мисли, кога ти посакува ран брак, за Германи а, за децата, но то исто така мисли погоре сè за вредноста на овие деца! Ако денес имаме стотици добитници на наградата „Оук Ливс“, ил адници добитници на наградата „Витес“ Вкрстени приматели и стотици ил ади други одликувани во ници - покра суровиот матери ал, што го имаме и ние - тогаш само размислете каде сето тоа

Machine Translated by Google

доаѓа од! Вие сте денес какви што ве создадоа вашите родители, а тоа значи какви што беа вашите родители. Идните момчиња и дево киte, мажи и жени, ќе бидат какви што ќе ги одгледуваш, тоа значи какви што си ти и какви што се и твоите дево ки.

„И биде ќи времето на во никот во во на не дозволува отпад, па затоа не смеете да го трошите вашето време. - Можете ли Разговара сериозно со дево ката за такви работи, како што ас сега зборувам со тебе? Ако не, ако се премногу глупави или меки за тоа, тогаш со задоволство пушти ги. - Но, ако станат сериозни и тивко кога им го кажуваш ова, и ако погледнат во тебе очи, тогаш нешто е таму. Но, никогаш не престанува те да тестирате нив, а со тоа и себеси, одново и одново.“

Еден од младите рече: „Многу ми е тешко да правилно да а реши оваа на важна животна одлука правилен избор на сопруга. И така, а сметам иде ата на Френсен за само „Доцна се мажам, навистина добро.“ Потоа беа донесени пропусниците во собата.

„Подгответе се, момчиња“, извика Ханс, „И ние имаме истото пат за начини, за да можеме да го завршиме разговорот.“

Тие излегоа од касарната на отворено. Свеж снег паднал и зем ата мирисала многу чисто. Тие одеа заедно надолу по еден рид на ко нивните одаи беа лоцирани, пред него богато интегриран пе заж чи бесмртен живот лежеше заштитен под кристален снег ќебе.

Machine Translated by Google

„Нема сомнение дека токму нордискиот човек созрева подоцна од човекот од исток или од уг, особено ако под зрелост се подразбира и зрелост на карактерот, духот и цврстината. Телото и душата, според нашето верување, се во суштина едно и затоа си припаѓаат еден на друг. Сам по себе, подоцнежниот брак е природен за вредниот нордиски човек. Но, не треба да ви кажувам дека денес се наоѓаме во на тешката борба за нашето расно постоење од почетокот на истори ата на нашиот народ. Нашите родители и баби и дедовци генерално имале премалку деца, непри ателски настроените луѓе од друга страна имаа четири или пет пати повеќе! И сега, во рок од половина век, втората во на веќе зема жртви од нашиот крвоток. Затоа мора да го скратиме временскиот распон помеѓу генерациите. Ние немаат избор и нема поинаку, толку разбирливо размислувањата треба да го спречат ова. Напротив, мора да се стремиме младиот човек, уште рано, да знае и сериозно да а сфати сво ата должност. И ние а исполнуваме преку меѓусебна помош во оваа задача. Оние со сличен карактер меѓу старите и младите мора да сто ат еден покра друг со совети и со акци а. Првиот е, секако, од на страствен интерес за вас самите, имено признавање дека задачата за избор на сопруга е единственото нешто тоа е навистина важно, за да сè друго оди како што треба само по себе. Сепак, основата на изборот на сопруга е еднаквост на раѓање, што значи припадност на иста раса,

Machine Translated by Google

и во рамките на истата раса или раса, исто така, компатибилност во на важните црти на карактерот и на духот.“

„Младите денес на 20 години, но и поради времето-“ утврдени причини, е толку не асно и неодлучено во „Прашања за љубовта и бракот“, продолжи Ханс. „Но, како може тоа да биде различно сè додека медиумите се преплавени толку долго со толку многу лекомислени идеи за овие работи со цел да се задоволи љубопитноста и похотата на безмислените маси? Може ли да биде различно ако нашите дево ки се сликаат себеси и се преправаат себеси по примерот на филмските ѕвезди? Може ли да биде различно сè додека германското момче мисли дека неговата дево ка мора да изгледа токму како оваа или онаа филмска ѕвезда, и обратно, ако германското дево че го избира сво от „тип“ од филмските ѕвезди? Може ли младите да разберат какво е нордиското чувство помеѓу момче и дево ка, помеѓу маж и жена, ако цел ден само брбори и свирка глупави хитови, зуи и се наведнува, наместо да пее германски љубовни и народни песни, да танцува германски и да негува жив, германски општествен живот? Само кога повторно ќе имаме заедничка, природна народна култура и природен заеднички живот - исчистен од туѓото - во

кланови, села и градови, кога сè функционира заедно да а промовираме и да а чуваме вистинската љубов кон младите на народот, кога повторно ќе се одржат свадбените прослави станат знача ни народни прослави, тогаш дури и Младите на 20 години веро атно знаат што тие

Machine Translated by Google

треба да сакаат и што треба да избегнуваат, а исто така ќе знаат каква е одговорноста кон предците, еднаквоста на раѓањето и воспитувањето. И ќе ги на дат истите идеи меѓу своите роднини и познаници, исто како што било со нашите предци пред милениуми. Прочита те ги сагите, таму ги имате „сликите од подобри времиња“ за кои пее нашата песна за ло алност! Повикани сте повторно да ги разбудите овие потонати слики во нов живот, биде ќи создавате деца од таква вредност, со кои само по авата

на таква нордиска култура може да се постигне. И направи не заборава те, за тоа ви се потребни ма ки кои можат да успеат во воспитувањето на децата во духот на таквата култура и во зачувувањето на живиот фолклор што припаѓа со него.“

Ханс заврши со сво ата неделна проповед. Застана, а групата застана и со него. Погледнаа во далечината и го откри а снегот во близина. Нивните топли раце се зграпчи а и наскоро снежните топки беа

летање.

По интензивна борба со снежни топки, тие се збогуваа и си отидоа по различни патишта. Еден од младите остана со Ханс, а два цата веро атно се допреа на многу повеќе прашања.

Machine Translated by Google

Тво от живот им припаѓа на твоите луѓе!

од Х. Кл.

Во дневникот и личните работи на еден СС-овец ко убил себеси, следната реченица често се повторува: „Мо от живот повеќе нема вредност!“ Што мислеше со тоа и дали Има ли право така да зборува?

СС-овецот имал 21 година. Неговата љубов - ко а имала го врза со две различни дево ки, една по друга, не беше од лекомислен вид. То бараше вредно уни а, рамноправна сопруга, ко а ќе му даде здраво деца во траен брак. Се откажа од првата дево ка кога медицинските прегледи асно покажаа дека дево ката ќе остане неплоден. Но, тогаш, кога нова драга љубов го врзал за друга дево ка, дознал во болницата дека самиот то по сво а вина станал стерилен. Оттогаш, реченицата за бесцелноста на неговата животот често се повторуваше во неговите дела, и дека то имаше изгуби сè што живееше, сакаше и за што се бореше: овековечување ка неговите деца.

Што сака да постигне човекот од СС преку своите... самоубиство? Дали сакаше да надомести за самонанесеното неплодност или сакаше да избега од бездетско постоење, што му се чинеше сиромашно и празно?

Machine Translated by Google

Со задоволство ќе им го препуштиме испитувањето на овие прашања на психи атрите. За нас, мажите од СС, во ово случа , како и во сите случаи на самоубиство, само едно прашање е неопходно и важно: Дали делото им помогнало или им наштетило на луѓето?

Нико не може да негира дека делото на човекот од СС споменат овде предизвикало сериозна штета на народот. Биде ќи преку него ништо не било искупено ниту поправено. Напротив: човекот од СС не само што го лишил сво от народ од потомство, но преку сопствената смрт то исто така го лиши од себеси и од сопствената работна сила и борбена сила. Оттука то а зголеми сво ата вина.

Може да има случаи кога голема вина може да биде само искупени преку смртта. Потоа, тука е случа от каде Продолженииот живот на виновниот може да значи неподнослив товар за заедницата. Во сите други случаи постои само едно искупување и помирување, имено вкупниот животен напор за заедницата.

Во неговата наредба од 19 март 1939 година, Ра хсфирерот СС асно зазеде став за самоубиство. Во него се вели:

„На многу 15% од самоубиствата се извршени од причини што може да се прифати, па на пример кра от на животот по кривично дело кое а повредува заедницата и а оцрнува чест. Сепак, 85% од самоубиствата се извршени поради причини што никогаш не можат да се прифатат, како што е стравот од казна, страв од тест, по опомена од претпоставен, по расправи а со родителите, по

Machine Translated by Google

раскинување на свршувачка, од љубомора, по
несреќна љубовна врска итн...

„Самоубиствата од ваков вид немаат никаква врска со херо ството“ или херо ски дух. Ние, СС-овците, ги сметаме за бегство, како дезертерство од борбата и од самиот живот.

„СС никогаш немале разбирање за луѓето кои избегнува те борба. Затоа, ас наредувам дека во сите случаи каде и истрага покрената од претпоставениот асно а утврдува причината за самоубиството не може да се прифати дека не се дава известување за смртта на човекот, и дека СС не учествува во погреб.“

Тво от живот не ти припаѓа тво , туку на тво от народ.

Machine Translated by Google

Она за што се бориме е заштитата на постоењето и ширењето на нашата раса и на нашиот народ, исхраната на не зините деца и одржувањето на чистотата на крвта, слободата и независноста на татковина, за да можат нашите луѓе да созреат кон исполнување на целта дадена и од творецот на универзумот.

- Адолф Хитлер

Machine Translated by Google

Мора да се надмине „мртвата точка“

Пораката од следното писмо од компани ата лидерот мора да се сфати буквално. Се однесува на ти и ас и сите ние многу лично.

...И покра овие тешки денови, гледаме кон иднина со доверба. Но, една прогонлива мисла често ме мачи, имено дека премалку Европе ци се целосно асни за целата, во кра на смисла апсолутно безусловна природа на оваа во на. Секако дека е се шири сè повеќе и повеќе. Но, целата сериозност на во ната опфаќа само премалку.

Болшевиците сакаат да до дат на запад, и со то ава на смртта - за сите нас, без исклучок. Ние се бориме за постоење или непостоење - сите ние, ние во Ра хот и во сите европски зем и. Она што ни се заканува од исток е целосно уништување; болшевизмот е апсолутно историско негирање на сè што сме, без разлика како неко го нарекува. И Русинот е силен, особено во едното нешто што претходно секогаш решавало конфликти: во духот. То е толку фантастично здрав; дури ни болшевичкиот отров не може да му наштети. Наместо тоа, има ефектот на бактери а, ко а го поставува претходното

Machine Translated by Google

заспани сили во движење, кои потоа слепо, но неодоливо следат внатрешен закон.

Болшевизмот е навистина голем настан во претходно сиромашните Руската истори а, нешто што историски се променило - и сè уште а движи - широката маса на ово џиновски народ. Русите влегуваат во оваа во на без пречки. Ние носиме богато наследство со себе, кое нè оптоварува.

Како што еднаш рекол Фирерот: Последниот батал он триумфира; со други зборови, ко и да го испука последниот истрел победува, без оглед на тоа како ќе се одвива натпреварот или каде е испукан ово последен истрел. Ко го држи оруж ето подготвено за пукање и насочено кон противникот пет минути по дванаесет, победил, дури и ако стои сам против ил ада.

Многу горчливи недели беа зад мене, недели полни со ужасни искуства. Но, ние во ниците овде на исток доживуваме огромна самосвест и трезвеност за себеси. Стануваме почисти, подобри, поцврсти и поздрави овде. Во ниците кои веќе издржаа повеќе од две години во Руси а се на добрите луѓе од нашиот народ, убедливо на добриот. Така е: повеќе не треба да се тренира регрути во германски касарни со тушеви, кревети, шкафчиња итн., но во руски или полски валкани гнезда. Не треба повеќе да се собираат дивизиите во Западен Европа, туку во Советска Руси а и во Полска.

Machine Translated by Google

Неодамна зедов два ца во ници кои се одделиле од своите единици. Десет дена претходно биле во Хаг. Тука е сосема асно дека не може да се очекува многу од такви луѓе на почетокот, без оглед на тоа...
за тоа колку се опремени. Но, штета е што
што е сè изгубено во првите битки. Се зборува за ова гледиште за сè повеќе и повеќе. Дури и единиците кои биле во татковина за подолг период за одмор или преквалификаци а се повеќе не се толку добри како што би биле ако никогаш не беа бил таму. Прво мора да се надмине „мртвата точка“: мора да се одвикне гледа ќи назад, мора да се научи дека патот до вистинскиот и вистински живот води само по заобиколувањето на поразот на непри ателот, дека нема враќање назад.

Татковината е премногу убава за нас; нè прави болни, млитав и слаб. Тоа нема никаква врска со моралот дома. Но, со ефектот на безбедноста и присто носта во
целиот наш живот и нашето битие; тоа е она што нè прави такви болно кога ќе се осврнеме назад во руската беда, во осаменост и пустош од немилосрдна побарувачка,
што - толку апсолутно - веро атно е направено само на Атињаните во нивната борба против Спарта или Цезар во неговиот битка со Верцингеторикс.

Човек мора да разбере дека, дури и целосно емоционално, во спротивно подлегнува на огромниот притисок.
што паѓа врз некого духовно. Ако неко го разбере ова,

Machine Translated by Google

тогаш притисокот веднаш исчезнува. На негово место доаѓа ледено студена, активна вол а да се бориме против непри ателот и да го победиме по секо а цена. За време на моите задачи, ас... да се запознаат со многу различни поделби, оние кои посто ат во Руси а без прекин од 1940 година, оние што беа формирани во Германи а за време на во ната, и оние склопени во Франци а. Последните имаат на тешкиот период е навикнувањето на безусловна природа на руската зем а со цел да да се постигне асен поглед на гигантските можности на овие простори, кои таму а чекаат европската креативност.

Им зуи во главата: „Тогаш во Франци а!“, наместо тоа да се каже: „Еве ме, тука останувам - и ако не е убаво еве, тогаш ќе стане убаво, затоа сум ас, тоа што сум ас!“ За жал, премалкумина го велат второто. Ако можевме цврсто да а загриземе руската зем а... Советите би никогаш не нè бркаат. Но, за жал, премалкумина касаат цврсто долу овде; тие сонуваат за кра от на во ната назад дома, но не и за кра от на во ната како слободен човек во истокот. И тоа е голема штета. Мора да се стигне до тоа. На то момент Русинот може да тргне да прави што и да сака сака; то нема ни нога да зачекори напред...

Machine Translated by Google

Ако видиме како стариот свет се распаѓа во урнатини, тогаш да не прашувам премногу дали многу е вредно, многу што е незаменлив, исто така е уништен! Тоа нè прави тажни и а ослабува силата на отпорот. Наместо тоа, дозволете ни да се прашаме дали сè уште чувствуваме искра од сила во себе што ни овозможува да го обновиме Ра х од нашата крв и месо. Ако е тоа случа - и Знам дека на добрите меѓу нас а поседуваат оваа цврста вера - тогаш ќе имаме и сила да го обновиме големото работи таму каде што ниеден стар ѕид сè уште не нè спречува - во простори на истокот и над урнатините на западот. катедралите паднаа; нивната света мерка продолжува да живее неуништлив во нашата крв. Затоа сме слободни за борба и подоцна ќе бидат слободни, според вечната мерка, да се изградат новите тврдини на едно ново време.

***

Да биде едноставно и природно
е на високата и кра на цел.
- Ниче

Machine Translated by Google

Човекот е супериорен во однос на матери алното, ако му се спротивстави со...
големо лежиште и нема маса или голема маса на надворешни
замислива е сила ко а не може да биде победена од духовна
сила. И од ова секо што е способен за тоа, може
извлечете заклучок дека ка мажите, вистинските мажи, вредностите се
жив ко не може да се уништи со гранати или од
планини од експлозиви.

- Ернст Јунгер

Machine Translated by Google

Вечното срце

Патот назад - тоа е она што го нарекувавме пат на ма ки и татковци, родителите кои изгубиле син, честопати нивниот единствен; патот што треба да ги одведе од оча от и осаменоста назад во живот. Фрау Мари ана Хармиц од Саетин опишува средба со во ник на првата лини а ко известува за враќањето на таква ма ка:

Беше во возот. Меѓу патниците седи еден млад во ник. Косата му се седила. Има лузни на лицето и брчки кои се по авуваат само од голем шок. То патуваше на одмор, шест недели, како што рече, и Биде ќи еден го праша како е можно толку долго отсуство, то постепено почна да зборува.

Тешко ранетиот човек дошол од Сталинград - каде што учествувал во тешката битка речиси до самиот кра - со авион од татковината и болница во Виена. Прием ко дури и нас, закоравените мажи, нè расплака. Неверо атна љубов, грижа, цвеќе, сочувство. Во Следниот кревет е мо от при ател и другар. До него, тивко и херо ски, седи неговата ма ка, ко а го гледа своето единствено дете како почнува по патеката во таа широка, непозната зем а. Преку од мене е другарот Х., ко изгубил и рака и обете стапала.

Machine Translated by Google

То е сам. Никогаш не се гледаат роднини покра неговиот кревет. Загрижен и со тивко сочувство, неговите очи се потпираат на лицето на ма ката. Таа го чувствува тоа, и невидлива лента од Разбирањето го обвиткува не зиното срце.

„Ко е ово млад човек?“ ме праша одеднаш.

„Беспрекорен човек и другар“, одговарам ас.

„Сам?“

„За жал, да, и сиромашно.“

Таа молчи. Размислувам за тоа што се овие прашања - на ово час - веро атно злобно. Знам дека таа поседува голем фарма, дека не зиниот сопруг е мртов и дека таму, веднаш до таа, синот, наследникот, носителот на името, е на прагот да замине на неговото последно патување. Неговиот живот се одлева сè повеќе и повеќе. Таа го држи за рака, ко а станува сè потешка и потешка. И човек чувствува како крвта во не зиното срце се повлекува, дека таа чувствува дека не зиниот живот бледнее заедно со животот на не зиниот син, ко беше содржината на не зиниот живот и не зиното прво и последно исполнување. Тивко таа сè уште а држи раката кога веќе е ладно; лежиме тивко и не се осмелуваме да дишеме.

Потоа таа станува и оди кон нашата другарка, ко а гледа неа со широко отворени очи. Тие ги испружуваат рацете. Таа чувствува што треба да значи топлиот притисок: неговиот внатрешен сочувство.

„Сега имам една молба да ве упатам, драги мои при атели.“ Ти беше при ател на мо от син; дали можам да те земам за мо ?

Machine Translated by Google

сине? Сè ќе ти припаѓа тебе, сè...!“ Тоа е
како ридање.

Несмасно, то се обидува да ѝ а бакне раката. И да запелтечи
неговата благодарност. „Тоа“, така завршува извешта от на во никот, „е она што ас
искусен, и знам за што се враќам на фронтот
кога ќе ми заврши отсуството.“

То го виде вечното срце на Германи а: Германецот
ма ка. То а виде како а надминува смртта во не зината на голема
момент.

Machine Translated by Google

Скршените раце

Ма сторот Рименшна дер бил сам во сво ата работилница. Самракот нежно се спушти врз фигурите што се чинеше дека нежно исполнет со живот во последната дневна светлина. Тилман го задржа сво от немирни раце мирни, а неговите очи повторно го прегрнаа работа во последно време. То стана и отиде со брзо темпо кон статуата на Мадона и - како што тоа го правеше толку често претходно - тоа повторно му се ави дека не се соочува со мртовец дрводелство, туку мистериозно тепачко суштество. То еднаш повторно ги почувствува нежно паѓачките завеси од облеката, забележа познато, чудно треперење што му се протна низ телото, што секогаш го обземаше кога ќе почнеше да резба љубезно и интимно лице од мекото, миризливо дрво од домашните шуми. На работа секогаш сакаше да биде сам и не беше врзан ниту од времето ниту од часот. Сè што виде и сакаше или мразеше во сво от живот, то само го зеде во свои раце за да стане ново да се биде од камен или дрво и ослободен од секо дневието во живо. За неговите жени не беше лесно да живеат покра него. То се женел три пати, но смртта била... обичен гостин и посто ано сфаќал во што верувал целосно да поседува. Понекогаш му се чинеше дека е виновен, како да им дозволил на животите на своите жени, кои биле толку

Machine Translated by Google

посебно за него, премногу тече низ неговите раце во неговиот работа. Тие отсекогаш му биле како фонтани, од со што можеше да добие сила и радост, а повремено исто така малку мир. Но, тие навистина не беа исчезнати, и ова беше добра и утешна сигурност за господарот. Убавината и аристократи ата произлегоа од матери алот. То имаше исполнил непишан закон; роден од ништо, то имал ги направи создавањето и верата во животот видливи ка немите суштества. Далеку е од тешкиот период како чирак до врвот на сво ата работа. То видел многу луѓе и зем и. О, светот беше широк и копнежот беше растеше колку повеќе го пиеше. Но постепено мирот дури и го прегази. Вирцбург го опколи немир на неговата крв. Тука беше засолнет.

Ма сторот мирно размислуваше за сè и тогаш сфати дека минатото време на селанец-будењето беше како голема река во ко а неговиот копнеж можеше да тече.

Неговите мисли повторно поминаа низ богатството сали на црковните надзорници, преку стремежливи столбни ѕидови на високите катедрали - во сите нив беа неговите скулптури, споменици, олтари, статуи на апостолите. Стое ќи во овие моќни камени шуми, то секогаш беше среќен, и им се восхитуваше на ма сторите-градители на зем а ко а пркосно изгради такви структури во

Machine Translated by Google

небото. Исто така, му се допаѓаа ѕвоната што ѕвонеа над широката зем а.
со нивните тешки тонови.

Но нешто чудно неволно живеело внатре во него
него и сега се проби. Зошто свештениците а спушти а слушалката
Холандско злато и обоени украси таму? Зошто пееле странски
молитви кон Бога? Зошто ѕвонењето на парите во кутиите
изгледало како на важно за
црквите? Тогаш дива невол а до де над Рименшна дер.
Ги стегна своите благословени раце во моќни тупаници. Како
честопати свештениците го принудувале да прави работи што
неговите раце не сакале да ги прават. Сепак, одев како што сакав,
тие не можеа да ме убедат; и додека то размислуваше,
студениот искра му се зголеми во очите. То го користеше
луѓе што го опкружуваа ден по ден како модели за неговата
работа. Селски жени, деца од градот, мажи од работилниците и
од зем оделските зем ишта - то ги поставил
ги во олтарите, а Црквата им ги даде
странски имиња.

Прелатот на Принцот-Епископ од Вирцбург донесе
господарот нов ред. Рименшна дер е мрзлив
одговорот ги начули ушите. Потоа пукна нетрпеливо и
неограничено од него: „Во градот се шири гласина
се шири, но не сакам да верувам... Господару Рименшна дер! Во
секое време пеколните сили

Machine Translated by Google

го имаа своето место во тебе. Како поинаку би можел да го поставиш отелотворен Антихрист во светите олтари?“

Притиснат и многу зачуден, господарот праша:

„Каде... каде е Антихристот, почитуван господине?“

Ги стави бледите раце во широките ракави на своите сутане и рече ладно, малку презриво:

„Во аглите на вашите олтари седат селани со вулгарни лица, а вие издлабивте доста истакнат Лицето за Јуда во Ха лигенблуталтар во Ротенбург, за да може да биде Свети Јован. И на сите крстови крадците ги нема, и“, неговите очи се нагоре се прикрадоа господарот и то се наведна напред: „и сите Ма ки Бож и Го изрезбаш лицето на тво ата млада сопруга Елиса.“

Ма сторот му се насмевна на преподобниот лесно и ладно, ги крена тенките раце во знак на одбивање и рече: „Да, да, ас“ знам што сакаш да кажеш: ...И сѐ уште денес брендот на срамот, првите луѓе голи, сто ат весел и невин на порталот на Мариенкирхе. Јас Знаеш што мислиш за мо ата работа, велиш дека ас не се држев до Светото писмо. Сега до дов до зна дека е сосема ризично да се потопиш и себеси длабоко навлезена во Светото Писмо. Само што се лизнав од лажна облека што а завиткавте околу луѓето и сега ова е досадно за тебе, биде ќи го гледаш вистина.“

Machine Translated by Google

„Внимава , ма сторе советнику, дрворезбару на светата и единствена Црква, таа а има Господовата та на, таа стои недопрена над сите луѓе. Останi не зин слуга!“
Не станува послушник на ѓаволот и неговите слуги!“

Ма сторот не одговори ништо, туку долго и презриво го гледаше прелатот. Додека тешката дабова врата тресна зад си заминувачкиот свештеник, Рименшна дер знаеше дека првата голема греда од

Мостот што го преминувал со децении бил срушен.

Тилман Рименшна дер беше во зем ата неколку дена. То ги посети при ателите и другарите за кои знаеше дека се поврзани со та ните
организаци а на отпорот на селаните. Тивката револт се прошири како оган. Потребата на селаните растеше. Но Тилман
Рименшна дер застана на нивна страна.

На врвот од градските ѕидини на Вирцбург, селанецот-
Поглаварите стое а со часови чека ќи го
селански во ски што требаше да пристигнат во градот. До бунтот тие се крие а. Кога заѕвони а алармните ѕвона
тие излегоа одеднаш и тивко ги построи а своите
мажи. Нивните работи сега стое а добро. Архиепископот имаше избегал, сигурно сфатил дека неговата игра е завршена. Наскоро селаните требаше да до дат. Ветрот им ги удираше лицата како студена тупаница. Ноќта се ширеше ладна и долга. Берметер

Machine Translated by Google

се префрли на Рименшна дер: „Потребно е многу долго време“ време, маршот на арми ата кон Вирцбург.“

Темнината, студенилото и чекањето, посто ано растеа заедно поугнетувачки, попревладувачки.

Крик се слушна низ црната темнина. Тропање на копита. Брз авач. Тоа беше курирот на Мергентха м. Од неговиот задишано извиткуваа зборови, на почетокот само два, кои лудо извртено:

„Сè заврши... Сè заврши!... Ништо не остана на селанските армии.“ Пелтечкиот извешта за Падот на последната селанска арми а им го разгоре стравот.

Ништо не се движеше. Ужасот растеше околу мажите. како да се опкружени со непробоен ѕид од пламен. Мислеа дека се задушуваат. Беше неподнослива. Потоа неко диво завиваше, како само Претепаното животно е способно да плаче.

Но потоа се распука со бес. На еден селанец-водач повик извика остро низ турбуленци ата на распаѓање:

„Рименшна дер! Рименшна дер!... Еве, брзо, а коњ, мора да го напуштиме Вирцбург! Кога епископот се враќа, победниците ќе маршираат во градот, а потоа нашите животите ќе завршат. Ние сме кал на нивните чевли! Ние... последните!“

Machine Translated by Google

И зачуден од неговата ригидност: „Што има, Рименшна дер? А де!“ Многу слаб, а сепак тврд како стакло, ми одговори:

„Го направив Вирцбург голем... Ќе останам. Нема да се свртам“ опашка, и... и... каде... би... би... одел ас?“

Тишина!

Само црната бура на ноќта беснееше. Немаше ѕвезди с ае ќи, никаква светлина на надеж не загреваше.

Селанските водачи размислуваа подобро за тоа. Тие сфати а дека какво било бегство би било непотребно. Порано или подоцна тие би биле откриени, или би морале да се кри ат во шумите, но потоа тие веро атно може да умре од глад.

Последните селански водачи успеа а да се сокри ат три дена, потоа биле откриени и заробени од страна на бискупски крвави кучиња.

Тие се клекнаа оковани во на длабоките темници на тврдината Мариенбург, нивните горечки очи фокусирани на густиот мрак. Нико од нив не знаеше за другите. Воздухот во темница беше непри атен и влажен.

Тилман Рименшна дер речиси се задуши во црнилото на темница. Ден по ден минуваше, чекор по чекор чекор, и многу ноќи поминаа. Утре беше помина и минатото се урна.

Machine Translated by Google

Одеднаш чекори заѕвони а пред неговата камена темница, или можеби беа и синџири. Дневната светлина заслепуваше Рименшна дер. То беше грубо турнат напред.
блескаво црвено од дублетите на џелатите изгорени во неговиот очи. То влезе во судницата.

Над неговата скромност, трибуналот беше востоличен.
Црно, далечно и припадништво на друг свет. Во тоа време време знаеше: Сега еве а мо ата жетва... црвената жетва.

Обвинението го прочита градскиот судски извршител.
свештенството го предало господарот на световниот двор; таа задржа чисти раце, зашто како е можно крвави раце го прегрнуваат Светилиштето над светињите?
Црквата беше беспрекорна. Таа стоеше над световното држава што мораше да ѝ служи, а секуларната држава мораше пренесете а реченицата:

„Тилман Рименшна дер, скулптор, резбар, град-советник и поранешен градоначалник на градот Вирцбург, е обвинет за злобно предавство кон сво от владетел и феудалец господар, благородниот Принц-Епископ од Вирцбург. Поради непослушност и затоа што имал намера да го отвори градот за навредливите селани-еретици, то е осуден на казна од смрт... Но Црквата...“

Рименшна дер едва слушаше. Погледна низ сè, а надвор слушна птица како пее. Мала птичка,

Machine Translated by Google

помисли, ќе ми беше потребна тво ата песна вчера и сите денови во темница, но обвинението и пресудата, збор по збор, му се приближуваше, го допираше, го зграпчуваше неговото срце како железни прсти и го скрши.

„Црквата е милосрдна во името Господово, Рименшна дер ќе биде лишен само од дел од сво от имотот ќе биде одземен, и преку мачење... рацете му... ќе му бидат... скршени!“

Дали сонцето можеше да свети... дали ветерот дуваше? Дали дрв ата имаат право да шушкаат, а птиците право да пеат кога се нанесуваше оваа неподнослива болка? Не смее ли сè замрзнува со безимен ужас?

И тоа беше готово!

Луѓето изврши а човечка казна. Кога мачителите го започнаа сво от ужасен чин, господарот го ископа сво от забите во усните. Не испушти ни глас. Потоа падна во виор од светкави црвени кругови.

За да никогаш повеќе како во средниот век нашите креативните луѓе да бидат мачени - за ова се бориме.

Machine Translated by Google

Душа и тело

од ЛЕ

Доцнокласичниот, христи анскі концепт тврди дека постои длабока разлика во суштината помеѓу телото и душата. И двете се од различно потекло: телото е од зем ено-матери ален извор, душата од божествено-духовно потекло.
И двете имаат различна судбина: телото умира и се распаѓа, душата е вечна и живее по смртта. И двете сто ат во
на голема контрадикци а на вредностите: телото е извор на нагони, на основата, на антивредностите и злото; душата е носител на високото и доброто, а со тоа и на неограничена вредност. Меѓу двата процепи и непремостливата клисура, тие сто ат спротивставени едни на други. Несветото тело е синџирот на слободниот, побожно-духовен висок лет на душата; тоа е не зин нечист, земен затвор.

Нашето животно чувство и природното чувство на нашата раса не се согласувам со овие начела за свет што умира и се распаѓа:

Знаеме дека и двете - душата и телото - му се доверени нас директно од творецот. И двете се подеднакво манифестаци а на вечно создавачкото и чудесно работе ќи побожна природа.

Знаеме дека ги наследивме и двете од нашите предци и дека обете продолжуваат да живеат во нашите деца. Знаеме дека одлуката за продолжување на животот или смртта на два цата е

Machine Translated by Google

ставено во наши раце со самоодговорност. Живееме со почит дека сме повикани да помогнеме во зачувувањето на делото на творецот и да го шириме низ епохите.

Знаеме дека благородноста и чистотата на нашето тело е истовремено и онаа на нашата душа и обратно. Знаеме дека оно што го расипува своето тело, а расипува и сво ата душа, дека оно што а распаѓа сво ата душа, го обележува и своето тело. Знаеме дека можеме да а образуваме и обликуваме нашата душа само заедно со нашето тело и обратно.

Знаеме дека во суштина сме едно и исто со нашето тело и нашата душа, и дека осветувањето на едното е и осветување на другото.

Machine Translated by Google

Ма ка Зем а - Татковина

Таму лежат засолниште надежта и верата, жртвата и посветеност, дело и работа на безбро генерации. Тоа е наследство, осветено и свето преку животот и смртта на нашите предци, дадени ни како силен и прекрасно наследство. Колку човечки раце изградиле, храбро и верно, на големата татковинска куќа на нашето срце - Европа. Колкумина се жртвувале, се грижеле за, работеше, гладуваше, размислуваше и страдаше! Секо а рака-Должината на нашата зем а е неуморно освоена и смртно бранета одново и одново. Истото го правеле и германските човекот полека во текот на вековите го обликува асното карактеристики на селата, градовите, тврдините, катедралите, замоците, мостовите, улиците и бучните работилници во пе зажот. Тоа ни се по авува пред очи кога велиме: Ма ка Зем а - Татковина. Од оваа зем а сме пораснале, таа нѐ опкружува, татковината дава сила на животот. Честопати германските мажи не го препознавале тоа и не биле свесни за сво ата вредност. Но, кога беа опкружени со странскиот, им стана болно асно дека Татковината е добра и непроменлива како ма ка, никогаш минливи, секогаш подготвени да ги прифатат и да ги негуваат со сила и вера.

Machine Translated by Google

Беше тежок пат, сè додека еден човек не стана и не рече со асен глас дека моравме да растеме над љубовта кон почвата на нашата непосредна татковина; тоа беше човек ко нè научи да разбереме токму во прекрасната разновидноста на племенските карактери и пе зажи на Германските зем и се местото каде што лежи богатството на нашиот живот, и дека само во разбирањето, ценењето, вреднувањето - и љубовта - на сите луѓе по крв и култура поврзани со Европа, дали им пружаме на висока услуга на нашите сопствени татковина. Голема, света татковина е таа за нас Германците, и секо пе заж во неа е камен-темелник, нико не смее да отсуствува, и само сите заедно се вклопуваат заедно во вечната убавина на нашата голема нордиска-определен простор за живеење.

Machine Translated by Google

Од ист вид

Железницата зад Трондха м беше уништена, па затоа Компани ата мораше да маршира.

„Маршира ќи во Норвешка“, помисли а стрелците додека проколнуваа и ги фрлаа ранците на грб, „е како вадење вода од морето: се чини дека никогаш нема да заврши.“

Но, зем ата беше убава, поубава од ко а било друга друг регион што го виделе досега, и тие добиле многу се движеше низ Европа за време на оваа во на. Улицата отиде по ридот, не одеднаш, туку на толку лесен и шармантен начин што едва човек го забележуваше додека маршираше. Мали темни езера се протегаа меѓу планините, а Полињата и ливадите беа толку зелени - како во тревата како дома за време на Велигден, иако Педесетница имаше помина одамна.

Компани ата повторно маршираше во утрото, и по краткиот одмор попладне, тие маршираа далеку во ноќта. Конечно, точката што маршираше напред го виде градот; Целта на маршот за ово ден се викаше Огендал. Но во ово момент компани ата доживеа горчливо разочарување, затоа што целиот град, ко лежеше толку убав во долината, беше толку темелно уништена што само урнатините можеа да се види. Веќе не стоеше ниту една куќа, само

Machine Translated by Google

повремено ѕид, единечни оџаци и ѕидови. Насекаде меѓу остатоците чадеше и тлее. Кога компани ата застана на ливада зад градот, еден од стрелците кои беа кои кампуваа овде во регионот рекоа дека вчера тука се воделе тешки борби. Норвежаните имале храбро пружи отпор; праве ќи го тоа градот исчезна во пламен.

Но, стрелците беа уморни од долгиот марш и капетанот кратко рече. То покажа со раката горе кон височините, каде што беа фармите: „Секо вод една фарма!“

Младиот русокос поручник ко го предводеше првиот вод брзо а погледна околината: „Јас веќе а имам мо ата.“ рече то и се сврте кон своите стрелци: „Првиот вод до фармата десно да бидат трите дрв а!“ Стрелците се свртеа нивните глави. Токму на високата фарма! Но, тие видоа дека оваа фарма е поубава и поголема од други. Како замок стоеше на ридот. Темноцрвената Гредите прекрасно одговараа на прозорците со бели рамки и насекаде наоколу лежеше недопрено царство од ливади, полиња и шума. Секако беше добро да се остане таму горе.

Поручникот го собра сво от вод. Стрелците повторно ги крена ранците и потоа се искачи по патеката. Низ брезовата шума се искачи нагоре. Кога

Machine Translated by Google

се отвори свежото зеленило на дрв ата, селската куќа веќе лежеа пред нив. Ливадите беа раширени околу целата зграда. Полињата беа свежо здробени. Сè изгледаше толку чисто и уредно. Навистина, зем оделецот ко живеел тука бил крал во сво ата импери а. „Ние сме „стрелци од втората чета“ засвирка поручникот за среќа, тоа беше неговата омилена марширачка песна, „се бориме и победуваме, но никогаш не се повлекуваме!“ Потоа го остави сво от вод да застане и полека зачекори кон фармата.

Тоа беше широка и величествена куќа. Над масивната влезот проектирал тенок покрив, ко го носеле два ца дрвени столбови. Столбовите имаа деликатна резба, речиси премногу деликатно за тешката порта. Во истиот момент поручникот се спремаше да а стави раката на вратата рачка, еден старец излезе од под крошна. Неговиот раст беше голем, толку голем што беше доста повисок. отколку поручникот, ко всушност беше со добра големина самиот.

Старецот го виде во никот и го зграпчи со двете тупаници по рамката на вратата, стоеше таму со стапала и бесно а затресе главата. „Здраво!“ рече поручникот.

Старецот голтна неколку пати и набрзо рече: „Не“. Тоа мора да бил единствениот збор што можел да го каже на германски, „Не, не!“ И неговото тенко, квадратно лице изгледаше непри ателски расположен, а во неговите сиви очи стоеше пламтен бес.

Machine Translated by Google

Поручникот повторно се насмевна и лесно рече: „Мораш смести го мо от вод тука за ноќта, четириесет луѓе; тие, на ди место во куќата, тука, другите во шталата!“

Старецот ги стегна прстите во дрвото на до вратата и ги заби нозете во зем ата, како да сам мораше да одбие влез во целиот вод што се нареди а пред куќата. Луто рече: „Не!“

Поручникот го повика наредникот и му рече да види по шталата и подготви а сламата за кампот. То би се справил со старецот тука сосема сам.

Во истиот момент кога поручникот го кажа ова, стариот Човекот се приближи неколку чекори напред и влезе во куќата пред поручникот, како да се предомислил.

Поручникот застана на прагот за момент. То виде широка, ниска сала пред себе, ѕидовите беа обложена со дрво, над неа имаше тешки црни греди. Собата добиваше светлина само од вратата и лежеше делумно во темнината. Само постепено поручникот можеше да препознаеш дека тука стоеле мажи, десет, дванаесет мажи, сите толку високи дека речиси со главите стигнале до нискиот таван. Сите тие имаа исто непри ателско лице како старецот.

Одеднаш поручникот виде дека мажите сто ат околу носилка. Мртов во ник лежеше на носилката. Поручникот а симна капата.

Machine Translated by Google

Мажите во кругот не обрнаа понатамошно внимание кон него и тивко погледнаа надолу кон мртвиот човек. Тие не се молеа, дури ни усните не ги помрднаа. А лицата на мажите повторно се вкочани а, како да беа само заедно, но не за да си а покажат едни на други сво ата тага.

Поручникот го виде тенкото лице на мртвиот, ко а беше бледа како восок. Очите беа затворени. Широка тешка лузна се протегаше по челото. Но изразот мирен одмор лежеше на лицето. Јакната на Норвешкиот во ник беше распослан преку градите, а капата лежеше врз него. Но, во поднож ето на носилката стоеше плугот. Потоа старецот му при де на еден од мажите и тивко стави рака на неговото рамо. За момент Човекот погледна нагоре и а крена главата како знак дека има го разбра. Потоа се сврте кон поручникот. „На „Зем оделецот е мртов“, рече то на добар германски.

Поручникот набрзо кимна со главата во знак на согласност: „Ќе останеме во шталата“, рече то . Човекот повтори дека одговорот е норвешки. Старецот слушаше и молчеливо кимна со главата.

Поручникот отиде и го смести сво от вод во шталата. „Нико нема да влезе во куќата.“ то им об асни на стрелците. „Фармерот е убиен во акци а, веро атно за време на борбата вчера наутро.“

Machine Translated by Google

Кога по некое време поручникот повторно влезе во куќата, го придружуваа два ца во ници, кои носеа челичен шлем и пиштол. Старецот беше се исплаши а на почетокот и мажите ги кренаа главите и се соочи а поручникот. За момент во собата владееше целосна тишина. Но, два цата во ници му се приближи а на мртвиот човек, го поздрави а и застанаа внимателно, со силен стисок ги спушти а пушките пред нив и застанаа на стража.

На почетокот мажите се потпреа на ѕидот. Не сè до сега не сфати а што требаше да значи ова. Поручникот се соочи со човекот ко се жалеше му рече и рече: „Зем оделецот падна како во ник. Јас додели му го чуварот!“ Човекот полека го преведе зборот по збор. Мажите сите наоколу ги поклони а главите во тишина и на поручникот му се чинеше дека нивните лица не беа толку груби и непри ателски расположени како порано. Но сега една млада жена, ко а седеше среде на масата, стана. Таа имаше висока, витка фигура и слободна природа. На поручникот му се чинеше дека никогаш не видено поубаво и поблагородно лице.

Жената се по ави на вратата и побара... момент кон мртвиот човек. Потоа го виде Германецот во ници, кои стое а неподвижни во поднож ето на носилката, со пушките пред нив, едниот од левата страна, другиот еден од десната страна на плугот. Тие не стое а во

Machine Translated by Google

на ко   било поинаков начин пред мртвиот што
други мажи го правеа тоа, а нивните лица имаа ист сериозен и
суров израз како лицата на другите мажи. Стравопочитта кон
смртта беше над сѐ.

Жената го виде ова и се врати во собата.
Кога повторно влезе во ходникот, држеше дрвена рака.
ровчер во двете раце на ко   лежеше еден од тенките
норвешки лепчиња и му ги подаде на Германецот
офицер: Поручникот го знаеше обича   от, прекина
парче леб и го   адеше полека. То   знаеше дека
со ова то   стана гостин во оваа селска куќа.

Следното утро, кога водот тргна
повторно, старецот му се приближи на поручникот.

„Ви благодарам“, рече то   , а поручникот препозна
дека го научил ово   германски збор само за тоа
цел. Потоа го повика човекот ко   можеше да зборува
Герман и му даде охрабрувачки знак.

„Германците го застрелаа зем   оделецот“, рече човекот строго,
нагласува   ќи секо   збор и изгледа   ќи тажно.

„Во   на е“, рече поручникот. „Во   на е“, човекот
повтори. И старецот ко   изгледаше дека има
го разбра зборот, кимна со главата во знак на согласност. „Можеби
„Морав да до   дам до ова“, рече човекот повторно, а неговото лице
се развесели, „но сакам да го кажам ова: никаква омраза нема
остане!“

Machine Translated by Google

Поручникот без збор кимна со главата. Всушност сакаше да каже нешто, но големите зборови не му значеа многу. За момент побара
соодветен одговор.

Конечно ги на де зборовите што сакаше да ги каже. „Ние сме од ист вид“, рече то .

„Точно“, повтори човекот, а сега и старецот а подаде раката кон офицерот, „Ние сме од
ист вид.“

Machine Translated by Google

Денес знаеме чувство на заедница кое е далеку посилни од политичките или економските интереси об   асни. Тоа е чувството за заедница што е утврдено со крвта.

- Адолф Хитлер

Machine Translated by Google

Златен медал за храброст

Кога по (Првата) светска во на австриските знамиња - што беше расплеткано на ветерот во сите правци низ цела Европа во безбро стари и нови денови од победа за импери ата - мораше да се спушти во чест, ниеден кадет не ги носеше високо и мавташе во заедничко храм на достоинствено сеќавање. Исто како што имаше големата наци а се распаднаа на шест или седум дела, па го на доа своето место за одмор тука и таму, каде што императорски шушкаат како штом дува ветер од бо ното поле на Каленберг (битка против Турците), неколку исто така во Унгари а, некои во градови кои одеднаш им припаѓаа на зем и кои порано имаа привилеги а да ги видат сатенските знамиња изрешетани со куршуми само откако ќе се предадат за нив. Чудно е што стандардите висеа во различни сали, и кога во некое далечно време за време на тивка ноќ последната обоена кршлива трага лета од половите како молец на зем ата и паѓа на прав, нивната слава сè уште ќе биде одлично.

Исто како знамињата, кои беа поставени во темнината, така и нико од оние што маршираа во своите полево-сива униформа на арми ата четири години им е дозволено да ги покажуваат своите одликувања за храброст, ако нивниот престо

Machine Translated by Google

се наоѓал во една од новите зем и. Во ниците што се враќале ги ставале своите медали, крстови и ленти во ковчежиња или зад алиштата за перење. Да, тие можеле да ги чуваат одликувањата за храброст само во темнина; и така понекогаш стар воин ќе а испружеше раката кон нив, кога случа но здогледа, за да ги почувствува, подароците на една импери а, пред да ги врати огорчените ѕвечкачки работи во темно.

Истото му се случи и на еден наредник, ко го заработил златниот медал за храброст на Сан во. Карпати - прво малиот, а наскоро и големиот медал за храброст во сребро, а подоцна во Тирол и бронза медал, а згора на тоа и „Карл-Трупен-Крос“. То беше човек ко изгледаше воодушевен со оруж е, кого ништо не можеше да го задоволи повеќе од тоа да остане со компани ата до смрт, во Галици а или Триент, во Босна или на „Шмелц“, не би го интересирало каде. Но, како Германец, чи а родна зем а беше во сенка на друг импулсивната, далекусежна алчност на наци ата, то зачекори само како знамињата и медалите во темнината и станаа зем оделец, и навистина не беше лош... само што стигна почесто од другите зад алиштата за перење во плакарот за да ги извадат петте медали за да ги остават да ѕвонат неговата дланка.

Machine Translated by Google

То зеде жена, ги обработуваше полињата, роди дете, и кога се раѓаше и виде колку оча но неговата сопруга се бори со породилните болки, како бабицата интервенираше во име на жената ко а викаше „ма ко“ како толку многу што ги видел како умираат на бо ното поле, а потоа, без да биде свесен за тоа, ги скршил петите една од друга, срцето му чукаше силно, а челото му се испотуваше; чувствуваше дека тука не може ништо друго да направи освен да стои на внимание... инаку ќе мораше да се клекне во агол и плачете жално.

Но, како што детето во лулката кркореше, а жената се насмевна пресреќно, благодарно олеснетиот човек имаше љубопитна инспираци а, инспираци а каква што то никогаш не би што би имал ако неговата во ска сè уште маршираше под знамиња и тапани, биде ќи ниту еден водник никогаш немал право да доделува медали и почести на некого; но сега кога во ската и медалите ги снема, а во темнината, то го имаше иде а да се однесува како врховен командант и да а награди борбата што ѝ пркоси на смртта. Ги заврте мустаќите, отиде до плакарот, ги извади петте медали и долго ги гледаше. Биде ќи колената му беа мирни трепере ќи, то беше склонен да го даде сво от на висок и на важен прекрасна декораци а, но потоа помисли дека детето е само дево че; а затресе главата и го избра голем сребрен медал, ко блескаше на бела и црвена бо а

Machine Translated by Google

пругаста лента и а закачи на ма чинатаноќница.
Нека одбие смешката ма ка, нека бабицата ги притисне рацете со зем ено рикање на не зиниот стомак, медалот сега беше наградена и лежеше ден по ден, сè додека жената во детскиот кревет се опорави, на ноќната масичка, и сите што до доа на посета можеа да видат дека наредникот а почитувал сво ата сопруга на ист начин како што и то самиот бил почестен во минатото. Подоцна то не го врати медалот во плакарот. Веќе не му припаѓаше нему, на во ник што стоеше во сенка, што беше и неговото мислење за себе; сега тоа беше сопственост на неговата сопруга, и речиси ѝ замеруваше за медалот. Таа навистина не разбирам, сепак таа мораше да се грижи за одликување на честа од сега па натаму самата, а не во темница се разбира, од каде што до де до израз, круг и трепка ќи како ѕвезда, поради новиот живот. Таа го положи во чини а од сечено стакло на бифето и ете го блескав.

Наскоро се по ави второ дете, а таткото го награди неговата сопруга со малиот сребрен медал, а една година подоцна со бронзениот медал, биде ќи повторно и двете беа дево чиња. Дури и во четвртата година ова не се промени, иако ма ката речиси умре за време на породувањето; но наредникот - сега веќе како вистински генерал, ко исто така често не а согледа вистинската заслуга - воопшто не ѝ а даде

Machine Translated by Google

златен медал за ова, но неговото на мало одликување, „Крстот на Карл-Трупен“.

Кога по ова се роди а петто и шесто дево че, храброста на неговата сопруга се чинеше дека стана нешто обично за човекот, не е вредно за благодарност, исто како што, како што мислеше, некои од неговите сопствени херо ски подвизи останаа незабележани, и затоа правдата бараше да не крева голема врева околу таков благослов на женското потомци повеќе, а дури му било дозволено и да се занимава со ракови и мрмореа за тоа, сè додека конечно, во осмата година, момчето не се роди, толку лесно и без напор, толку брзо и речиси без болка за ма ката, што праведноста го бараше тоа Требаше да ѝ се одземе одликувањето, наместо да му се даде нов; но тоа беше момче, и таму стоеше таткото до креветот со солзи во очите, и го положи златниот медал, на високиот ранг на Австри а, на градите на жената во родилна постела, и таа, ко а отсекогаш се смее а за овие почести, станаа сериозни и плачеа пресреќни за детето, а исто така и малку за медал.

Строго кажано, таа го заслужуваше ова одликување одамна. Но, со оглед на тоа што тоа бараше на многу исклучителни херо ски дела за осво ување на ово медал, а има ќи ги предвид знамињата беа сведоци на толку многу часови што го обликуваат континентот во истори ата, беше точно тоа

Machine Translated by Google

На извонредната награда за храброст беше извадена од темнината и положена на лесното млеко и градите што даваат иднина на ма ка само за едно момче... за она што играта на минливиот човек би била слава и знамиња, медали и

империи, не би секогаш нови усни на момчиња што цицаат

а наоѓаат сво ата прва херо ска храна во толку полни гради.

Machine Translated by Google

Да останеш чист и да станеш зрел

од млад СС-овец на Источниот фронт

Не беше одамна кога а земавме предвид чистотата и зрелоста како нешто чудно; дури и се смеевме на поимите. Не беше ли строгоста на битката нашата прва команда и чистотата нешто за младите дево ки? Но, ние оттогаш се промени а. Сега гледаме со различни очи и повеќе не а црпиме силата за нашите дела само од бурите на младоста. Долготра носта на во ната ни даде подлабока сила на издржливост и строгост. Сега создаваме сила од нештата, на кои порано им се обраќавме никогаш не помислува те. Денес можеме да го видиме нашиот дом, убавината на полскиот цвет и насмевката на детето чии очи се помудри од болката на загубата и свест за опасност.

Накратко, ние пораснавме. Во средината на уништување околу нас, се чини дека единствената цел како суштина на нашите на чисти копнежи и жртви: Ра хот. И патот до оваа цел води низ патот на воинот машкост.

Колку е потешка борбата за нашата цел, толку е понепопустливо барањето за чистота на нашата вол а, интегритет на нашиот карактер и еднозначност на нашиот... однесување. На високиот машки идеал мора да биде отелотворен, ако

Machine Translated by Google

Ра хот треба да се постигне, биде ќи Ра хот претставува Нов поредок на човекот; на семе ствата, на клановите и на поединци. И во ната се води за ово Нов Поредок.

Прво а почувствувавме нишката на целосно исчезнување во оваа во на до на високиот човечки именител за време на битките на исток. Сигурно барањата за зачувување на расата се само зоолошка работа, ако зачувувањето на ариевската духовност и култура не е вклучено во нив.

Сепак, нашиот одговор на уништувањето на човекот во светот не е само во на и отпор, туку и наши сопствени трансформирани животи, а машкоста и чистотата се на силните оруж а во оваа во на. Да, чисто во на високо чувство беа мртвите кои потонаа во Лангемарк во фламанската почва; чисти беа паднатите кои сè уште лежат во необележани гробови на исток; а чисти беа и сите оние кои во часот на на големата потреба на Германи а го послуша повикот од првите години од оваа во на.

Исто така, нашата национална химна „Германи а, Германи а над сè“ треба да се разбере: не како борбен извик на триумф, туку како на длабока обврска за изградба на повисок човечки ред. и како менталитет на гордост, величината на повикот да бидат воини за ово Нов Поредок во светот. Ова менталитетот нè ослободува од манифестациите на декаденци ата, кои ги гледаме на секо чекор: личен интерес, профитерство и политичка маркетиншка работа. Не е прашање на

само одржување на сопствениот список чист заради изгледот - целосно буржоаско размислување - но станува збор за свесно отфрлање на секо а површност како знак на подлост, на двоен говор и неверност како недосто ни во бракот каков што е меѓу другарите, и од сета непристо ност и развратност како забава. Зошто?
Биде ќи сето тоа му отвора пат на непри ателот да влезе и да се упориште. Да се остане чист значи и да се да имаат совест и грижа и да практикуваат љубезност и другарство.

Затоа се бара неотповиклив одговор од секо од нив. нас во однос на секо аспект од нашето битие. Колку повеќе ние да сфатиме дека работиме кон општествен и политички Нов поредок, и колку повеќе а отелотворуваме свеста дека само нашето благородништво лежи во служба на Ра хот, во таа мера ќе ни стане асно дека само тие можат да остварат и задржат доминаци а во ово свет кои имаат се одржуваа чисти - дури и кога се соочуваа со грешки и срам.

Видовме како другари паѓаат веднаш до нас кои беа млад и сосема недовршен. Тоа ни ги исполни срцата со тага и обесхрабрување. Тогаш, сепак, ние
а искусив вистината дека исполнетоста во животот не е функци а на квантитетот, туку на квалитетот на годините, што ни е дадено. Ова е така, биде ќи секо

Machine Translated by Google

жив маж, жена и дете можат да а доби ат круната на живот: да се умре за татковината.

Животот без чиста желба е бесмислен. Затоа длабоко а прифаќаме изреката на Гете: „Да се живее за задоволство е база; благородниците живеат за закон и ред." Ние не можеме точно да знаеме каде се искачуваме во оваа борба и каква форма и состо ба нè чекаат на планинскиот врв погоре, но Ра хот е непосредна миси а, ко а ние може моментално да препознае и исполни. И да биде внатрешно Опременоста за оваа задача бара чистота и машкост.

Обрнете внимание на буржоаскиот во ник, ко го востоличува секо лажен и нечист бог. Можеби таков незнае ќи го презира чистота и машкост, биде ќи сè што то отсекогаш бил изложени се празните форми на овие доблести, а никогаш нивната расно духовна содржина. Во секо случа , само то е вистински човек, ко ги вкоренува нишките на сво ата душа во темел; во кра носта, ко а сама раѓа љубов на семе ството и татковината, во верата во божествениот закон што де ствува во животот на неговата раса и во подготвеноста да продолжи споко но да маршира кон сво ата смрт, затоа што то го знае значењето на таа смрт како на висока жртва за Бог.

Да бидеш господар значи да бидеш зрел, да имаш духовен увид, да гледаш подалеку од надворешниот изглед, да го правиш потребното, и да не се изгуби вербата во процесот. Не затоа што ние

Machine Translated by Google

имаме моќ и оруж е во наши раце, дали уживаме во одреден ранг во ово свет, туку затоа што сме вистински воини за Ра хот. Ова значи дека ние избравме: одговорност, дисциплина, отчетност, почитување и добрина - т.е. да станеш посилен човек и ново суштество, и да не дозволиш светот да го пропишува сво от „закон“ за нас. Ние сме господари, биде ќи стоиме во однос на светот како инструменти во служба на повисок ред. Ова признание нè прави зрели без оглед на возраста. Осумнаесетгодишници на ово начин и преку суровоста на во ната се претвори а во луѓе. Часот на искушението не им се на де како недостаток, туку сведочи дека тие навистина станале зрели.

Machine Translated by Google

Тоа беше доста добар колега

од Ха нрих фон Кла н

На моето патување за Франкфурт, гостилничар во едно село во близина на Јена ми кажа како - неколку часа по битката кога градот веќе бил целосно напуштен од во ската на принцот од Хоенлое и бил опколен

од страна на Французите, кои мислеле дека е окупирана - а еден пруски во ник се по ави во градот. Гостилничарот ме увери дека ако сите во ници што учествувале во битката биле храбри како ово човек,

Французите ќе беа победени дури и да беа

беа три пати посилни отколку што всушност беа.

Еве а приказната на гостилничарот...

Целосно покриен со прашина, ово човек скокнува од сво от коњ пред мо ата гостилница и вика: „Гостилар!“

Кога го прашав „Што има?“, то одговори: „Една чаша раки а!“ и додека го фрла мечот во ножницата додава: „Жеден сум.“

„Бог на небото!“, велам, „Зар не би избегал, при ателе мо ?!“ Французите се блиску до градот!“

„Сега, сега!“, вели то , и додека а става уздата преку вратот на коњот об аснува: „Не сум адела ништо цел ден!“

„Верувам дека си опседнат од Сатана!“, му велам.

Machine Translated by Google

„Е , Лизе!“, викам, а таа му носи шише „Данцигер“.

„Еве!“, и сакам да му го дадам целото шише, па на ко ќе ава.

„Тут, тут!“, вели то додека а брише потта од сво от челото, „Затоа што немам време!“

„Ти си дете на Смртта!“, извикувам.

И повторно велам: „Еве!“ додека му турам пи алок, и ас обидете се повторно да му го дадете целото шише за да може да се вози „Пи и вози! На здрав е!“

„Уште една!“, вели ово човек додека веќе одѕвонуваат ин екциите. надвор од сите страни во градот.

„Уште еден? Не си ли загрижен?“, прашувам.

„Уште еден!“, инсистира то додека а брише брадата и го дува носот од коњот, „Затоа што ќе биде платено во готово!“

Во мо ата душа, сакав то да...

„Еве!“, велам додека му точам втора пи ачка додека то желби. И откако ќе го до аде, му турам трет пи алок и праша те: „Дали сте задоволни сега?“

„Ох!“, се тресе човекот, „Раки ата е добра!“

„Па!“, вели то додека а става шапката, „Што должам ти?“

„Ништо! Ништо!“, одговарам. „Исчистете се, во име на ѓаволите, Французите веќе влегуваат во градот!“

Machine Translated by Google

„Па“, вели то посегнува ќи по чизмата, „Значи, Боже ќе го награди.“ и вади луле со кратко стебло од чизмата и вели: „Испушти ме!“

„Пожар?“, прашувам, „Не си ли загрижен?“

„Оган, да!“, вели то , „Затоа што сакам да запалам луле од тутун.“

„Опседнат си од легии!“ извикувам.

„Е , Лизе!“, а викам дево ката, и додека типот е полне ќи му а лулето, дево ката го добива огнот.

„Па!“, вели то , држе ќи а лулето што штотуку го запалил во сво от уста, „Сега Французите ќе бидат во невол а!“ И додека а туркаше шапката преку очите и а држеше узди, го врти коњот и го извлекува мечот.

„Ти си ѓавол од човек!“, извикувам, „Проклет да сум, маѓепсано разбо ниче! Ќе ти се каже во името на џелатот исчисти се таму каде што ти е местото? Тро ца во ници - нели Ги гледаш? - веќе застануваат на портата!“

„Замислуваш така!“, коментира то додека плука и гледа тро цата во ници со светкави очи. „Ако беа десет, ас сепак не би се плашел од нив.“ И во ово момент тро цата Французите веќе влегуваат во градот.

„Басо Манелка!“, вика човекот додека ги поставува своите мамурчиња кон коњот и брза кон нив; скока врз нив, вистинит како што е жив Бог и ги напаѓа како да го имал целиот корпус на Хоенлое зад него, на таков начин

Machine Translated by Google

дека во ниците, несигурни дали можеби има повеќе Германци во градот, се - спротивно на нивната навика - запрепастени. И пред еден да може да му а сврти раката, то ги треснува трите од нивните седла и ги запленува нивните коњи, а со нив и во потоа прелета покра мене и извика: „Баса Теремтемтем! Па, сега

гледате, господине Гостилничар! Збогум! Збогум! Хохо!“ Хохо! Хохо!“

Гостиларот се чуди: „Никогаш не сум видел такво нешто“. другар во целиот мо живот!“

Machine Translated by Google

Година на об авување

НЕПОЗНАТО

Machine Translated by Google

Цитати

Она што му е дадено на поединецот по природа, то мора да го предаде како придонес за неговиот народ. Може само биди еден во оваа заедница; тоа расте од исполнување на сопствената, доделена, на висока должност.

- Адолф Хитлер

***

Сите народи што се бореа во Втората светска во на им оддаваат почит „непознатиот во ник“. Во Париз то почива под „Триумфална капи а“. Во Лондон го преспива сво от последен сон под црниот мермер на Вестминстерската опати а. Во Берлин то престо ува во палатата на Ра х-канцеларот. Германи а е единствената зем а во ко а „непознатиот во ник“ не е мртов, но живее.

- Фредерик Боек

Шведска академи а, Стокхолм

Machine Translated by Google

Кога ќе заврши во ната, ќе доживееме чудно работи. Во Европа ќе биде создаден нов поредок и ќе работи ќе го заземе местото што го заслужува. Еден од необичните манифестациите ќе бидат такви што повеќе нема да се гледаат Америка како нов свет, наместо Европа како нов светот и Америка како стариот.

Според данскиот весник „Фадреландет" од 22 уни, 1941, бро 170, овие зборови неодамна беа кажани на американски новинар на „Хирст Прес" од страна на во водата од Виндзор, поранешниот англиски крал.

***

Национал-соци ализмот формира народна заедница ко а започнува со детето и завршува со старото лице. Не може да се замолчи оваа гигантска симфони а на германскиот живот.

- Адолф Хитлер

Machine Translated by Google

Неразбрано другарство

Другарството е полиморфно како и животот. Ил адакратно се примерите што го прикажуваат тоа. Тоа е врската што ги зближува вистинските другари. Без вистинско другарство, вистинската во ска е незамислива. Но, таа секогаш служи на повисока цел, на целината, на заедницата. Не зината морална Силата доаѓа од силното срце, од одговорноста, од непоколебливото чувство на судбинско врзување за народ и татковина. Каде што отстапува од ово морал концепт, то добива егоистична наметка, то е морално погрешен и штетен за заедницата.

Секако SS-Obersturmfuehrer ко служи како депо командантот подлегна на таквото неразбирање другарство. Кога беше откриено дека во рамките на неговиот команда блага никот да заклани неколку свињи без овластување и неправедно дистрибуирано или испратено големи количини месо, то не а проверил грешката, туку се обидел да вли ае врз истрагата службениците да се воздржат од понатамошни истраги. Понатаму, то ги натерале вклучените СС-овци да дадат из ави под заклетва дека не добиле никакво месо.

Касиерката беше осудена на затвор, а депото командант - за непри авување на кривичните дела на

Machine Translated by Google

подредени и измислување лажни извештаи - во затвор реченица.

Однесувањето на блага никот претставуваше сериозна штета на германскиот народ. Командантот на депото - надвор од погрешно разбрано другарство - се обиде да ги скрие злоупотребите наместо да обезбеди ред. Секо што ги прикрива им штети на сите луѓе и го поткопува сопствениот авторитет.

Machine Translated by Google

Последната вол а на еден СС-овец

Каплар на СС Лео Р., во цивилен живот, асистент учител во голем шлезиски град, починал во воен болница како резултат на повредите здобиени на Источниот Фронт. То остави зад себе еден вид „последен тестамент“, писмо до неговото семе ство, кое го напишал денот кога се приклучил на Вафен СС. Ова писмо покажува длабок увид во погледот на животот на еден примерен националсоци алист, просветен работник. и во ник. Припаѓа на вечните завети на верата на нашето време, што ќе има примерен ефект врз идните генерации и да им покажеме и об асниме делата на нивните татковци.

Ако треба да останам на бо ното поле или да се вратам во состо ба каде што сум неспособен за расудување, тогаш можеби ова Последниот завет служи како резиме за моето семе ство и клан.

Не сакам да се по ави конфликт поради матери ални причини работи. Подоцна ќе има германско право, во кое срцето исто така го прави она што е исправно. Тоа е веќе насока. Сакам, во врска со сите прашања за светоглед или идеологи а, работите да одат како што се договоривме ас и сопругата. Јас особено не посакувам мешање во идеолошките образование на децата. Сите ние стоиме во голема рака

Machine Translated by Google

на верата што а имаме и ќе продолжиме да се обидуваме да а формираме. Животот на нашиот народ е свет за нас. Сакаме да го следиме прекрасното правило, да бидеме еден народ, тоа е религи ата на нашето време.

Сакам моите роднини да имаат некаков знак за паметење мене од. Во нашиот клан, срцето е толку силно, така што еден праведен Мерката природно ќе се на де.

Од се срце посакувам мо ата сопруга да се преомажи, ако таа верува дека пронашла нов животен другар. Познава ќи а, знам дека и децата ќе на дат добра судбина.

Ги молам при ателите од нашиот клан да бидат кумови на децата и при атели на семе ството... да го исполнуваат законот на вистинското при ателство, кое го прави човек среќен.
и давање.

Сакам моите деца да а препознаваат сво ата ма ка како сво а... на скапоценото богатство, ко им дал живот. Освен тоа, народот треба да биде закон и насока. Тие секогаш треба да бидат едноставни, ло ални и верни.

Им благодарам на сопругата. Зборовите се премалку. Можеби знае дека моето срце е трогнато кога ќе помислам на прекрасното длабочина што таа а даде во мо от живот. Исто така се надевам дека судбината ќе дозволи ѝ да го добие она што ми е одбиено. Може
Грижата и болката брзо исчезнуваат. Нека мисли на мене
со радосна гордост. Таа даде повеќе.

Machine Translated by Google

Драга сопруга! Размислува за нашето поминато време заедно и продолжи со полна пареа. сила во иднината. Ако постои свето спасение, тогаш тоа е снабдено со крвта од моето срце.

Почитува те ги предците. Бидете верни на народот. Нека нашиот народ на де среќна иднина.

Исто така, им благодарам на моите родители, кои честопати мораа да страдаат поради мене. Нека знаат дека сето ова се случи додека ас се мачев да ги раз аснам подлабоките аспекти на моето постоење. Мо ата љубов секогаш ќе им припаѓа ним.

Нека сите почувствувате како ви а подавам раката, за да ви силата ќе расте и ќе бидеш среќен. Верува ми, мо Желбата на срцето е секогаш да те види среќен, така нека биде.

Во пресрет на патувањето на кое ми е дозволено да се приклучам долгите колони на оние за кои само делото е важно.

Лео Р.

Machine Translated by Google

Човек стои сам во ноќта,
оптоварени со тешка работа,
то размислува за часовникот,
на мртвите другари.

То чувствува дека неко оди кон него,
во ник од други денови,
кои веќе а претрпеа на горчливата судбина,
и тивко го слуша како вели:

Другар!

И само ово еден збор.
Тие молчат и гледаат.
Вториот оди, како сенка, далеку,
само во раните утрински зори.

- Патувањето
од Хериберт Менцел

Machine Translated by Google

Во врска со

Однесувањето на во никот

Кон странски жени

Ти си СС човек. Тоа значи дека не си платеник ко е регрутиран да се бори за нешто едноставно за плата, дури и ако тоа не е од друга важност за вас. КАКО СС човеку, ти ги претставуваш СС, заедница, ред. во вашиот народ, чии посебни задачи се одржување на чистотата на крвта, воздигнување на вредноста на расата. Кога стоите во туѓа зем а, со оруж е во рака, имате дво на должност: мора да претставувате тво от народ и ти мора да бидеш достоен за СС.

Сепак, се однесуваш недосто но кога - носиш униформата на Фирерот со значките на Вафен СС - трча те наоколу во таверни и ресторани со тие дево ки и жени кои не а делат болката и грижата на сопствениот народ, кои не а забележуваат болката на сво от народ, едноставно затоа што им недостасува какво било чувство. Ова не се присто ните жени и дево ки на овие странски луѓе. Тоа е нешто што можеш да го земеш здраво за готово. За тие дево ки чии браќа и оние жени чии сопрузи имаат би биле поразени од вас и вашите другари сигурно би не сакаат да те прегрнуваат. Исто така знаеш какви штети може да ти се случат од таква невнимателност асоци аци а.

Machine Translated by Google

Како можеш да го бараш правото на неизбежна тврдост, ако се препуштиш на себе? Како можеш да одржиш асен став и правилно држење, ако го изгубите самопочитувањето? Многумина од вас имавте можност во оваа во на да преземете повеќе одговорност отколку што некогаш би можеле имате во мирно време. Сите мора да се докажете досто ни на оваа одговорност. Знаеме дека сте храбри во во на. Но, исто така, мора да научите да бидете смирени, дисциплинирани и умерено, дури и кога не стоите во формаци а. Тоа е она на што се надеваме за доброто на иднината на нашиот народ.

Што треба да направите откако ќе ги прочитате овие редови? Ќе ти кажам. Мора да имаш бистри очи и искрен срце. Знаеш што мислам. Знаеш како го мислам ова. Можеби го познавате и ово или оно другар ко не се однесуваше како што требаше. Досега, само изгледаше и помислив дека не те засега. Верува ми, тоа те засега тебе. нè засега сите нас. Прво обиди се со начинот на вистинско другарство: одведи го при ателот настрана и зборува те со него асно и разумно. Кажете му што е тоа значи. Кажи му за кобниот час што го наоѓа нашиот народ себеси внатре. Впечатете го дека Фирерот не може да се откаже од ниту еден човек.

Секогаш има те на ум дека месеците и годините што ги носите униформата со SS Runes ќе остане незаборавна за остатокот од тво от живот. За Германец, ова се на одлучувачки години во животот. Не само затоа што младите СС

Machine Translated by Google

волонтерот созрева во маж, или затоа што неговите гради

станува поширок, или неговиот чекор е посигурен, или неговиот вид е

поостар. Неговиот дух исто така се формира. И то учи во заедницата на

СС нешто што секогаш ќе остане со него: ред, дисциплина, совесност,

точност, жртва и чувство на должност кон заедницата. Дали

не го расипува ова сеќавање со тоа што нема да ги извршуваш своите должности на начинот

вашите луѓе очекуваат од вас. Ако го игнорирате ова, вие

повредува се себеси повеќе од ко било друг.

Имаше еднаш време кога се изговараше „правото на

„сопствено тело". Тоа беше периодот што го даваше сво от благослов ако

црнец се ожени со бела жена или ако

Германец се оженил со Евре ка - времето кое исто така го заштитило

оние кои го убиле нероденото дете во телото на неговата ма ка ако

неговото пристигнување би им предизвикало непри атности на родителите.

Шампионите од тоа време, кои веќе ги совладавме преку борбата на

Фирерот во Германи а, сега тврдоглаво сто ат на сите фронтови против

нас.

Ако веруваш дека можеш да правиш со своето тело и сво ата крв, што

и да посакуваш, тогаш...

помогнете им на непри ателите на нашиот народ и на нашиот поглед на светот.

Ти си господар на себе во реалноста само кога ти...

може да донесе доволно сила и гордост за да живее според законите според

кои вашиот народ, вашите СС и вие самите

се склопуваат.

Machine Translated by Google

Ко и да си а расипе крвта,

го уништува сво от народ.

Machine Translated by Google

На приватните работи на поединецот се на ...

авни работи на заедницата. За на важните

нешто е одлучено во нив: физичкото постоење и

иднината на нашите луѓе.- Вилхелм Пле ер

Machine Translated by Google

На детето

Дали има подлабока радост од радоста да имаш дете? Дали познаваш некое? Јас не! Тоа е радост за окото. Радост за увото. Радост за твоите галливи раце. Тоа е љубезен ритам за...
твоето срце. Да, тоа го движи целото твое постоење така што немаш збор за тоа. Секако нема подлабоко
загриженост.

Грижите се многубро ни.

Детето кое ви е родено и кое се развива и расте како што сака неговиот внатрешен дух, е дел од вас. Но, сепак си оди по сво пат. Се чувствувате одговорни и сепак можете да го направите тоа. ништо. Ниту да му помогнеш ниту да му наштетиш. Ти продолжуваш себеси во детето, но сепак се однесува според своето
вол а. Ко а загриженост може да биде поголема?

И никогаш не запира. Загрижени сте за неговата природа и дали ќе биде добра. Загрижени сте за не зината
здрав е. Загрижени сте за неговите грешки. Вие сте
загрижен за неговите достигнувања. Вие сте загрижени
за неговите избори. Повеќе сте загрижени за неговиот живот отколку твоите. Дури и си загрижен за неговите грижи.
Толку длабока, толку бескра на, толку сеопфатна е тво ата грижа за вашето дете.

Machine Translated by Google

Но, и вие самите станувате многу подлабоки преку вашето дете. Вашата посветеност и грижа за детето е вашата та на животна вредност. Оваа вредност е вашата безимена радост.

Оваа радост е твоето безимено задоволство. И ако твоите грижи се отстранат на то начин што се покажуваат како непотребни, кога се смирено затоа што она што е вознемирено посакувано доаѓа до помине: Ако преживее, ил ада мали никулци никнуваат токму како на пролетно дрво, неговата добра природа е како зората на добар ден. Вашето безимено задоволство го наоѓа своето крунисување со радост што можете да а почувствувате во самото тело. Вашата радост се издига во асна светлина на вашата свест за вредноста на вашето дете. И ова преминува во славното царство на гордост - каква радост може да биде подлабока од тоа?

Слушате други работи за дете. Слушате дека е товар. Слушате дека тоа е одговорност. Вие исто така слуша те работи што се поздрави и исправни. Слушате дека станува збор за убедувања. И, она што е секако на неоспорно од она што го слушате - тоа е должност кон народот, тоа е чин на одговорност и признание за доверба.

Но, ти велам, мудро е да имаш дете без... друга причина освен љубовта. И дека го сакаш своето дете од никаква друга причина освен од радост.

Machine Translated by Google

Работата а почитува жената како што го почитува мажот. Детето,

сепак, а облагородува ма ката.

- Адолф Хитлер

Machine Translated by Google

Бог живее само во гордите срца

Писател од нашето време, чие дело е високо ценето.
пофален од наци ата, го напишал како свое верување немилосрдниот
зборови: „Само луѓето на кои им е потребен Бог го бараат Бога. Ко и да е
нема потреба од Него, не го бара. Дури и оние
кои го сметаат Бога, имаат потреба од него.“ Само луѓето на кои им е потребен
Бог го бара Бога... дали е тоа така? Дали Бог, како и да е,
него, Богот на оптоварените и исполнетите со
темнина во животот, измама? Нешто што паметно го измисливме за да
се справиме со светот, со ко не сме задоволни во неговата вистинска
форма каква што навистина е? Дали молитвата
секогаш барање, чин на утеха на нашата немоќ?
Многи се молат за да побараат, а многумина се молат за да дадат
себеси се утешуваат - но Богот на утехата не е наш
Бог.

Кога го признаваме принципот: „Бог живее само во горди срца“,
тогаш мислиме на различен Бог од оно што утешува, или барем на
поинаков начин на
што се однесува на него. Биде ќи веруваме дека Бог и храброста
и силата навистина оди заедно и дека тие мажи
исто така, го следат Бога оние кои немаат потреба од него, барем додека не бидат надвор од
страв.

Machine Translated by Google

Можно е еден млад човек, откако помогнал на група другарите херо ски се спротивставуваат на непри ателските сили и страдањата горчливи часови што висат на конец помеѓу животот и смртта, дека таков човек, откако опасноста ќе помине, би ги изрази своите чувства со плач, навистина дека би проколнал! Сепак, поверо атно е дека то би се молел, и навистина, на многу страствен и ревносен начин. Трогнати сме не толку од тоа дали и што лицето кое има толку трогнат вели - трогнати сме што еден човек во На сериозните моменти од животот сѐ уште изгледаат со страхопочит нешто поголемо, врз една несфатлива целина, и потврдува семоќна вера. Човекот се издига над таквите видливи, разбирливи, корисни работи. То се крева себеси пред сите индивидуални работи и постигнува свест на светот, на мистериозното знаење за несфатливо искуство во кое сме родени и од кое сме искинати од смртта на одреденото време час без да биде прашан. Силата и големината на човекот, сепак, е во тоа што е роден без вол а сво , а сепак не живее во произволно постоење. Дури и во неговите рани години, то е сѐ похрабар, како то гледа на ова постоење како на трагач, прашува ќи 30, 60 или 90 години живот всушност значат. А тоа е следново: ло алност, љубов, другарство и храброст.

Тоа е милоста и проклетството на човештвото што на ова ден, нико не нашол лесен одговор на прашањето или

Machine Translated by Google

на такви мисли. И нико да не може да ги прона де. Бог не е „x“ ко може да се пресмета со прецизна сигурност од каков било вид пресметки. То не е едноставен факт за нас, обичните луѓе, туку прашање. И да можеме одново и одново да го поставуваме ова прашање, да бидеме свесни за сигурноста на нашето постоење, за условите на нашето

постоење, без да биде разбиено од овие мисли,
и без да бидеме исцрпени од нив... тоа ни се чини како на убавата и на плодна храброст на духот, што можеме да а замислиме.

Не значи многу само да се живее. Сè што се раѓа поминува низ краток период до смртта и се бори за храна, засолниште и пи алок. Таков чекор надвор од ово круг на
живот, слободно да го потврдиш или да го негираш, тоа е гордоста и способност на нашата човечност. Стануваме вистински луѓе преку оваа благородност и преку оваа гордост. Нема точка во ко а мислата завршува. Секо што се осмелува да има такво здраво и радосно чувство за светот и за Бога во своето срце е навистина чудесно строг и буден. Како треба да стане буржоази а,

мало или ниско? Постои ниво на нештата до кое то мора
повторно и повторно се крева и се бори до: Не е
него, туку целото создание толку широко и толку длабоко како што е тоа
се по авува ка мажите.

Ни е потребна таква радост и искрено признаваме дека ни е потребна, имено издигнување од премногу-

Machine Translated by Google

упорни и премногу плашливи. Сакаме да бидеме

непри атно и незадоволно, како на кра от да би

откри те ги облаците и морињата, откри те а та ната на

животот со своите стотици ил ади и милиони

манифестации. Ги прашуваме ѕвездите, ко ги стави во нивната

прекрасна игра на изгре сонце и паѓање? И ги прашуваме

вода, во чии далечини и длабочини сака да

проток? Доволно сме силни за да не бегаме

од вечното „од каде“ и „каде до“, и ние

Не го прифаќа те дури ни на точниот опис на природата како

целосно исцрпено об аснување на не зините причини.

Нашата страхопочит кон длабочината на светот не треба да

биде одземена од фактот, дури ни од борбата за голоти а

постоење. Не сакаме да станеме ниту медитативни

природи ниту поделени луѓе, туку сакаме да го прифатиме животот

со слободен ум, секо дневното и честопати толку горчливо,

како и она што фрла светлина и дава смисла. Богот на кого му

а даваме нашата доверба е во согласност со нашите срца.

То е нашето срце и го познава нашето кога е отворено и

потврден во светот.

Бог живее во нас, затоа што посто ано истражуваме

духот на силите во неговиот свет и се стреми да ги направи

нашите. Не е ли потребна прекрасна гордост и чесна храброст

за да се преземе такво осво ување на светот и на Бога? Не е ли

потребна и благородна цел.

Machine Translated by Google

посто   аност и свест за да се наметнеме како мажи

пред моќниот Бог?

Го фалиме Бога и Неговото светско создание со поголема верност толку повеќе горди и самоуверени изгледаме во него. Насмеаното око, агилниот чекор, духот што е навистина способен да се радува и да се воздигне, вистинска младост, вистинска машкост, непоколебливост, љубов, другарство, тоа се носителите на Бож   ите знамиња. И тука повторно се придружуваме во духот на авторот, кого го споменавме на почетокот и ко   а заврши потврдата на своето поетско верување со овие зборови, кои претставуваат должност за сите нас: „Бог го носи во светот човекот“.

Machine Translated by Google

Семоќниот ќе биде праведен суди а.

Сепак, нашата задача е да а исполниме нашата должност,

За да можеме да застанеме пред него

како творец на сите светови

според законот што го даде,

законот на борбата за егзистенци а.

- Адолф Хитлер

Machine Translated by Google

Ла фтере и Светско дрво

Трансформаци а на ариевски симбол

Сè уште има области во Германи а каде што сè уште може да се види надгробни споменици од 17 векТИ век, по ко смртта на личноста е прикажана на многу специфичен, но просветлувачки начин.

На пример, на надгробната плоча во рел еф се гледа букет цвеќиња, грмушка што расте со густа и прекрасни рози. Смртта во форма на скелет седи веднаш до неа кон него и со саркастичен израз го прекинува на убавиот цвет. Нико не може да не го разбере Значењето на оваа слика: исто како што цветот е презриво скршен и отстранет од животниот тек што управува и со него и со грмушката, на таков начин умре и оваа личност, за ко а стои ово надгробен споменик.

Понекогаш тоа е нежна меланхоли а, фина и речиси помирувачка диспозици а, ко а е претставена во ова слика. На други надгробни споменици, тоа е диво, речиси измамничко потрес. Смртта секогаш се прикажува како грд скелет, ко сече дрво. Длабоко парче веќе е исечено од дрвото. Деструктивниот резултат е асно.

Други слики го покажуваат дрвото веќе паднато. Потоа молња се урива од облаците. Во секо случа ,

Machine Translated by Google

се слуша асната порака: „Како што падна дрвото, така ќе паднеш и ти, чедо родено од тело!“ Нема сомнение дека дрвото овде е наменето да го претставува дрвото на животот на починатиот и дека животот на ово симбол е претставник на животот на личноста и дека неговото уништување значи смрт на лицето на кое му припаѓа.

Човекот и дрвото се прикажани овде во длабочина меѓусебна врска, со длабока внатрешна врска. Дрвото не е слика на реалноста, не е приказ на природата или културно дело за естетско разгледување. Тоа има значење, кое можеби повеќе или помалку свесно се разбира во умот
од 17-те ти дрвосечач од век - всушност датира од исконски длабочини на нашите верувања. Широката дистрибуци а на Оваа иде а за ова „дрво на животот“ може само да се претпостави овде. Митологи ата датира од на раните почетоци на Индоари ски традиции, назад кон светското асеново дрво на Игдрасил. Дрвото продолжува да живее во сагите за куќното дрво, дрвото чувар и дрвото што е засадено за новороденчето. Човек може да го посомнева дури и во ба ките, како што е при атната за смреката или за аболката на животот.
Се наоѓа во песни и обичаи од ма ското дрво до Бадникарско дрво, кое е заковано на покривот на куќата и се чува во текот на годината. Во секо случа , животот на една личност во семе ството е мистериозно поврзан со цветањето на такво дрво. Затоа, тоа е всушност „дрво на животот“.

Machine Translated by Google

Може да изгледа дека тажните, жални 17 ти век, ко толку често и толку болно го доживуваше измамничкото чинови на смрт, можеби би можеле да бидат точката на потекло за приказни за такви паднати дрв а. Но, тоа не е така. Концептот од смртта, сечењето на дрвото на животот, датира многу одамна порано. Дрворез во песните на Себасти ан Брант, произведени кратко по 1500 година, веќе покажаа таков слика. Интересен е фактот дека ова дрво не претставува еден човек, туку многу луѓе кои седат на дрвото и кои паѓаат од него во ров пред дрвото, кое веќе е исечено, да падне.

Последната слика од смртниот танц на Никлаус Мануел е уште по асно. Многу луѓе седат на опколеното дрво. Тие се соборени од Смртта со стрели. Тука, како веќе споменавме, трите не го претставуваат животот дрво на една личност, туку на цел клан. Ова е дури по асно во отпечаток на ма сторот од свитоците од околу 1470 година. Тука дрвото на животот е навистина светско дрво, Во него седат луѓе внимателно распоредени во тристепен редослед, што само по себе претставува претстава за добро уреден свет.

На врвот го гледаме свештенството, а потоа под него светски господари, цареви и кралеви, господари и грофови. Под нив се граѓаните и селаните. Во доцниот среден век, а гледаме вековната поделба на човечкиот свет во трите класи познати по употреба од поемите и филозофиите на индогерманските народи.

Machine Translated by Google

Дрвото, сепак, не се сече. Го гризат две животни, дење и ноќе, и стои во брод што плови по бранови, симбол на вечното течење

време. Смртта го крева сво от лак и ги соборува луѓето од дрвото со стрели.

Ова дрво е многу повеќе од дрво на животот, и е... исто така многу повеќе од „дрво на класи“, како што беше неточно наречено. Всушност, тоа е светско дрво, кое ги перцепира сите луѓе по асен редослед. Недалеку од ова е мислата за нордискиот светски асен во чии гранки живеат богови и луѓе, како и за други индогермански светски дрв а. Тие обезбедуваа не само живеалишта, туку и делеа среќа и благослов. Денес, се разбира, ние

може само не асно да го почувствува прекрасниот мит, ко оди назад во исконските длабочини на нашата раса, далеку во далечното минато. Неговите трансформации можат асно да се видат следеше по неколкуте реликвии што ги имаме овде.

Во доцниот среден век, сè уште постоела трага од нордиската величина, сè уште се чувствувал митскиот поглед на светот во прикажувањето на светото дрво. Поедноставно, понадворешни, погруби... но сепак полни со значење се подоцнежните портрети во книгата на Себасти ан Брант и во Бернеровиот танц на смртта. Потоа значењето значително се менува. Виталноста се повлекува. Поединецот, ко ретко се гледа во портретите на животните дрв а од средниот век, доаѓа во преден план, и заедно со ова

Machine Translated by Google

Индивидуализмот станува поедноставен, полесен за разбирање: сликите стануваат емотивни, па дури и сентиментални; будат сочувство, тага и сожалување.

Конечно, значењето целосно исчезнува. Гледачот ги вреднува таквите прикази едноставно како алегории, чи а убавина и естетски ефект што го восхитува. Со тоа трансформаци а на ово стар симбол на светско дрво и животното дрво завршува. Сè што ни останува е да чувствуваме нашиот пат назад во далечното минато користе ќи постоечки артефакти и да а почувствуваме нивната величина.

Machine Translated by Google

Ние како поединци не сме ништо друго освен лис а на дрво. Денес се зелени. Еден лист е поголем, друг е помал. Потоа еден овенува, а потоа друг. Но тоа не е важно ако само дрвото остане здраво!

- Адолф Хитлер

Machine Translated by Google

Храброст за радоста на животот

Ко и да шета низ опустошените улици на бомбардирани градови, ко и да ги погледне и да се згрози од нив урнатини од замоци и цркви, во кои чувството на живот големите периоди се одразуваат, секо што ќе погледне во безднатa на срцата што смртта ги отворила... то може сметате за дрско да зборувате за радоста на животот како една од непобедливите сили на човечката душа. Можеби ле мот има на големо право да го прави токму тоа: Не само заради удобност, туку и од живото чувство на реалноста од ко а радоста на животот стои во контраст со непресметливото и темнината, да, кои сами по себе прават ги подносливи. Во неделите од новата година, можеше слушнете ги звуците на вревата и вревата на карневалот прослави низ нашите прекрасни градови. Улиците кои некогаш беа полни со радосни толпи сега се покриени со пепел од уништени куќи. Наместо украси, се гледаат урнатини како се креваат над нашите глави.
Мажите кои некогаш пие а од чашата на животот сега лежат под зем ата или се борат со своите сиви и сега сериозни лица во осаменоста на битката за постоење европска култура. Жените избегале далеку во

Machine Translated by Google

дворови и села. Каде останува светлина, мисла, што може да нè врати кон радоста на животот?

Можеби треба да разговараме за тоа што е вистинската радост во животот. Ко го бара само во надворешен израз, тешко дека ќе го на де во во на. Ко се грижи само за донекаде суровото матери алистичките задоволства ќе бидат разочарани од ретки остатоци... и тврдат дека речиси ништо нема вреди да се живее уште, или да се фалат овие животи за нив или да се сака. Подлабоката радост на животот, сепак, не зависи од времето и судбината, ниту од потребите и горчината. Тоа е едно од оние тивки чуда што Бог им ги дава на оние кои се свесни за неговото постоење. Не може да се фрли врз нас однадвор. Живее во нашата суштина и нашето битие; живее во нас. Човекот ко го има е богат дури и ако оди во партали и живее во зем ени пештери. Ко и да живее во палата и ги има сите скапи украси во животот, сепак е на сиромашниот гостин на оваа зем а, ако нема вистинска радост во животот.

Започнува со едноставна свест за постоење. Има мажи кои по добар ноќен сон, гледаат во нов ден и се жалат затоа што сто ат пред работа и задачи. Други се авуваат по неколку часа немирен сон со тешко разбирливо чувство на задоволство, задоволни од реалноста на нивниот живот, а можеби едноставно затоа што им дава здив, вид, чувство, слух и размислување. Во ната ни покажа на неверо атен начин

Machine Translated by Google

дека нашето задоволство од едноставните работи во животот може да биде многу подлабоко и познача но од некогаш толку фалените „задоволства". И ова покажува вистинска скромност и капацитет за силни чувства. Ко можеше да му об асни на во ник дека ништо повеќе од
чист кревет, тенко покриена маса, да, кратка дремка, чаша вино, убава слика или привлечна дево ка што поминува покра нив можеше да го исполни со таква радост? И кога бевме дома, малку здодевни и стоевме пред полна полица со книги, бара ќи по една книга за еден тивок час... ко можеше да ни каже дека еден ден ќе можеме да го заборавиме светот и себеси, во ната, нечистоти ата, страдањето
па дури и смрт... затоа што при атна случа ност во
напуштената куќа на исток ни обезбеди лошо
искината копи а од книгата на Елхендорф? Ко можеше да
нѐ натера да веруваме дека еден ден, во темен бункер, на влажен студ и опустошен од инсекти, ќе можеме да а слушаме мелоди ата на Моцартовата „Волшебна фле та" под слаба светлина и дека ќе западнаме во сон за вечната убавина на светот.
и да ги заборавиме сите ужаси околу нас?

Во такви моменти, радоста на животот свети наоколу е како молња... или како меката светлина на летен за дисонце.
Додека некогаш одевме по добро осветлените улици на градот бара ќи задоволство, сега речиси го губиме здивот гледа ќи а с а ната убавина на ѕвездената ноќ, ко а чудно се рефлектира на месечината, а тоа ни дава...

Machine Translated by Google

ни всадува внатрешно чувство на припадност кон универзумот. Нико не може да биде постраствен следбеник на радоста на животот од едноставниот во ник, ко е протеран низ вечниот оган на борбата, ко поминал низ ѕидот на смртта и ужасот и ко одеднаш е без зборови кога стои пред тишината на вечерта и ги гледа жетвите.

нежно гален од тивок ветер. Во такви моменти, то чувствува во чукањето на сопственото срце, славниот и прекрасен живот што му е даден. Потоа низ него тече радост, ко а не може да се спореди со ниедно друго задоволство на оваа зем а. И така, изгледаме прилично скромни, но само по изглед, биде ќи таквата скромност во исто време е на високото барање што можеме да го побараме од

живот.Во ово час, кога судбината на во ната е на тешко ги тестира нашите срца, и дома и на фронтот, тоа Се чини дека е безнадежен обид да се зборува за радоста на животот. Но, храброста ѝ припаѓа на радоста не помалку отколку на борбата и смртта. Да се надмине смртта значи да се стекне радост. Без тоа, нашите души одамна ќе се срушеа под големиот товар на нивните тешкотии. Без тоа, жените дома одамна би биле принудени да влезат во на темната, неизбежна депреси а. Оваа радост за животот стои како с а но „сепак“ над нашиот народ ко е во тешка положба, против ко бомбите и фосфорот се бескорисни. Парче детство живее во него. Самодоволно фалење и слепо

Machine Translated by Google

амбици ата му е чудна. Љубовта кон природата и кон луѓето, кон животните и кон цвеќињата, кон музиката и кон стих, за слики и за уметност во камен и метал се дел од тоа. Нè учи дека секогаш кога ќе изгубиме нешто, треба да погледнеме на она што останува. Нè учи да препозна те го значењето во секо тест.

Ко би а негирал радоста што а наоѓаат сопругот и сопругата за време на нивните заеднички денови на одмор. Ко може да тврди дека - за време на изобилните денови на мир со неговите секо дневни задоволства - то бил во можност толку длабоко да а почувствува љубовта на сво ата сопруга, радоста од раѓањето деца и дел од сигурноста? И дури и ако судбината ни го одземе она што е на драги, желбата повторно да помогнеме нè враќа назад во прегратките на животот.

Machine Translated by Google

Чудната средба на кралот Олаф

од Вил Веспер

Еден ден кралот Олаф Тригвасон и неговите луѓе отплови а ужно по должината на брегот на Норвешка во бродот „Лонг“ Зме “. Кога стигнале до ф ордот Нидарос, мажите мораа да веслаат, биде ќи ветерот беше премногу слаб за да ги наполни едрата. Но, кралот не брзаше. Беше расположен и правеше секакви трикови за сво от мажи. То се бореше во лажен дуел со сво от носач на знамиња, Улф Црвените. Прво, тие се бореа на вообичаен начин со меч во десната рака. Потоа со мечот во левата рака. И конечно со мечеви во секо а рака. Секо пат, кралот напредуваше до таблата. Тоа беа знача ни игри. После тоа, кралот Олаф се качуваше на оградата на бродот и одеше по неа додека жонглираше три ками без корица. Нико никогаш не го видел кралот промашување или пад на кама во морето. Мажите веслаа со повеќе ентузи азам и смеење.

Кралот Олаф седеше меѓу своите луѓе на задната палуба и зборуваше за ова и она. Таму седеше Колб орн Маршал и Торшта н Охсенфус, Арн Шаце од Јаемтланд и Берсл Силните: мажи од цела Норвешка, од Исланд и од островите на запад, одбран тим, згодни момци полни со сила и храброст. Еден

го виде тоа. Нико немаше над шеесет години, освен епископот Сигурд, и нико под дваесет, освен А нер Богеншутлер, ко имаше само осумнаесет години, но на добриот стрелец во целата зем а.

„Сега а држам цела Норвешка во рака“, рече кралот, и то посегна со десната рака кон небото, како да фаќа ќи нешто што другите не можеа да го видат. „Затоа што „Го примивте од Бож ата рака“, коментираше Епископот Сигурд во сериозност.

„Да“, се согласи кралот, „од Бож ата рака, а не од тво ата, владико. Ги принудувам сите да му се поклонат на Христос, луѓе од сите покраини: Стравангер и Хардангер, Вик и Соње, Вуре и Рамсдален, провинциите на море и во планините, а сега и Хелгеланд и Апланд. Тие беа на тешки за пробивање.“

„Но, ти имаш и на остри заби за тоа“, се вмеша Скле д Халфред, Исланѓанецот. „Многумина имаат ги почувствував.“

„Тоа можеби е вистина“, одговори Олаф, „но сега Норвешка е еден Ра х и (црковните) ѕвона би ат низ целиот Ра х.“

„Признавам“, се согласи Халфред. Се насмеа малку и додаде „Исто така, признавам дека ми е тешко да се навикнам на тие ѕвона. И многу други се чувствуваат исто, дури и ако не го кажуваат тоа.“

Machine Translated by Google

„Имаш чувствителни уши, биде ќи си ск алд“, одговори Кинг. Олаф.

Но, Халфред покажа кон своето срце и рече: „Тука, кралу Олаф, седи неко што не сака да го чуе тоа. Христос ни требаше премногу време пред да до де ка нас. Сите ние научивме уште нешто од нашите ма ки.“

Кралот Олаф го гледаше долго време. Потоа рече: „Каде што би ат камбаните... таму е Ра хот и Кралот“ владеење.“

„Што го примивте од Бога“, се вмеша епископот. повторно. „Еден е господар. Оно на небото.“

„И еден е крал во Норвешка, бискупе“, возврати Олаф. „Човек мора да биде господар и мора да биде крал, освен ако...“ зем ата ќе стане плен на странски кралеви. Секогаш запомни го тоа.“

„Треба да има само еден крал во Норвешка и...“ острови“, рече Халфред. „И само еден треба да биде господар во ра от. Но, сепак ми е жал за сите оние што мораа „остави сè“, и полека покажа со раката кон планините, потоа преку небото и конечно надолу кон морето. Сите знае а што мисли.

Владиката Сигурд го погледна луто. „Тие заби ќе „сè уште мора да касам често и да касам многу“, коментираше то , „Пред овие идоли и волшебници да бидат принудени да заминат цела Норвешка“.

Machine Translated by Google

Сите погледнаа кон Олаф за да а видат неговата реакци а на Халфредовиот смели зборови. Но, неговото срце беше лесно и добродушно денес, расположение кое ги плени сите.

Смее ќи се, ги покажа забите и извика: „Норвешка, татковино!
Да му е на Бога, ко ни а даде да владееме.“
Ќе го држиме цврсто со забите. Нико нема да го искине.
од нас, сè додека сме живи.“

„Да живее кралот Олаф!“ извикаа мажите. И Халфред почна песна за ово час:

„Претчувствува ќи го
бо ното време, кралот патуваше кон уг...“

Бродот се лизгаше близу до брегот во ф ордот и наидов на карпеста карпа, ко а штрчеше далеку во вода. Птиците на брегот полетаа. Сребрена облак од удирачки крил а се креваше како прашина на небото. А Ил ада птици извикаа.

Боровите дрв а, кои сто ат еден по друг, по страната на планината, рефлектираа сончева светлина додека тие се нишаше. Светлината се одбиваше од сите гранки. Еден слушна потоците што бучно жуборат по клисурите, и лесно дишење на морето.

Одеднаш, сите го слушнаа крикот на асен, остар глас. Еден човек стоеше на карпестиот гребен близу до бродот. Сите го гледаа. Беше асно дека сака да се придружи нив, и бараше дозвола за тоа.

Machine Translated by Google

Кралот Олаф му сигнализираше на пилотот да се приближи до работ на бродот.

Мажите ги кренаа веслата и ги премести а кон страната кон копното. Но, пред бродот дури и да стигне до таму, го видоа странецот како стои на врвот од предниот дел, близу до главата на златниот зме . То кимна кон кралот, ко седеше високо на задната палуба. Тоа изгледаше како малку да се ниша од скокот, и сè уште обидува ќи се да а задржи рамнотежата. Потоа се приближи меѓу мажите на предниот дел од бродот: еден зем оделец од областа, ко веро атно само сакал да патува со нив некое време, сè додека тие би го толерирале неговото друштво на бродот. То не беше трговец како што првично мислеа.

То беше многу цврст човек во старомодна облека од зелена зем оделска бе за (груба волнена ткаенина). Веро атно човек од длабоко во планините. Околу неговиот колк имаше широк кожен ремен со убава бакарна тока. Во една од амките на ременот носеше двостран чекан, старото зем оделско оруж е: убаво обликувано парче рачна изработка. Но, на впечатливото нешто ка човекот беше неговата црвена брада, ко а беше толку густа и долга што а раздели и го пикна под по асот лево и десно.

Седна на спирала од аже и ги погледна мажите, кои седеа или стое а околу него, еден по друг... сосема без срамежливост. Секо од нив се чувствуваше малку нервозно од синиот оган на неговиот поглед. Како да ги разгледуваше и да на деше по неко а маана ка секо од нив.

Machine Translated by Google

„Не беше лош скокот што го направи на бродот“, призна те го Вакр од Гетаелф.

„Не беше ништо поголемо“, одговори странецот, „од еден што ти, Вакр, го направи кога направи христи анин од при ател на Тор. Сите вие сте добри скокачи во тоа почит.“

Она што го кажа човекот не беше утешно.

„Не знаеш ли со кого патуваш, зем оделе? Биди Внимава ! А каде се запознавме, кога мислиш дека знаеш нешто за нас?“

„Стар познаник“, одговори то , „вратен од тво от татковци. Но, заборави го тоа. Сега би сакал да патувам заедно со тебе засега.“

„Каде сакаш да одиш?“

„Во странство“, одговори човекот тажно.

„Изгледаш способен за воена експедици а.“

„Многу од нив ги имам зад себе, но сега сакам да одмор.“

„Не изгледаш така“, забележа Берсл Силниот. Според неговиот обича - како да не вредеше да разговара со човек пред да а испроба сво ата сила - то посегна по раката на странец и се обиде да го откорне од седиштето. Тоа беше кратка и остра борба, но потоа Берсл лежеше на зем ата, и беше сосема асно ко беше тука посилен. Берсл не го доживеал тоа уште од неговите рани младост. Ги погоди сите како оган и пи анство: секо

Machine Translated by Google

мораше да го тестира странецот во натпревар. Но, нико не можеше да му се спореди. Целиот брод се загледа во ѓаволскиот човек. Неговите зборови исто така летаа, остри и бестрашни, и наоѓаа сво белег исто толку непогрешливо како и неговите движења. Секо си го доби своето! Конечно, то одеше по оградата преку веслата, што никогаш не престана да весла, и жонглираше не само со три ками (како што направил кралот Олаф), туку четири ками, со два во воздух и по еден во секо а рака во секое време. Тоа беше брза игра, како камите да му танцуваа над главата како пламени. Целата екипа се загледа во ово зем оделец, ко играше така. То сигурно знаеше да се сна де повеќе од само волови.

Конечно, кралот Олаф го повика, и то се искачи на задната палуба на бродот, а симна капата и застана напред на кралот. Човек виде дека косата на неговата глава беше исто така црвена, и како стоеше како оган над неговото чело.

„Ако странец како тебе и зем оделец до де пред норвешкиот крал, то се поклонува“, гласно му рече Торгрим Торста нсон. Зем оделецот се сврте кон него и рече: „И ти потекнуваш од луѓе, Торгрим, кои не беа...“ навикнати да ги свиткаат грбот пред другите мажи - други отколку можеби пред оно , по кого тие - како тебе - беа именувани.“

„Вие сте човек ко зборува добро и е талентиран“, рече кралот Олаф додека им покажуваше на другите да молчат. „Дали сте од областа?“

Machine Translated by Google

Црвенобрадестиот долго го гледаше кралот Олаф. Потоа се насмеа лесно, како неко што има грижи во срцето. „Да“, одговори то , „може да се каже дека сум од таа област.“

„Од ко а покраина?“ праша кралот.

Потоа човекот го направи истиот гест како и Халфред што го направи Ск алд, кога зборуваше за старите богови. То покажа со раката кон планината, потоа преку небото и конечно надолу кон морето. Во еден миг, сите знае а ко е то . Завиваше ветер долу од планината и преку сонцето како превез, и водата почна да се зголемува. Но нико не можеше да помислете на бродот, ко одеднаш почна да танцува близу до карпестите гребени. Сите се загледаа во Црвенобрадиот, кои сега стое а пред нивниот голем и моќен крал, и го виде светиот чекан во неговата рака. Тап звук на гром до доа од небото, и сите стое а како сенки во светлината од сулфур. И тогаш го слушнаа човекот тежок глас.

„Да, кралу Олаф“, рече то , „ ас сум од оваа покраина, од Хелгеланд и од Дронтха м, од Хардангер“. и Ставангер, од цела Норвешка и од островите, од планините и од долините, од облаци и од морето. И мо а работа е тоа што постои таква зем а што ти дава радост и од ко а можеш да бидеш крал. Кога првпат до дов тука, тоа беше зем а од мраз под нозете на етините. Но, ги убив етините, кои седеа на

Machine Translated by Google

планини. Растеа дрв а и течеа потоци таму. Ги задавив етините, кои се непри атели и на боговите и на луѓето. Цвеќиња растеа на ливадите, а козите се искачуваа по планинските патеки. И луѓето доаѓаа и градеа колиби и ги ораа полињата. Ги благословив нивните посеви. Имаа леб. Го благословив морето за нив. Имаа риба. Ги благословив нивните
маса. Децата растеа. Јас и мо от род, кралот Олаф, го направивме ова зем а погодна за човечките деца. Затоа ме почитуваа мене, мажи и жени. И ова беше мо народ, долго време.“

Потоа епископот Сигурд се охрабри и покажа храброст.
То го крена крстот од градите и го држеше кон
Црвенобрадест. „Попушти, идолу!“ побара то .

Човекот повторно се насмеа, тивко и горчливо. Беше како плаче ќи на ветрот.

„Да“, рече то „а сега доаѓа друг. Мо от час помина според вол ата на Севкупниот Владетел. Тешко е за моите при атели. А ти, Олаф, ги прогонуваш и убиваш, и а исполнуваш судбината. На кра от, тоа ни се случува на сите нас. Но, очекував да биде поинаку: волкот што нè проголтува,
зми а што нè дави. Доаѓаат нежните и
ги совладува моќните. Но нико не бега од судбината, и
нико не знае однапред. Ќе до де часот за
човек на крстот, исто така.“

„Отстапи, идоло!“, повторно заповеда епископот додека то го држеше крстот блиску до очите на Црвениот.

Machine Translated by Google

Потоа го крена чеканот, и еден гром од молња удираше по арболот како златна зми а. Беше како ако го зграпчи со раката пред да може да нанесе каква било штета. По трет пат, се слушна горчлив смеа. Тие никогаш не го заборавил тоа до смртта.

Тие видоа како човекот се фрли во морето со... силен скок и, држе ќи го чеканот над главата, потона во морето и исчезна.

Во то момент сè се смени. Светло на уг дувна ветер, ги наполни едрата и го турна бродот навнатре сончевите зраци покра меките бранови подлабоко во залив. Се чинеше како сите да се разбудиле од сон или зашеметеност. Кралот Олаф си го протри лицето со двете раце. Додека епископот Сигурд се прокашла како да сака да проговори, Кралот му даде знак да молчи.

Пред нив беа куќите на Нидарос, бродови на брегот, моќниот покрив на кралската куќа и нова катедрала со сво от зашилен врв и широка кула. Вечерта до де. Сонцето за де во морето. Ѕвоната тивко одѕвонуваше преку водата. Сите стое а како кралот и ги откри а главите.

„Се молиме за сите што знаат да умрат како мажи“, рече Кралот.

Machine Translated by Google

Во нас гори како пламен по правило,

и мора да биде побожно,

затоа што е вечно и универзално,

тоа е ова:

Изврши   а сво   ата должност!

Ова правило ги содржи учењата на сите религии.

- Ха   нрих фон Кла   ст

Machine Translated by Google

[НАСЛОВ ДОДАДЕН ОД УРЕДНИКОТ]

Замокот на планината

[Забелешка на уредникот: сликата од „Кастел дел Монте“ е изоставена]

На убавите и на моќните тврдини во... Германскиот импери ален период беше создаден под династи ата Хоенштауфен, особено Фридрих II. Тие се видливи знаци на разво и формирање на Европска сила. Фридрих II бил еден од на големите градители на тврдини во средниот век. То имал големо вли ание врз архитектонскиот диза н на неговите тврдини. Неговите гени ални конструкции, кои а фаворизирале осумстраната структура, останале пример за други тврдини и замоци дури и по борбата на конкурентските благородници.

а елиминираше Германската импери а како фактор на моќ во Европа. „Кастел дел Монте“ во Апули а, веро атно на убавиот од неговите замоци, со сво от правилен план на зем ата и елементарна моќ, е израз на хоенштауфенско-германскиот дух дури и до ден-денес. Фридрих II уште тогаш создал европски стил, ко ги оплодил сите изградба на тврдини на уг, запад и исток, во во ко а доминираше германската форма.

Machine Translated by Google

[НАСЛОВ ДОДАДЕН ОД УРЕДНИКОТ]

Каленберг 1683

Битката ка Каленберг во близина на Виена на 12 септември 1683 се смета за[1] еден од оние големи светски настани, ко го менува лицето на зем ата со векови. Германските трупи, обединети со волонтери од Исток, од Франци а и од речиси сите европски зем и, изво уваа прекрасна одбранбена победа против безбро ните орди на Великиот султан, ко тука а распореди концентрираната моќ на неговата Западноазиска/балканска импери а со цел да насилно да а отвори портата кон Централна Европа. Ако Виена паднеше во Турски раце, потоа Германи а и Итали а би биле изложена на нападот на муслиманската полумесечина. Девет недели, Виена се спротивставуваше на нападот на супериорниот турските сили, сè додека на почетокот на септември во ската за помош не се приближила и ги ослободила бранителите. Принцот Евген бил на чело на своите драгуни и меѓу првите што ги пресекол нивните пат низ турските маси, па сè до градските порти. Храброста на ово 20-годишник од Саво беше награден со команда на коњанички полк, ко го носеше името на ово херо сè до Втората светска во на.

1Слика од сликата е изоставена; текстот е изменет за да го одрази ова. Оригиналниот почеток беше: „Оваа современа слика а прикажува Битката ка Каленберг во близина на Виена на 12 септември 1683 година. Оваа битка се смета за [...]“

Machine Translated by Google

Крвта на браќата Ќе остане победник

Годишнината од Дупел, ко а во оваа годишнина, секогаш ќе служи слави 80 години ти како предупредувачки знак во истори ата на Шлезвиг-Холшта н. Ако борбите од 1848 до 1851 година не донесоа слобода, Конечно до де времето кога луѓето од ова во водство никогаш повеќе не можеа да бидат врзани за Данска.

Но, прославата оди далеку подалеку од границите на Шлезвиг-Холшта н, биде ќи ово тест за пруската моќ беше важен чекор кон национално обединување на Германи а. Бизмарк сакал да му а даде на германскиот народ неговата заслужена позици а и потребниот животен простор. Пруска моќ беше искористено. Победата ка Дупел му овозможи на прускиот сила што треба да се искористи за промовирање на проширувањето на германскиот азик крв и почва. Верувањето во Пруси а се зголеми. Нов Со ово датум започна еден политички период во германската истори а.

Кога помислуваме на лансерите од Дупел, веро атно одбележување на победничкиот ден што на кра от доведе до обединувањето на Германи а. За нас зборовите повеќе не се вистинити, кои тогаш беа прогласени од Генерално собрание во Рендсбург на 8 ма 1864 година: „На Крвта на Дупел нè дели подлабоко од Данците отколку „По асот и Кенигсау“. Сепак, сè уште се сеќаваме, дури и од пруска страна, колку храбри и

Machine Translated by Google

чесни се бореа данските бранители. Молтке напиша понатаму 23 април 1864 година до неговиот брат Лудвиг:

„Ентузи азмот на ово мал народ за она што го се борат за, издржливоста и жртвата со кои нивните арми ата се наметна во позици ата Дупел, се добро препознаени дури и од нивните непри атели. Во ниците издржаа неописливото многу повеќе од нашето, кое го имаше иници атива на нападот во поголем бро , што овозможи да бидат ослободени за време на овие тешки задачи.“

Во врска со витештвото манифестирано во оваа борба помеѓу два сродни народи, Молтке напишал:

„Веро атно нема подобри луѓе од нашите во ници.“ Штом ќе се испука последниот истрел, носителите на носилките ги однесоа и Данците и нашите ранети во болница со сета нежност на мали дево чиња. И сите се третирани исто во болниците. Во овие болници, како како доминантна и луксузна ка Јоханитер по ред, данските офицери и во ници лежеа во истите соби како Прусите. Веро атно никогаш не се водела во на со повеќе човечност од оваа.“

Ово ден на видливо за акнување на германската страна имаше поинакво лице за Данците. Тоа беше ден на пораз. Борбата се водеше против многу повисок сила. Дури и ако позици ата, на ко а неко бил поставен, исто така голема надеж, не можеше да се одржи, истото го направи а и Данците

Machine Translated by Google

сепак, добро да си дадат сметка за себе, дури и во почесно повлекување, покажува ќи и храброст и ло алност на данските во ници. Битката на бригадата во Шарфенберг за мелницата Дупел ги стави Прусите „во тешки теснеци“. И покра победата и болните загуби, во ската можеше да се врати со кренати глави.

Имаме и други современи сведоци за ова витешко однесување по битката: Како Данците за во ниците се грижеле германски селани... и на од друга страна, како германските во ници биле згрижени од Данските селани... со недели, па дури и месеци. Тогаш време две рамноправни, културно високи, германски племиња се соочи а еден со друг.

Значи, беше речиси очигледно дека по Втората светска во на, Данска го прослави обединувањето на Северната Шлезвиг со Данска во Дупел, каде што беше кралот присутен. Нивната прослава во исто време значеше горчливо одво ување на Северен Шлезвиг од Германците Ра х. Но, веќе денес, сè што е надминато од верување во заедничка германска иднина.

Звукот на името Дупел се буди и во двата горди спомени на луѓето. Омразните тонови, кои се позабележително на данската страна, не се целосно избледе. Карл Ларсен неуспешно се бореше да елиминира те ги меѓу Данците. Меѓу Германците,

Machine Translated by Google

овие чувства беа заменети со радоста на победата. Но, горчината се намали во текот на годините. Сепак, помислата на храбрите дела останува незаборавена.
двете страни. Исто како што борбата меѓу двата народа се бореше витешки, таква беше и борбата за етничка одлуката, исто така, беше спроведена на витешки начин.

Ќе до де денот кога ние, кои доаѓаме од истото Германски корени и заедничка татковина, вратете се на ова место, биде ќи зборува за витешка борба, за ло алност и за упорноста на германските мажи, кои во тоа време стое а еден спроти друг, но за кои ќе беше многу поприродно да сто ат еден до друг.
Денес, тие сè уште не го прават тоа, и тоа прво мора да се научи. И Нашите непри атели прават сè за да нè оттуѓат од еден друг.

Колку и да е горчливо тоа, многумина сепак го научиле ова веќе. И цврсто веруваме дека од
Во ово период на борба, германскиот Ра х ќе созрее како доцен - но многу подостоен - плод. Нашите дански волонтери во Вафен СС се првите борци за ова
светла германска иднина на данска страна.

Она што е одлучувачко е, и останува: дали ставот е добро или лошо, дали неко сака да работи на градба или на рушење и дали неко сака
да се видат заедничките потреби и цели.

Европските народи имаат само еден избор ако... сакаат да го спасат своето постоење: да видат што имаат во себе вообичаено и да се залагаме за тоа.

Machine Translated by Google

Принцот Евген

Благородниот витез

Ил адници волонтери од многу зем и беа вклучени меѓу шарениот асортиман на со узници кои се спушти кон реката Донау во то жежок август дена во 1683 година со цел да се спречи загрозениот инвази а на муслиманската полумесечина.

Меѓу многуте волонтери на француската круна беше и исто така и принцот Еуген од Саво , ко беше роден во Париз, но ко му го свртел грбот на родната зем а потоа многу разочарувања. Ка зерот, ко избегал во Пасау, му дал команда на зме ски полк на чие чело накратко а докажа сво ата воена вештина на прекрасен начин.

На самиот почеток од своето постоење, принцот имал среќа да доживее знача но искуство: Во ослободителната битка ка Каленберг во близина на Виена на 12 септември 1683 година. Оваа изненадувачка и силна победа, ко а била изво увана со комбинираната сила на сите германски зем и, го ослободила Западот не само од заканата од турската инвази а, туку и овозможила можност за ново формирање на цела Југоисточна Европа по германски линии. Била отворена порта низ ко а ветерот на новиот период можел да а оддува мувлосаната

Machine Translated by Google

атмосферата на стариот живот и да ги разбуди луѓето, кои заспале по Триесетгодишната во на, исполнува ќи ги со нова надеж. Саво анскиот странец, сепак, ко за прв пат стапнал на германски почвата, ќе стане носител на оваа надеж и на многу прекрасен претставник на нов период на хероизам во Германска истори а. Следе ќи го примерот на големиот император воени водачи, Лудвиг фон Баден и Карл фон Лотринген, принцот учествувал во кампањата во Унгари а ко а ги однесе царските сили до Зибенбурген и пред Белград. Веќе во првата битки, принцот Евген а докажа сво ата лична храброст - во краток период то беше тешко ранет двапати - и то покажа необична воена способност. Сепак, беше потребно долго време за да добие независна команда. Само откако отслужи неколку години во итали анскиот театар во подредена позици а против Французите, дали конечно а добие оваа посакувана независна команда во Унгари а во 1697 година.

Австри ците претрпеа неколку неуспеси во во меѓувреме, а Турците се опоравуваа по првиот голем шок. Еуген презеде лошо снабден, деморализирана арми а и имаше директни наредби да не да преземе повеќе кампањи во текот на таа година. Сепак, штом на лошите проблеми беа отстранети, то направи неколку молскавични движења напред-назад кои

Machine Translated by Google

ги збуни Турците и изво ува победа над во ска од

султанот во Зента во 1697 година, иако тоа беше дво но повеќе од

големина на сво а. Со таа победа, принцот влезе во

предводник на на големите воени водачи на неговото време.

Сега уништувањето на турската доминаци а на

Регионот Донау беше турнат напред. Грмежите стигнаа далеку

на Балканот кога стигнаа првите импери ални патроли

Босна и се сече ужно од Белград.

Сепак, на врвот на своите победи, Саво анецот

мораше да се повлече од кампањата и да се навикне

мир. Голема европска во на околу прашањето за

шпанско наследство, што би резултирало со ново

Распределбата на моќта на континентот беше неизбежна.

Секако, импери ата многу добила во мирот што Еуген го склучил со

Турците во Карловиц во

1699: Унгари а без Банат, Зибенбурген и

поголем дел од Словачка и Хрватска.

Во следната година, европската во на за круната и

контролата врз шпанската светска импери а избувна. На еден

на страната на моќната Франци а стоеше, ко а сакаше да го освои

Шпани а со цел да а заврши сво ата доминаци а над Европа; на

од другата страна Австри а, Холанди а и Англи а,

ко а сакаше да а следи сво ата стара „политика на неутрализаци а“

против подемот на ко а било доминантна сила на континентот.

Принцот Евген мораше да го напушти театарот на своите победи

и концепти на Донау со цел да се преземе

Machine Translated by Google

одбрана на Империјата на Запад. Сè повеќе и повеќе то прерасснуваше во целокупна улога на империјален воен водач, кој ги преземаше и стратешкото и дипломатското планирање. Никој од домородците не беше подобро способен од него да ги разбере сложените проблеми на политиката и да ги надмине илјадниците потреби на високо поделената политичка сцена. Еден од најголемите државници што нашиот народ некогаш ги имал беше способен да го разбере целокупниот европски свет од една страна, а од
од друга страна, да ги разберат и најмалите детали и потреби на различните територии, без разлика дали се во Алпите или во истеци на германски реки на север. Не е случајност
дека овој човек, кој беше роден во странство, стана еден од најголемите германски луѓе во нашата историја и дека живее во сеќавањето на народот и во песната и во сагата.

Иако поминал многу години на територијата на Италија, Фландрија и Јужна Германија се борат против
Француски непријател и бранител на Рајхот од нападите на бурбонскиот империјализам, принцот Евген никогаш, ниту за момент, не ги заборавил принципите на својата политика; имено, дека Кајзерот секогаш ќе биде во дефанзива на запад, бидејќи иднината на Рајхот лежеше на Истокот. Како што шеф на „германската партија“ на дворот, тој го направи она што го направи можеше да го спречи Карл VI да се заплетка во
Шпански и италијански земји наместо да ја завршат работата на југоистокот што веќе започна. Помеѓу неговите

Machine Translated by Google

победи над омразените Французи во годините од 1700 до 1709 година во Хохштет и Торино, во Ауденарде и Малплаке, принцот, одново и одново брзаше кон Виена за да предупреди против преамбициозните планови за осво увањe, за да може да го разгледа конечното смирување на Југоистокот и големата задача во таа област, ко а остана да се исполни.

По 12 години крвава борба, првото шпанско наследство се приближи кон кра от. Англи а, ко а беше доволно ослабена во однос на Сан Кин, почна да се плаши од порастот на германското вли ание и го повика грофот од Марлбург, со узник и при ател на Евген, да се повлече од европскиот театар. Работата отиде дотаму што англиската во ска го остави Саво анецот на цедило и го предаде пред самото присуство на непри ателот. Гнев и бес го совладаа принцот, чие вообичаено добро расположение го препознаа дури и неговите непри атели, и то пророчки го предупреди англискиот генерал дека ќе се изгуби себеси и цела Европа со такви трикови.

По склучувањето на мирот со Франци а во 1714 година, Раштат и Баден, принцот Еуген, ко во меѓувреме имаше бил унапреден во фелдмаршал на Ра хот, повторно бил слободен да ги спроведе своите големи планови на угоистокот. Са ован ги надмина сите свои претходни победи за време на во на со Турците од 1716 до 1718 година. Тоа беше ремек-дело на военото и политичкото лидерство и

Machine Translated by Google

се смета за едно од на светлите поглав а од германската и европската истори а. Во агресивни напади, напаѓачките Турци беа фатени и уништени ка Петерварда н. Но, ремек-делото на неговиот воен гени беше покажано во дво ната битка ка Белград во 1717 година, каде што, помеѓу опсадена тврдина и надмоќна турска сила, то а нападнал и уништил прво напредната во ска, а потоа го освоил Белград, ко му се нашол во заднина.

Кратко пред мировната конференци а во Пасаровиц во 1718 година, чии горди плодови беа резултатите од неговата незаборавна кампања, во воениот логор пред Белград беше напишана трогателна песна. Таа е подобра од ил ада пофални говори кога станува збор за опишување на чувството на припадност што постоело меѓу осво увачот на Турците и неговиот сопствен народ.

На сво бесмртен начин, тоа е израз на блиска единство и едноставност на чувствата: германската песна за Принцот Евгени , благородниот витез. Оттогаш се слуша, и не може да се замолчи, како околу градот и тврдината Белград, така и насекаде под широкото небо на угоисточна рамнина во ко а се влева реката Нибелунген сво от пат.

Осво увањето на областа Донау - кое се одвиваше со крвта на сите германски племиња, го создал предуслов за примарната цел на државникот Принцот Евген: колонизаци ата и културната интеграци а на

Machine Translated by Google

оваа територи а. Со мирот во Пасаровиц, Банат, Мала Влашка и Срби а беа припоени кон Австри а и оттука речиси целиот тек на сливот на реката Донау беше освоен за Ра хот. Во неверо атно краток период, некогаш пустите градови повторно процветаа. Некогаш запуштената зем а повторно роди плод. Некогаш запуштените реки повторно течеа по добро уредените речни корита, а бро ните мочуришта беа исушени. Носителите на

Западната цивилизаци а во оваа област, носителите на подобра редот и креаторите на нов просперитет беа германските доселеници, кои принцот ги донесе во десетици ил ади за да а колонизираат некогаш опустошената зем а по должината на реката Донау. Меѓутоа, ако оваа колонизаци а посто ано беше доведувана во засто , и наместо континуирана колонизаци а по должината на реката Донау, каква што планираше принцот, колонизирачките Германци останаа поделени во мали изолирани групи... тоа беше вина на бесцелната династичка амбици а на Хабсбурговците, кои а подели а и а трошеа сво ата енерги а во сите агли на своето царство.

И во последните денови од животот на принцот Евген, по неговите големи победи во турските во ни, темните знаци ги направи а се по авуваат. Кра от на животот на ово посебен човек, како почетокот, беше опкружен со трагеди а. Сепак, трагеди ата не лежеше во неговиот личен живот, туку во гризењето загриженост за судбината на неговата работа. Се чинеше дека станува на принцот му било асно во неговите последни години дека неговиот примарен

Machine Translated by Google

принципите и непоправливата политика на Хабсбурговците никогаш нема да се помири, и дека неговата работа би конечно паѓаат, поради оваа контрадикци а. И многумина работите укажуваа дека Саво анецот веќе се сомневал почетните сенки на падот на толку брзото воспоставено владеење на монархи ата Донау.

Но страдањето и оча от, кои секако мора го допреле ово гени за време на неговата борба за сво от создавањето и длабоките увиди, кои му овозможи а да а согледуваат судбината на неговото дело, не им беа откриени на другите. Таков беше то : Хармоничен човек од неодоливост добра вол а и едноставна асност, но сепак загатка за неговите современици и за потомството. То не замина зад тестамент или дури и еден личен збор, што љубопитните биографи би можеле да го користат за да го решат загатка на неговата личност.

То се покажа само преку дело. И ние можеме скромно да се задоволиме со зборовите со кои подеднакво голем дух на неговата епоха, Фридрих Велики, плати во чест на почитуваниот принц:

„...То владееше не само со австриските територии, туку и Ра хот. Всушност, то беше Ка зерот...“

Machine Translated by Google

Пресудата на кралот

Кралот Ха нрих седеше, опкружен со своите царски судии, во стариот трибунал во близина на пазарниот град Ротвеил. Населението формираше полукруг околу нив.

Неколку епископи беа исто така таму, биде ќи тоа беше прв пат кралот ќе управува со дворот без него правни советници.

Еден слободен човек обвинил монах за силување на неговиот ќерка.

Дванаесет сведоци стое а на страната на слободниот селанец. И дванаесет сведоци - сомонаси - стое а настрана на обвинетиот.

Кралот слушнал лоши работи за она што се случувало таму. опати ата. Кралот можеше да види од судиската клупа дека населението се застана на страната на селаните, и дека само нивните почитта кон него ги спречи да упатуваат навреди кон него монасите.

Селанецот стоеше држе ќи а раката на сво ата ќерка и бараше правда.

Спроти него стое а монасите, вика ќи дека дево ката беше блудница. Ржење се слушна од толпата обични луѓе. Обвинетиот доаѓал од истакната семе ство. Неговите роднини се обиделе со сè да го замолчат

Machine Translated by Google

слободен човек - му се закани а со оган и меч ако то не го повлече обвинението. Но, храбриот човек остана непоколеблив, го погледна кралот во лице и бараше правда.

Монахот, сепак, го спушташе погледот секогаш кога Кралот го погледна во очи.

Роднините а замоли а дево ката да до де напред. Кога таа а надмина сво ата срамежливост, кралот Ха нрих а погледна во очи и знаеше дека а кажува вистината:

Монахот а слушнал не зината исповед, рекла дево ката, и потоа ѝ нареди да оди на гробиштата и да каже дванаесет молитви на гробот на не зината ма ка. Оттаму то а принуди а внесе во ќели а и се насилно се нафрли врз неа. Таа извика и се спротивстави, но нико во опати ата не крена рака на помогнете ѝ. Следното утро, игуменот а однел во него. То ѝ предложи да остане во опати ата како слугинка.

Таткото, сепак, отишол во манастирот со група вооружени мажи, и таа беше ослободена.

Потоа игуменот се приближи и се заколна во сè што е свето е што дево ката лажеше. Бог ќе помогне вистината да преовлада, и Бог треба да а донесе пресудата. Обвинетиот брат беше подготвен да се соочи со искушение со оган.

Младиот крал огорчено забележа: „До кога ќе Луѓето сè уште веруваат во таква маги а?“

Секо што ги слушна овие зборови беше ужаснат, и Епископите со страв се повлекле од кралот.

Machine Translated by Google

Кралот Ха нрих видел дека отишол предалеку, па рекол:

„Ако веруваш дека Бог ќе направи чудо, тогаш дозволи ми да го видам.“

Дванаесетте монаси донесоа железни плочи, кои ги имаа

подготвен, пред престолот.

Тие до доа во парови, секо држе ќи по една чини а, со

очите кон небото во молитва.

Еден монах донесе дрвена решетка за оган и а постави

пред кралскиот престол.

Тие се молеа на Бога да помогне вистината да преовлада и да спаси

нивниот невин брат од канџите на ѓаволот.

Внимателното население стана загрижено, биде ќи кралот

Невнимателните зборови на Ха нрих ги направи а ужасно

нервозен.

Браќата повторно до доа, и секо носеше голем трупец,

моле ќи се со очите кон небото. И тие се натрупаа

дрвата и запали голем оган што пламтеше високо.

Сепак, кралот Ха нрих седеше неподвижен на сво от престол

и се однесуваше како да не ги слушна непри атните шепотења

на епископите и возбуденото мрморење на народот.

Монасите ги стави а железните плочи во огнот, а

игуменот го повика Семоќниот Бог како сведок дека

братот беше невин и дека сè што неко кажа за

опати ата беше неточна.

То помисли дека ќе убие две муви со еден камен и

оттука а спречил опасноста од ко а стравувал дека му се заканувала

опати а.

Machine Translated by Google

Очите на кралот Ха нрих светнаа, биде ќи гледаше низ планот на игуменот.

Пасторот се молеше сè погласно и погласно и сведочеше пред Бога за невиноста на неговиот брат од манастирот. То побара од Семоќниот Суди а да докаже пред сите присутни дека обвинителот и неговата ќерка биле лажговци и дека ќерка, особено, заслужуваше да биде запалена на клада, затоа што лажно го обвинила побожниот брат.

Кралот Ха нрих извика: „Дали сакате да го нацртате?“ кралската пресуда врз тебе, пасторе? Бог го создал крал суди а, а не игуменот на Ротвеил!“ Во меѓувреме, железните плочи беа вжештени, а два ца монаси дувнаа во агленот со пар мехови за да можат сите да го видат беше вистинско.

Други донесоа столче. Го постави а обвинетиот монах на го, и ги стави нозете во лимена тава - полна до врв. игуменот рече со гласен глас дека е потребно за монах да се по ави пред сво от побожен суди а со чисти нозе.

Сепак, кралот Ха нрих забележал дека течноста во тавата имаше синкава ни анса.

Откако ги изми а нозете на монахот - без ги исуши - стана и ги крена обете раце во молитва.

Монасите користеле долги маша за да ги фатат светлечките плочи и ги стави на дрвената скара за оган, ко а беше само еден чекор од агленот. Беа толку жешки што скарата гореше и чадеше.

Machine Translated by Google

Игуменот го зеде братот за рака и го одведе до светлечките плочи.

„Сега посведочи, вечен Боже“, извика то , „дека нашиот Братот не е виновен!“

И обвинетиот одеше преку светлечките плочи како да тие беа ладни камења.

Населението извика! И дево ката извика на гласно. Слободниот човек а повлече сво ата ќерка, ко а имаше падна на зем а и врескаше дека е блудница!

Монасите се подбиваа и викаа дека таа заслужува смрт.

И народот замолкна и не знаеше што да прави верува .

Кралот Ха нрих се намурти без да се сврти ни влакно од главата и само тивко а погледна дево ката, ко а се беше фрлила на неговите нозе.

Потоа извика со силен глас: „А де да видиме дали Бог...“ останува на сво ата пресуда!“

„Скверниче, кралу Ха нрих!“, извикаа епископите, и Населението беше ужаснато од кралот и некои од жените извикаа. Царот нареди:

„Загре те ги железните плочи повторно!“

Нико не се помрдна.

Потоа неколку од младите витези, кои секогаш го опкружи кралот, зачекори напред, ги заплени чиниите со машата, ги фрли назад во агленот, стави уште

Machine Translated by Google

дрва на огнот и дувна во огнот со
мехови.

Сепак, монасите мрмореа и се жалеа дека
Ова беше светогрдие против вечниот Бог.

Само игуменот сфатил што сака да направи кралот,
и то побледеше од страв.

„Не се чувствуваш ли добро, игумену?“, го праша кралот.

То не одговори.

Епископите го повикаа кралот Ха нрих да престане со своето светогрдие.

„Крени а здолништето!“, ѝ рекол кралот на дево ката.

Младите витези ги користеа машата за да ги стават железните плочи,
кои беа уште пожешки од порано, врз дрвените
огниште-скара. Беа толку жешки што дрвото се претвори во сино
пламен.

Два ца монаси побрзаа и сакаа да а водат дево ката, но
кралот нареди со гласен глас: „Стоп! Тоа не е
тво а задача!“

То се симна од престолот, а зеде дево ката за...
рака и рече: „Ако беше потребно монахот да до де
пред сво от Бог со чисти нозе, тогаш тоа не е помалку потребно
за и дево чето да го стори тоа!“

То ѝ рече на дево ката да седне на столчето, и то
лично ги стави нозете во лимениот сад.

То виде дека содржината е густа течност и
транспарентен како чист кристал.

Machine Translated by Google

Но другите што гледаа треперea од вознемиреност и не знае а што да кажат.

Потоа кралот ѝ рекол на треперечката дево ка да стане, и то самиот а одведе до блескавото железо.

И додека таа страшно се двоумеше еден момент претходно стапнува ќи на првото место, то љубезно рече: „Знам дека ти не си виновен, затоа не грижи се!“

Дево ката собра храброст и прошета преку светлечки плочи како да се ладни камења. И потоа не зините стапала не покажуваа ни на мал плускавец.

Населението извика. А исто така и монасите.

Но, тие знае а зошто!

Селанецот а повлече ќерка си на градите и а држеше толку цврсто што речиси се задуши.

Епископите беа зачудени и не можеа да направат глави или опашки од него. Неколку од монасите се обидоа да се проби ат толпата да се тргне. Кралот нареди со гласен глас глас, „Зграпчете ги!“

Неколку дебели луѓе ги зграпчи а монасите и ги донесоа ги врати пред кралскиот престол, ко повика неколку витези да ги чуваат. Потоа нареди: „Направете го железата повторно се жешки!“

Сите беа неподвижни од изненадување, и нико знаеше кон што се стреми кралот.

Епископите повеќе не проговори а ни збор. Младите витези ги загреа чиниите по трет пат. И Ха нрих имаше

Machine Translated by Google

донесена нова тава со свежа вода во неа. Потоа рече со гласен глас, „Сега Бог треба да ни каже дали игуменот ни а кажува целата вистина. И еден игуменот треба да си ги измие нозете со света вода, за да биде чист кога оди пред Бож иот престол“.

Игуменот врескаше од ужас, одби и се спротивстави со раце и нозе. Но, го натераа да седне на столчето, и еден од епископите му ги изми нозете со свежо свето вода.

Иако удираше со раце и нозе, то беше насилно доведе до блескавите железа, и како што неговата нога а допре првиот, се крена смрдлив чад, а ветерот го носеше гадниот мирис на запалено месо низ толпата. Игуменот вресна и се струполи на зем а. Потоа Монасите се фрли а пред нозете на кралот и признаа нивната вина. И кралот а прогласи дево ката за невина.

То ги протера игуменот и монасите од опати а.

Сепак, шокираниот народ клекна и се помоли.

И иако епископите, а подоцна и многу други го замолил да го раз асни прашањето, кралот останал тивок.

Веста за пресудата, сепак, се прошири низ целиот свет. целиот Ра х, предизвикува ќи ужас и чудење.

Machine Translated by Google

Бог се манифестира не во натприродни чуда, туку
во светиот поредок на природата.

Machine Translated by Google

Вечните нешта

Дали се таму, каде што им служиме

Ово краток извадок од романот на Ото Гмелин, „The „Лицето на ка зерот“ нè враќа во 1243 година и страници низ поглав е од светската истори а исполнето со жестока борба меѓу германските Ка зери и амбиции за световна моќ на папите. Фридрих II фон Хоенштауфен, на важниот Ка зер на запад, германски крал и владетел на Сицили а и Ерусалим во исто време, дополнително го проширил моќта на Западот до неговата конечна и на голема слава. То беше на сеопфатниот дух на неговата епоха и носена како гласник на иде ата за Ра х, олицетворение на век. Папите за време на неговото владеење не му верувале, но беа чудно трогнати од неговиот с аен суверенитет. Во 1239 година бил екскомунициран по втор пат. Потоа беше 1243 година. Папата Грегор IX почина. Набргу потоа пред изборот на новиот папа, кардиналот Флеско, подоцнежната Невиност IV, се по ави пред Ка зерот во Гросето, и следниот судбоносен разговор се случи место:

Machine Translated by Google

Кардиналот Флеско беше примен од достоинственици и водеше во втората соба - широка, со теписи и шарено обоена - во ко а Ка зерот седеше на сво от извонреден престол.

Петрус фон Винеа, суди ата, застана напред лево од него. По воведните зборови и поздравите,
Ка зер праша зошто дошол кардиналот. То го слушнал тоа.
не беше офици ална посета во име на папскиот совет.
Кардиналот се чинеше дека размислува, почна да се насмевнува и рече дека, како што знаел Ка зерот, советот стоел пред избор на нов папа; пред да започнат изборите, би било важно да се утврди ставот на Ка зерот по некои прашања. Затоа дошол. Потоа кардиналот го потсети Ка зерот на претходните

преговори, и нагласи дека то , како вицеканцелар на Грегор, со задоволство а прифати оваа тешка задача, биде ќи то го гледал спасението на светот во единството на духовната и светската моќ. То бил задоволен да утврди дека Неговото Височество Ка зерот а следи истата цел; добро познатата моќ на убедување на Неговото Височество го трогнала толку длабоко, што папскиот двор и Светиот Отец
практично го сметаа за адвокат на Ка зерот. Беше
знаеше дека неговата позици а не била лесна и дека во
За да служи на мирот, то честопати застанувал на страната на
Ка зерот и можеби премногу жестоко ги бранел предлозите на Ка зерот.
Но, то го направи ова од убедување дека Неговото Височество сакаше доброто и не сакаше да го наруши

Machine Translated by Google

легитимни права на Светата Црква. Можеби зад ова лежеше и лично почитување кон Неговото Височество, од кого честопати имал чест да биде гостин и при атеl. То се сетив на сето ова сега како избор на претставник на Христос беше при рака. То знаеше какво вли ание имаше врз кардиналите на колеџот. Затоа си до де на ум да го праша Неговото Височество, како то предвидуваше формирање на идни односи со Папскиот престол. Што и да изразеше Неговото Височество сега, ќе се чува во доверливост меѓу нив; то вети дека нико нема да чуе ништо од него за дискусиите или за из авите на Неговото Височество. Зашто то се надеваше дека ќе служи на мирот.

Ка зерот молчеше. Пушти да поминат неколку моменти. пред да одговори: То го ценеше прашањето. То го ценеше кардиналот како посредник ко отсекогаш покажувал разбирање за неговата гледна точка и чи асен дух го препознаваше. Така то одговори со задоволство и без резерва: Отстранувањето на екскомуникаци ата е првиот услов за мир.

Кардиналот се насмевна и кимна со главата: Не се спушти. на овие работи, на условите. Човек би дошол до договор за тоа. Можеби би било можно изборот на кардиналот да се насочи така - со Бож а помош! - што и Неговото Височество и Светата Црква ќе бидат служени. беше прашање на основи. Човек не можеше да не го види тоа

Machine Translated by Google

стоеше пред знача на раскрсница. Многу би зависат од одлуките. Самата Црква беше загрозена, а Верата многу потресена.

Ка зерот како да ги начули очите. Неговите очи погледна директно во кардиналот. То нагласи дека то ги потпишал законите за ерес на папскиот двор и имал честопати постапувал соодветно. То самиот прв дал ерес закони на Ра хот.

Очите на кардиналот светнаа: Ова беа државни прашања. Длабоки увиди и што вели еден суверен пред Луѓето се две различни работи. Дури и Бог беше подлабок отколку што им се чинеше на луѓето на глупоста. Беше познато дека расудувањето на Ка зерот отишло подалеку, дека то проучувал списите на древните. Дури и неверниците стое а блиску до него. Црквата, и не без причина, го обвини Неговото Височество за еретички ставови. То не беше тука во име на Црквата. Но, беше познато дека Неговиот На постапките на Ме џост не им недостасуваа докази од кои можеше да се извлече заклучи дека то не бил обврзан од Верата.

Ка зерот внимателно ги слушаше зборовите на кардиналот. сета сериозност.

Кога застана, одговори:

„Моите постапки произлегуваат од мо ата царска функци а. Каде што тие се несовршени, тоа е затоа што не сум бил целосно успешно а извршува оваа функци а. Сепак, само оваа функци а е темелот.“

Machine Translated by Google

Кардиналот кимна со главата. Секако дека го разбираше империалната позиција. Но, токму ова беше проблемот: Двата силите не можат да станат единство. Причината беше поддршка за личност, но истата оваа причина е проследена со сомнеж. Ништо не беше заштитено од сомнеж. Самиот Бог го даде тоа со причина. Тоа дури може да се засегне и врз суверенот канцеларија, која инаку само би можела да го потресе Светиот Столбовите на црквата.

Кајзерот ги крена очите: Канцеларијата лежи во срцето, исто како и другите сигурности. Сомнежот навистина може да дојде, но можеше само да ја промени формата на вечните нешта, не уништи ги.

Фиеско молчеше и го погледна Кајзерот во лицето. Беше слободно и речиси сјаеше од светлината на една мисла. Внимателно, полека, Фиеско рече: „Кој и да препознал неизвесноста на човечките работи од разумот, би паднала посветено пред нозете на милосрдието, кое Црквата му понуди, или ќе се фрлеше во океанот од ништожност...“

Беше мирно за момент. Петрус фон Винеа погледна речиси треперејќи кон Кајзерот. Кардиналот стана будно со мали очи.

Одеднаш, Кајзерот се крена. Со мал гест на неговиот рака, тој триумфално рече:

„Господине кардинал, никој човек не може да живее без вера.“ вечните нешта се таму, каде што им служиме. Погледнете

Machine Translated by Google

ово свет, нели има ред во сите нешта? Ние сакаме да обидете се да го зголемите ово редослед. Затоа Ка зерот го има сво от канцелари а. Тоа е Бож а вол а.“

Завладеа свечена тишина. Ка зерот се врати и напред низ собата, стоеше неколку чекори пред Кардиналот и рече:

„Се темелам на себеси и на Бога во себе. Јас не можам да бидам ништо друго освен она што сум. Морам да го почитувам семоќна заповед. Бог го избра мо от човек да владее над Ра хот. Мо от дух мора да бдее и да заштитува, да нарача те и градете. Мо ата личност е мо ата канцелари а и мо ата канцелари а е мо ата личност.“

Повторно владееше тишина. Зборовите на Ка зерот одекнуваа во нивните срца. Непоколеблива сила и непринудена природна благородништвото одекнуваше од нивниот тон. Го чувствуваа како сигурност, но тие не го знае а тоа. Фиеско и Петрус стое а со ги спушти главите и не се осмели да погледне нагоре.

Главата на кардиналот се спушти меѓу рамената, што се собра, а грбот му се свитка. Речиси без што значи дека двапати се задави: „Но, од каде? Но, од каде?“

Неговото Височество стоеше слободно. Светлина, одраз од Сончевиот ден надвор светеше врз неговите црвени локни. Неговото око беше продорен, но асен.

„Зошто прашуваш одново и одново? Не знаеш ли, не го чувствуваш ли тоа? Како можеш да живееш и да си а работиш сво ата работа?“

Machine Translated by Google

Тешко на оно што а губи, ако верата не произлегува од...
зад сомнежот. То ќе помине и ќе биде ништо дури и
пред да умре.“

Петрус фрли срамежлив поглед. Владееше конфузи а.
оча но во него. Фиеско не го фати монархот
погледни. Падна, падна проклетиот, бескраен, под
него само бездна. Петрус го гледаше како поразен човек,
неко паѓа, со бледо лице, искривена уста од
болка и потсмев. Но, изгледаше како да е носен
заедно. Одеднаш, Фиеско погледна нагоре и се сретна со
поглед на суди а. Беше како разбирање, со уз
на суштеството против несфатливото. Но, тогаш тоа
повторно загрме над нив дека се ужасно сами.

„За да биде исполнето тоа време, Бог ми го даде моето“
канцелари а.“

Тишината се спушти над тро цата мажи. Времето брзаше
над нив како гром. Судбината стоеше пред нив.

Кардиналот прво се собра. Како ништо од ова да не
значеше нешто, зборуваше за политика, почна со
мировни услови на Ка зерот. Разговорот
продолжи, стигна до поентата и не произведе ништо
ново. Ка зерот и Петрус повторно го запишаа она што го
бараа, како го перцепираа мирот, што нудеа.
Фиеско често беше збунет и често го прашуваше
истото двапати. Еден час подоцна, то повторно беше на сво от

Machine Translated by Google

коњ. Мозокот му зоврие, срцето му трескаше,

Светот околу него беше измешан сон.

Ка зерот го погледна Петрус:

„Што сакаше то ?“

Петрус се обиде да му возврати на насмевката на Ка зерот:

„Да го тестирам Вашето Височество. Се плашам дека то ќе стане неприатател на Вашето Височество.“

Ка зерот кимна со главата:

„Малите луѓе не можат да а поднесат светлината, тие се распаѓаат во неа.“

Како да сакаше да го извини кардиналот, Петрус рече:

„То се обидуваше...“

Но, Ка зерот го прекина:

„Зошто со мене? Зошто со други? Морам да останам подготвен.“

Ка зерот си замина.

Петрус стоеше сам, седна на столче, го стави сво от главата во рацете и мрмореше одново и одново: „Мало мажи...“

Machine Translated by Google

На вредното нешто во животот на мажите е мирувањето, свети часови. Тие се извор на сè здраво, силни, кристално асни мисли, зборови и дела. Од од овие големи длабочини произлегува креативното, доброто, благородникот.

- Гете

Machine Translated by Google

Померани а

Зем ата на морето

Зборот „Померани а“ потекнува од фразата „по“ marju“, што значи „на море“. Стотици ил ади Германци од сите покраини на Ра хот ги поминале мирните летни часови на светлозлатните плажи на Померани а, гледа ќи ги брановите на Балтичкото Море и црпе ќи сила, здрав е и физичка убавина од нив. Померани а станала копно на море, дури и ако не знаат за потеклото на не зиното име. Гостите на Померани а од внатрешноста

се зачудени од единствената масивна, бела креда во Германи а карпи. Тие гледаат надолу од своите соби во бескра от пространство на морето, зафатено од брановите, но тие исто така гледаат брановите што се кршат во дрв ата по должината на славното брезова шума од Стубниц, ко а се пали напролет милиони ситни цветови. Тие исто така талкаат во длабочините осаменост покра стрмните карпи или покра широката плажа се свиткуваат од Узедом и Волин со густи грмушки: тие дремка опкружена со галеби, меѓу рибарски бродови и на дините, и тие секогаш се опкружени со с а , мир и при атност. Померанецот летниот пе заж е радосен и смешно убав, препознатлив на морето по с а ните бои на Померани а,

Machine Translated by Google

бело и сино: Бело како светлите кредасти карпи и дините, длабоко сино како морето и небото со тешките бели облаци на хоризонтот.

Померани а е исто така прекрасна покра лагуните со нивните многубро ни риби и со парче зем а покриено со цвеќиња. Источна Померани а е исто така убава и надвор од масивни дини во областа на балтичкиот внатрешен дел. Посто ат стрмни, каменести планини со пресечни точки со длабоки клисури, зелени дамки, темни мочуришта и изобилство зеленило и шума. Стаклено чисти морски езера се расфрлани насекаде, вистински птич и ра ови за нордискиот птич и свет на дивите патки и див лебед, чап а и водна кокошка. Седеф пеперутка и златна сипка лебдат над водните цвеќиња и мочуришни трње. Ноќе, крикот на големиот галеб-був odsвонува во прекрасната шума, крик што е толку редок слушнав. И шумата на Померани а, каде што некогаш одамна Мечки и древни европски бизони, рисови и диви мачки талкаа, повторно денес на полуостровот Дарс-Цигнст, недалеку од селската куќа на Херман Геринг, се американскиот бизон.

Последното ледено доба а создало топографи ата на Померани а. Создало голема балтичка морена, балтичката заднина. и во Источна Померани а, Тркалезната Морена. Ова топографи ата ѝ а даде на Померани а раскошот и при атноста во кои денес а чувствуваме лини ата на живот на пограничните луѓе и во пограничната покраина на морето. разновидноста на померанската зем а секогаш се враќа со

Machine Translated by Google

акцент на бескра ната растечка рамнина. Во ретка мешана дабова шума некогаш живееле нордиските луѓе кои а обработувале почвата со камени секири и плуг. Колосалните могили потекнуваат од подоцнежното камено доба, гробовите на роднините на тие селани. На кра от од бронзеното доба, цела Померани а е драматична зем а. На секое обележ е сè уште, до ден-денес, наоѓаме остатоци од населби. Од
ово пат доаѓа на старото откритие на свастика во
Померани а. Од мочуриштата на Софленхоф еден се опоравил прекрасната бронзена вазна со четирите вртлози на
пламен сончев диск. Праистори ата на важните германски племиња датираат од Померани а. Словените се филтрирале, но во ти 12 век германските доселеници се вратиле во големи маси.
Тие а изградиле долносаксонската куќа, четиристраната
двор, куќата на поткров ето Варкиш и во Пирицер
Велцакер, вистински златен рудник на пе зажот, го изгради а тие „Форлаубен куќата“. И во секо вид архитектура, старата померанска селска куќа изгледаше уметничко и смирувачко. Померани а е селска зем а и како таква е составен пе заж на Ра хот. Не зините плодни полиња лежат како темни мориња под широкото небо, прекинати од линиите на браздите на полињата. Не е ни чудо што контемплативна, осамена,
силен и тврдоглав креативен тип развиен овде,
истра но во сè што се обидува, молчаливо и затворено
заедно против странци.

Точно е за суровите Померанци, за кои еден
раскажува толку многу приказни во Ра хот? Мора да има некои

Machine Translated by Google

вистина во тоа, дури и за историчарот од средниот век,
Томас Концов, известуваше за луѓето од
Померани а:

„тие се многу поучтиви и побожни ако трошат“
некое време од страна на Словените, но сепак, тие сè уште имаат
- и од Словените и од строгото небо под зем а
во кои живеат - многу грубост во нив.“

Исто така добро познат е зборот на Фридрих Велики,
Ко рече дека ако светот треба да заврши, то
би отишол во Померани а затоа што ќе бидат потребни 20 години
подоцна таму... Но, не можеме да негираме дека државниците од
Фридрих Вилхелм I до Фридрих Вилхелм III го зеде
соработката на Померанците многу сериозно во работите
на државата, во ко а тие понуди а толку многу вредни политички
сили. Фридрих Велики, чи татко Фридрих Вилхелм I веќе многу ги
сакал Померанците поради нивната исклучителна сигурност, а
пронашол оваа пофалба за нив:

„Померанците имаат директен, наивен дух;
Померани а е некогашната покраина на сè што раѓа
силите и за во на и за другата влада
гранки; само за дипломати а претпочитам да не ги користам,
затоа што честопати мора да се користи измама против измама.“

И звучеше навистина нежно, кога во 1780 година то
ѝ рече на померанската делегаци а бара ќи помош:

„Многу ми е мило што ви помагам вам, Померанци, биде ќи ас
ги сакам Померанците како моите браќа. Човек не може да ги сака

Machine Translated by Google

нив повеќе отколку што ги сакам, затоа што се добри луѓе кои секогаш стоеле покра мене за да го бранат татковина, како на бо ното поле, така и на домашен фронт. Тие застанаа покра мене со своите имотот и нивната крв. Не можам да бидам човечко суштество или да имаат човечко срце ако не им го покажам моето благодарност сега.“

Померанците претрпеа многу тешки жртви во Шлески во ни. Шеесет команданти на померанската арми а се бореа и крвареа за сво от крал, а едноставниот во ник го правеше тоа чуда. Храбриот Померанец, а пред сè Померанскиот гренадиер, беше пословичен. Античкиот Генерал-фелдмаршал фон Шверин стоеше со знамето во раката пред Прага со сво от полк, воде ќи го со елан на млад човек сè додека не падна. Кога Генералот фон Винтерфелт падна, Фридрих Велики изгуби „на многу“ величествена фигура во пруската арми а.“

Воениот и стратешкиот талент, да, гени алците од Померани а се бро ни: Генерал фелдмаршал од Врангел, Албрехт Граф фон Рун, генерал Георг Фон дер Варвиц и генералот Баселер биле Померанци. Кристи ан фон Кла ст, ко а прона де херо ската смрт во Кунерсдорф, беше во ник и поет. Многу големи администратори и организатори до доа од Померани а; меѓу нив и генералниот поштар Стефан, ко е познат и денес. Посебна и исклучителна личност беше Ернст Вориц Арндт, еден од големите водачи на

Machine Translated by Google

народно востание во во   ните за ослободување: поет, истражувач и политичар. Еден му оддава почит на претходникот на современото летање во Анкламер Лилентаљер. Големите лекари Вирхов, Билрот и Шла   х ги создадоа камен-темелниците на модерната медицина. Лицето на Померанецот пе   зажот, почувствуван со северногерманска строгост, се одразуваат во топлината на неговите контемплативни луѓе, и се огледуваат во уметноста на тие големи сликари од Германски романтичен период, Филип Ото Рунге и Каспар Давид Фридрих, кои два   цата беа Померанци.

Граничната територи   а на океанот беше од самиот почеток почеток на театарот на многу битки. За време на средниот Со векови, Триесетгодишната во   на го опустошила до то   степен што непризнавање и го разби не   зиното политичко единство. Сепак, Померанците целосно го обнови   а.
Средниот век бил исто така одличен период за Померанците. архитектура, на ко   а ѝ ги должиме масивните, готски катедрали во Штетин, Старгард, Штралзунд, Гра   фсвалд и Колберг. Дури и многу сосема непознати мали градови имаат остатоци од антички порти и ѕидини. Овие четиристрани тешки камени згради се состо   ат од тркалезна шахта што се издига од пониска структура, одразува   ќи го храбриот Померанец.
Дури во текот на вековите Померани   а повторно постигнала обединување, откако била распарчена со Вестфалскиот договор. Дел од Померани   а, заедно со Риген, не биле повторно обединети сè до Виенскиот конгрес во 1813 година.
Многу подоцнежни случувања се об   аснуваат со то   период.

Machine Translated by Google

Втората светска во на, ко а а направи територи а на фронтот спроти Полска, повторно го ограничи или забави не зиниот напредок. Но, токму во тешките години на неорганизаци а и безнадежност, Померанецот тврдоглаво и непоколебливо а извршуваше сво ата должност. Новиот период со своите моќни импулси ги затекна Померанците, тие тврдоглави, нетрпеливи луѓе со тра на сила, подготвени во нивниот дух. Нивната несаканост кон лажниот с а и нивната сила и верба лесно се вкорени а во овие одлични времиња: тие беа среќни што им беше дозволено да работат и постигне. И на сите боишта на сите времиња, Померанскиот во ник бил чест на еден во ник. луѓе.

Machine Translated by Google

Едно е важно денес:

Татковината.

И пламенот на жртвувањето

го фрла секо човек на свое.

- Хоелдерлин